

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

សម្ភាសន៍ជាមួយ គូ សេម ភេទស្រី អាយុ៦៥ឆ្នាំ

រស់នៅភូមិចំការជ្រៃខាងត្បូង ឃុំអន្លង់រាប ស្រុកវាលវែង ខេត្តពោធិ៍សាត់

កើតនៅភូមិត្រពាំងគល់ ឃុំត្រពាំងធំ ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ

មុខងារសម័យខ្មែរក្រហម: ប្រធានពេទ្យតំបន់៤១

ថ្ងៃទី១៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៣

សម្ភាសន៍ដោយ: ឡុង ដានី

០៣:១៧:០១

៨៤ទំព័រ

ដានី: អ៊ីអ៊ីចឹងដំបូងខ្ញុំសុំស្គាល់ឈ្មោះអ៊ី អ៊ីឈ្មោះអីពេញ?

សេម: ខ្ញុំឈ្មោះ ជីតាឈ្មោះគូ ខ្ញុំឈ្មោះសេម ។

ដានី: គូ សេម?

សេម: បា!

ដានី: ក្នុងបញ្ជីជាតិ ក្នុងបណ្ណក្រសួងដាក់អ៊ីចឹងដែរ?

សេម: ដាក់អ៊ីចឹង ។

ដានី: ឈ្មោះ“គ” “ូ”, សេម?

សេម: បា!

ដានី: អ៊ីអាយុប៉ុន្មានហើយសព្វថ្ងៃ?

សេម: ៦៥ ។

ដានី: កើតឆ្នាំអី ដូចជាសត្វគោ, សត្វជ្រូក, សត្វខ្លា អ៊ីកើតឆ្នាំសត្វអីទៅ?

សេម: ខ្ញុំគោ ៦៥ ឆ្នាំឆ្នាំ ។

ដានី: អ៊ីស្រុកកំណើតកើតជានៅភូមិ-ឃុំអីដែរ?

សេម: កើតនៅខេត្តតាកែវ តាំងពីបុរាណមកគេហៅភូមិត្រពាំងគល់ តែឥឡូវគេដាក់ថាភូមិត្រពាំង
ឈូក ។

ដានី: ហ្នឹងគេហៅឃុំ?

សេម: ឃុំត្រពាំងធំ ។

ដានី: ស្រុកអីដែរនោះ?

សេម: ស្រុកត្រាំកក់ ។

ជានី: ខេត្តតាកែវណាអី?

សេម: ចា!

ជានី: សព្វថ្ងៃអីនៅភូមិ-ឃុំអីដែរ?

សេម: នេះភូមិចំការជ្រៃខាងត្បូង ។

ជានី: ឃុំអីនេះ?

សេម: ឃុំអន្លង់រាប ។

ជានី: ស្រុកវាលវែងណាអី?

សេម: ស្រុកវាលវែង ។

ជានី: ខេត្តអីគេនេះ?

សេម: ខេត្តពោធិ៍សាត់ ។

ជានី: ក្រសួងអីគាត់ឈ្មោះអីដែរ?

សេម: គាត់ឈ្មោះ អ៊ី ស៊ីម ។

ជានី: គាត់អាយុប៉ុន្មានដែលកាលពី?

សេម: ៥៨ឆ្នាំគាត់ស្លាប់ ។

ជានី: តែគាត់អាយុមែនទែន? អាយុបងអីប៉ុន្មានឆ្នាំ?

សេម: គិតទៅបងខ្ញុំ៨-៩ឆ្នាំ ។

ជានី: បើនៅដល់ឥឡូវគាត់អាយុប៉ុន្មានទៅ?

សេម: ៨-៩, ៧៤ហើយ ។

ជានី: គាត់កើតឆ្នាំអី?

សេម: គាត់ឆ្នាំមមី ។

ជានី: បងអី៨-៩ឆ្នាំ?

សេម: ចា!

ជានី: បើគាត់នៅគាត់ចាស់ដែរហើយអីចឹង ។

សេម: គាត់ចាស់ហើយ ។

ជានី: កាលគាត់ខូចៗនៅឆ្នាំណា?

សេម: ឆ្នាំប៉ុន្មានទេ ដែលខ្ញុំ ឆ្នាំប៉ុន្មានទេ កាលហ្នឹងនៅអន្លង់វែងយើងមិនទាន់នេះផង ។

ដានី: មិនទាន់ដាច់ខ្លួនទេ?
 សេម: ដាច់ខ្លួនហើយ កូនចៅនៅនេះ ដល់ហើយគេហៅប្រមូលដូចជាយើងមេៗអីចឹង ទៅរៀន
 សូត្រនៅខាងអន្លង់វែង កាលប្តឹងឆ្នាំប៉ុន្មានទេខ្ញុំចង់ភ្លេច ។
 ដានី: អ៊ុំនតាក់ចូលមកនៅគាត់ខូច?
 សេម: ចូលហើយ តែក្រោយពីអ៊ុំនតាក់ចូលប្តឹងយើងចុះមកនេះ ចូលមកយើងនៅតាមជួរព្រំដែន
 ទេ ដល់ពេលដែលនេះទៅ យើងចុះមកខាងនេះ ដល់ចុះទៅ បានឡើងមួយត្រឡប់ទៀត
 ទៅខាងអន្លង់វែង ទៅខាងជំរំ ។ ក្រោយអ៊ុំនតាក់ឆ្នាំប៉ុន្មាន ។
 ដានី: កាលអ៊ុំនតាក់ចូលឆ្នាំ១១ - ១២ ហើយបោះឆ្នោតឆ្នាំ១៣ បោះឆ្នោតហើយនៅកាល
 ប្តឹង?
 សេម: អត់ទេ អត់ទាន់បោះឆ្នោតផងគាត់ស្លាប់ ។
 ដានី: អីចឹងកៅប៉ុន្មាន?
 សេម: ១១ - ១២ ប្តឹងមិនស្រួល ។
 ដានី: គាត់ស្លាប់ដោយសារមូលហេតុអី?
 សេម: គាត់ស្លាប់ដោយជំងឺប្តឹង ។
 ដានី: គាត់ឈឺអីកាលប្តឹង?
 សេម: គាត់មិនដឹងថាឈឺអី ស្រាប់តែថាហៅៗ ហត់ក៏មើលទៅអត់មាន ដាក់ថ្នាំពេទ្យអត់ដល់ ។
 ដានី: គាត់ស្លាប់នៅណាដែរ?
 សេម: គាត់ស្លាប់នៅអន្លង់វែង គាត់ទៅ ដើមកំណើតដំបូងនៅអន្លង់វែង ។
 ដានី: ស្លាប់នៅអន្លង់វែងនៅភូមិអីទៅ? នៅម៉ូណា?
 សេម: គាត់ស្លាប់នៅជិត កាលប្តឹងមើលពេលទំនប់កន្លែងតាម៉ុក ។
 ដានី: ទំនប់ដាច់?
 សេម: ទំនប់ដាច់កន្លែងដុះតាប្តឹង កាលមុនដំបូងយើងនៅប្តឹង ដល់មានខាងនេះទៅ យើងទល់គ្នា
 តទល់គ្នាក៏សារឡើងទៅតាមជួរ តាមជាយព្រំដែនរបស់ថៃប្តឹងចូលទៅកន្លែងជំរំថៃ ។
 ដានី: ហ្នឹងយាយវិញ?
 សេម: បា! នៅជំរំអី?
 ដានី: ហ្នឹងយាយ?
 សេម: បា!

ដានី: កាត់ខ្ទប់នៅជំរំហ្នំណាយ?

សេម: នៅជំរំ ។

ដានី: ម៉េចបានអីកាត់នៅអន្លង់វែង គ្រឡង់មកនេះវិញ?

សេម: ចាំ?

ដានី: កាលប្តឹងឆ្នាំ៧២នៅហ្នំណាយ នៅអន្លង់វែង?

សេម: កាលពីឆ្នាំបើយើងមិនទាន់នេះប្តឹង បែកធ្វើសង្គ្រាម កាត់ក្តាប់ខាងកងទ័ពអីចឹង ដល់ហើយ គេឲ្យខាងកងទ័ពប្តឹងមកកោះកុងខាងណោះ ឲ្យមកខាងកោះកុងខ្ញុំខាងក្រសួរ ប្រពន្ធកូន ដឹក តាមផ្លូវថៃ ដីថៃ ។

ដានី: កាលប្តឹងកាត់ស្លាប់ហើយ?

សេម: នៅទេ ប្តឹងកាត់មកនេះ ដឹកមកនៅកោះកុងប្តឹងមិនទាន់ស្លាប់ទេ ដល់ពេលនៅក្នុងចន្លោះ ប្តឹង ក្រោយពីខ្ញុំមកដល់នេះហើយ ក៏រៀបចំគេហៅមេៗទៅរៀនជួប រៀនខាងជាមួយមេ ៗប្តឹង គេហៅរៀននៅអន្លង់វែង ហៅទៅកាត់ទៅ ដល់ពេលកាត់ឈឺ បានហៅខ្ញុំទៅប្តឹង ។

ដានី: ដល់ពេលកាត់ឈឺ គេប្រាប់អី ហៅអីឲ្យទៅមើលកាត់?

សេម: ខាងគេអូហៅ ។

ដានី: អីទៅមើលបានរយៈពេលប៉ុន្មានបានកាត់ខ្ទប់?

សេម: ខ្ញុំមើលរយៈពេល៣-៤ខែ ។

ដានី: កូនចៅទៅទាំងអស់?

សេម: អត់ទេ កូនចៅសុទ្ធតែមានប្តី មានប្រពន្ធនៅនេះ ទៅតែខ្ញុំ ។

ដានី: ដល់ពេលទៅមើលពេទ្យដែរ?

សេម: ចាំ! មើលពេទ្យថៃ ។

ដានី: ពេទ្យថៃគេថាកាត់ឈឺអី?

សេម: ពេទ្យថៃគេពិនិត្យទៅ គេថាថ្លើមអត់មានប៉ះពាល់អីទេ សួតអត់អីទេ តែឈាមសស្សីឈាម ក្រហម ។

ដានី: ដល់ពេលកាត់ខ្ទប់ទៅអីគ្រឡង់មកវិញ?

សេម: ខ្ទប់ទៅខ្ញុំគ្រឡង់មកនេះវិញ ។

ដានី: សពកាត់បញ្ចុះប្តីប្តីជាទៅណា?

សេម: នៅនោះវាកំពុងតែនៅក្នុងជំរំ ហើយនៅក្នុងហ្នឹងខ្ញុំអត់បានបូជាផង កាលហ្នឹងខាងអង្គការ មូលនិធិគេមាននៅក្នុងជំរំ អង្គការខាងមូលនិធិគេយកទៅថាទុកឯវត្ត ខ្ញុំបែកបាក់គ្នាត្រឡប់ មកនេះមក មិនដឹងទុកឯវត្ត ឬមិនទុកឯវត្ត អត់បានធ្វើបុណ្យផង ។

ជានី: អត់ដែលទៅរកសពកាត់ទេ?

សេម: ទាល់តែមានលុយចូលទៅថែ ។

ជានី: នៅក្នុងដីថែហើយ?

សេម: ប៉ា! ក្នុងដីថែ ។

ជានី: ឪពុករបស់អ័កាត់ឈ្មោះអីដែរ?

សេម: ឪពុកឈ្មោះ ជួន ។

ជានី: អី ជួន ទៅ?

សេម: ដីតាដល់យូរឆ្នាំចេះមិនដឹងដីតាដាក់ស្តីគេ ។

ជានី: តែកាត់ឈ្មោះ ជួន?

សេម: ប៉ា!

ជានី: កាត់ខូចយូរនៅ?

សេម: កាត់ខូចយូរហើយតាំងពីខ្ញុំអាយុ៣ឆ្នាំ នៅក្មេង ។

ជានី: តាំងពីអីនៅក្មេង?

សេម: ប៉ា! កាលហ្នឹងខ្ញុំទើបតែបាន៣ឆ្នាំ អត់ស្គាល់មុខឪពុកផង ។

ជានី: ហើយម្តាយ?

សេម: ម្តាយខ្ញុំ បើដីតាកាត់ឈ្មោះម៉ម, ម៉ម សែម ។

ជានី: ម៉ម?

សេម: «ស» «^» «េ» និង«ម» ។

ជានី: ម៉ម សែម ប្រឡំឈ្មោះអី?

សេម: ប្រលំឈ្មោះខ្ញុំ ។

ជានី: សព្វថ្ងៃកាត់នៅ ឬក៏?

សេម: កាត់ស្លាប់អស់ហើយ ។

ជានី: កាត់ស្លាប់តាំងពីអង្គាល់?

សេម: កាត់ស្លាប់យូរហើយ ម្តាយខ្ញុំស្លាប់កាល៧៧ ខ្ញុំអត់បានជួបមុខកាត់ ។

ជានី: ៧៧ ពេលរត់យួន?
 សេម: បា!
 ជានី: កាត់ស្លាប់ពេលរត់ចូលព្រៃ ឬស្លាប់នៅផ្ទះ?
 សេម: កាត់គេយួនកៀរចូលព្រៃម៉េចទេ ខ្ញុំមិនបានជួបកាត់ ។
 ជានី: ស្លាប់ ឬក៏បាត់ទៅ?
 សេម: កាត់ស្លាប់តែម្តង កាត់ចេញយួនកៀរចូលព្រៃហើយ ដល់ហើយចុះមក គេកៀរពីព្រៃ
 ចុះមកដល់ណាទេ អត់ស្លាប់នៅខេត្តខ្លួនឯងដងហ្នឹង កាលហ្នឹងរត់យួនខ្លាចយួនម៉េចទេ ចូល
 ព្រៃ ដល់រត់ចូលព្រៃទៅ ដល់យួនកៀរមកវិញមកស្លាប់នៅខេត្តកំពង់ស្ពឺ លីប្អូនៗខ្ញុំប្រាប់
 ជានី: អ៊ីមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់ទាំងអស់?
 សេម: ខ្ញុំបងប្អូនទាំងអស់ ចង់ភ្លេចបងប្អូន ។
 ជានី: ទីមួយឈ្មោះអីទៅ?
 សេម: ទីមួយឈ្មោះសើ ។
 ជានី: តូ សើ?
 សេម: បា!
 ជានី: កាត់ស្រី ឬប្រុស?
 សេម: ស្រី ។
 ជានី: សព្វថ្ងៃកាត់នៅណា?
 សេម: កាត់អត់នៅដង កាត់បាត់ទាំងពីរជាមួយម្តាយខ្ញុំ ។
 ជានី: ឆ្នាំ៧៧ហ្នឹងដែរ?
 សេម: បា!
 ជានី: ហើយទី២?
 សេម: ទី២ តូ ស៊ីម ។
 ជានី: ស៊ីម ដូចអីប្រុសដែរ?
 សេម: បា!
 ជានី: ឈ្មោះស៊ីម ស្រី ឬប្រុស?
 សេម: ស្រី នៅទេ កាត់នៅ ។
 ជានី: នៅណាទៅ?

សេម: នៅស្រុក ខេត្តតាកែវ ។

ដានី: នៅខាងត្រពាំងឈូក, ត្រពាំងគល់?

សេម: បា!

ដានី: ទី៣?

សេម: ទី៣ ប្រុស ឈ្មោះ តូ រ៉ម ។

ដានី: ប្រុស?

សេម: បា!

ដានី: សព្វថ្ងៃគាត់នៅណាដែរ?

សេម: គាត់ស្លាប់កាល៧៩ ឃ្នឹងដែរ ។ ស្លាប់អស់មួយត្រកូល ទាំងប្តី ទាំងប្រពន្ធ ទាំងកូន អត់សល់អីទេ ។

ដានី: ទៅជាមួយម្តាយ ជាមួយបងប្អូនដែរ ឬស្លាប់ផ្សេង?

សេម: ទៅទាំងអស់គ្នាឃ្នឹង ។

ដានី: ស្លាប់នៅកំពង់ស្ពឺ ក្នុងព្រៃ?

សេម: កំពង់ស្ពឺឃ្នឹង ក្នុងព្រៃ ។

ដានី: ហើយចុះទី៤?

សេម: ទី៤ខ្ញុំ ។

ដានី: អីដាល់ ចុះទី៥?

សេម: ទី៥ តូ សិន ។ ឃ្នឹងស្រី ប្អូន៣ ។

ដានី: ៣គេ?

សេម: បា!

ដានី: គាត់នៅណាដែរ?

សេម: នៅប៉ៃលិន ។

ដានី: គាត់រត់ទៅជាមួយគ្នាដែល ឬអត់ទេកាលឃ្នឹង?

សេម: ណា?

ដានី: ប្អូនស្រីឈ្មោះសិន ឃ្នឹង?

សេម: ប្អូនស្រីដឹងប្រវត្តិថាម្តាយរត់ទៅស្លាប់បងប្អូន ។

ដានី: អីចឹងបងប្អូនអីទាំងអស់មាន៥ នាក់ ស្រី៤ ប្រុស១ ?

សេម: ចា!
 ជានី: ប្រុសតែម្នាក់ទេអីបឹង?
 សេម: ប្រុសម្នាក់ ។
 ជានី: កូនចៅអីមានប៉ុន្មាននាក់ដែរ?
 សេម: ៤នាក់ ។
 ជានី: ទីមួយឈ្មោះអី?
 សេម: ស៊ីម ស្រីម៉ុំ ។
 ជានី: ដាក់ឈ្មោះស៊ីម?
 សេម: ស៊ីម ជីតា ។
 ជានី: ឪពុករបស់ អី ស៊ីម កាត់ឈ្មោះ ស៊ីម ។ ស៊ីម ស្រីម៉ុំ កូនហ្នឹងបងគេ?
 សេម: បងគេ ។
 ជានី: កាត់មានក្រសួរហើយ?
 សេម: ដូះនេះ ។
 ជានី: ចុះទីពីរ?
 សេម: ស៊ីម ស្រីអូន ។
 ជានី: កាត់មានក្រសួរនៅ?
 សេម: មានហើយ ជាប៉ុន្មាននេះ ។
 ជានី: ចុះទី៣?
 សេម: ស៊ីម សុភុត្តា ម្តាយអានេះ ។
 ជានី: នៅហ្នឹងដែរ?
 សេម: ចា!
 ជានី: ពៅគេ?
 សេម: ស៊ីម សច្ចា ។
 ជានី: អីកាលពីក្មេងៗ រៀនសូត្រដល់ណាដែរ?
 សេម: ខ្ញុំរៀនដល់ថ្នាក់ទី៥ ពីមុន ។
 ជានី: ក្មេងៗ រៀនថ្នាក់ទី៥ ពីដើម?
 សេម: ចា!

ដានី: អ្វីរៀនបានច្រើនដែរ កាលបង្កើតបានរៀនបារាំងច្រើនដែរ?
 សេម: បានរៀនដែរ ។
 ដានី: អ្វីនៅចាំចេះសរសេរបារាំងខ្លះដែរ?
 សេម: ចេះខ្លះដែរ តែភ្លេចភាគច្រើនដល់ចាស់ទៅ ។
 ដានី: អ្វីរៀននៅសាលាណា ដល់សាលាណា?
 សេម: ខ្ញុំរៀននៅខេត្តកំពត មុនដំបូងរៀននៅស្រុកដល់ថ្នាក់ទី៧ ខ្ញុំឡើងទៅខេត្តកំពត ចូលទៅ
 រៀននៅខេត្តកំពត ។
 ដានី: ថ្នាក់ទី៧រៀននៅសាលាណាទៅ?
 សេម: រៀននៅសាលាវត្តត្រពាំងធំ ។
 ដានី: វត្តត្រពាំងធំដល់ថ្នាក់ទី៧ ដល់ពេលរៀនទៅខេត្តកំពតទៀត?
 សេម: ខេត្តកំពត ។
 ដានី: ខេត្តកំពតទៅរៀននៅណា?
 សេម: រៀននៅសាលាគេហៅសាលាកូមិភាអេង ។
 ដានី: សាលាកូមិភាអេងនៅក្នុងក្រុងកំពតតែម្តង?
 សេម: ជិតក្រុងកំពត ។
 ដានី: សាលាកូមិភាអេង ម៉េចបានអីទៅរៀននៅឆ្ងាយម៉្លេះដល់កំពត?
 សេម: បងស្រីខ្ញុំឈ្មោះសើ បងបង្អស់បង្កើតកាត់រៀនសូត្របានខ្ពស់ បានធ្វើពេទ្យ ។
 ដានី: កាត់បានធ្វើពេទ្យកាត់នៅកំពតឬ?
 សេម: បា! កាត់ផ្ទាល់ មុនដំបូងកាត់នៅភ្នំពេញ ក្រោយមកកាត់ផ្ទាល់ទៅធ្វើខាងខេត្តកំពត ។
 ដានី: កាត់ធ្វើពេទ្យ?
 សេម: ពេទ្យ ។
 ដានី: ដល់ពេលអ្វីរៀនដល់ថ្នាក់ទី៥?
 សេម: បា!
 ដានី: ឆ្នាំណាដែលអំឡុងបង្កើត?
 សេម: ខ្ញុំឈប់ឆ្នាំប៉ុន្មានទេនេះ ។
 ដានី: ឆ្នាំរដ្ឋប្រហារឆ្នាំ៧០ ។
 សេម: អាបង្កើតខ្ញុំនេះហើយ ឆ្នាំ៧០ខ្ញុំឈប់ហើយបង្កើតខ្ញុំទី៧ ។

ជានី: ឈប់មុន?
 សេម: ខ្ញុំឈប់ទៅរៀនកាត់ដេរនៅភ្នំពេញ ៦៨ខ្ញុំទៅរៀនកាត់ដេរនៅភ្នំពេញ រៀនបានមួយឆ្នាំ ឆ្នាំ៧០ គេបាត់កម្មវិធីចេញពីភ្នំពេញ ខ្ញុំនៅរៀនកាត់ដេរ ។
 ជានី: កាត់ដេរនៅភ្នំពេញ ៧០ មកស្រុកវិញ ។ អីចឹងអីឈប់រៀនមុនឆ្នាំ៦៨ទៀត?
 សេម: បា! ៦៨ ។
 ជានី: ឈប់រៀនឆ្នាំណា?
 សេម: ៦៨ហ្នឹង ។
 ជានី: ឆ្នាំ៦៨ឈប់រៀន ទៅកាត់ដេរវិញ?
 សេម: កាត់ដេរវិញ ។
 ជានី: អីរៀនដល់ថ្នាក់ទី៥ នៅសាលាក្រុមការណ៍ ដល់ឆ្នាំ៦៨អីឈប់រៀនទៅរៀនកាត់ដេរ ។ ម៉េច បានឆ្នាំ៦៨អីឈប់រៀន? អីចឹងពីណា?
 សេម: ខ្ញុំអត់ចឹងអីទេ តែរៀនទៅក្នុងប្រវត្តិទោះយើងរៀនពូកែម៉េចក៏ដោយ យើងប្រឡងអត់ ជាប់ ខ្ញុំចឹងថា ដូចជាបានលេខ១, លេខ២ អ្នកដែលអត់ចេះស្រាប់តែទៅជាជាប់ ។
 ជានី: អីចឹងចិត្ត!
 សេម: បា!
 ជានី: ថាយើងរៀនពូកែក្នុងថ្នាក់ប្រឡងអត់ជាប់ កាលនោះអីប្រឡងអីគេ ប្រឡងទីបួម ឬ ប្រឡង?
 សេម: ចុះយើងប្រឡងចូលថ្នាក់ទី៥ ចូលថ្នាក់ទី៤ ។
 ជានី: ចូលថ្នាក់ទី៤ ប្រឡងអត់ជាប់?
 សេម: បា! អត់ទេ ខ្ញុំដាក់តែថ្នាក់ទី៥ តែថ្នាក់ទី៤ខ្ញុំប្រឡងចូលរៀនបានបន្តិច ខ្ញុំប្រឡងជាប់ចូល ថ្នាក់ទី៤ ដល់ខ្ញុំអត់តស៊ូរៀន នឹកឃើញចេះតែនេះ ទោះបីខ្ញុំរៀនម៉េចក៏ដោយ ក៏មិនឈ្នះ អ្នកគេមានលុយ គេស្តុកប្រាក់ ពេលប្រឡងគេបោះប្រើយ៉ូនចូលទៅ យើងអត់ ។
 ជានី: តែបងស្រីរបស់អីឈ្មោះសើ កាត់រៀនសូត្របានច្រើនទេ?
 សេម: កាត់រៀនបានច្រើន ។
 ជានី: កាត់រៀនចប់?
 សេម: កាលជំនាន់ហ្នឹងកាត់រៀនចប់ហើយ កាត់ចូលខាងវិជ្ជាពេទ្យ ។
 ជានី: ដល់កាត់ទៅកំពតកាត់ធ្វើពេទ្យ?

សេមៈ ប៉ា!

ដានីៈ កាត់មានក្រសួរហើយ?

សេមៈ អត់ទេ កាត់អត់យកក្រសួរ កាលជំនាន់ហ្នឹងកាត់នៅចិញ្ចឹមបងប្អូននៅលីវ ។

ដានីៈ ទៅរៀនកំពតមានតែអ៊ីស្រាអ៊ែល ឬមានប្អូនទៅជាមួយដែរ?

សេមៈ អត់! មានតែខ្ញុំ ។

ដានីៈ បងៗ ជេរ្យឆៀតអត់ទេ?

សេមៈ អត់ទេ បើបងនៅតាកែវ ថា នៅរស់ហ្នឹងអត់ចេះអក្សរសោះ កាត់នៅចាំសំបុក ។

ដានីៈ ឈ្មោះ ស៊ីម?

សេមៈ ប៉ា! អត់ចេះ ។

ដានីៈ អីចឹងអីទៅភ្នំពេញរៀនកាត់ដែរ បាន២ឆ្នាំ ៦៨-៧០ ?

សេមៈ ប៉ា!

ដានីៈ រៀនកាត់ដែរនៅណាទៅហ្នឹង?

សេមៈ នៅកាលហ្នឹងគេហៅសាលាកាត់ដែរ វិចិត្រសិល្បៈ ។

ដានីៈ ហើយអីរៀន២ឆ្នាំហ្នឹងអីចេះស្ទាត់ទេ?

សេមៈ ចេះ! មានសញ្ញាបត្រ មានអី ។

ដានីៈ រៀនហ្នឹងយើងទៅរៀនឈ្នួល របៀបដូចថាយើងទៅរៀនបង់លុយឲ្យគេរៀន?

សេមៈ ប៉ា! បង់លុយ ។

ដានីៈ បង់ប៉ុន្មានទៅ?

សេមៈ ខ្ញុំបង់លុយកាលនោះគេហៅ២៥០០ ។

ដានីៈ ២៥០០ ។ មួយចេះ?

សេមៈ មួយចេះ ។

ដានីៈ អីចឹងនៅជាមួយគេបាន២ឆ្នាំ ចេះអស់នៅពីរឆ្នាំហ្នឹង?

សេមៈ ចេះ ខ្ញុំរៀនបានតែ៦ខែហ្នឹង ៦ខែខ្ញុំចេះ ដល់ចេះហើយខ្ញុំចេញមកបើកកន្លែងដែរនៅ អង្គការសោមនេះ ខេត្តតាកែវ ។

ដានីៈ រៀនបាន៦ខែ ចេញមកបើកនៅតាកែវវិញ? ចេញមកបើកនៅអង្គការសោម?

សេមៈ ប៉ា!

ដានីៈ បើកទៅមានគេកាត់ដែរដាច់អត់កាលហ្នឹង?

សេម: ដាច់!

ដានី: ហើយបើករហូតដល់ឆ្នាំណាទៅ?

សេម: ក្នុងម៉ោងនេះហ្នឹងខ្ញុំរៀន៦ខែ ទម្រង់ដល់ឆ្នាំ៧០ ហ្នឹង ខ្ញុំចូលមកព្រៃ ។

ដានី: អីចឹងរៀន៦ខែ!

សេម: មើល៦៨រៀននៅភ្នំពេញ ខ្ញុំរៀន៦ខែ ៦៨-៦៩ប៉ុន្មាននេះហ្នឹងខ្ញុំនៅខាងកាត់ដេររហូត ។

ដានី: បើកកាត់ដេរនៅអង្គការសោមបានយូរទេ?

សេម: មុនដំបូងបងខ្ញុំអត់ទាន់ចេញមកពីកំពតទេ ខ្ញុំមានបើកនៅកំពត ចេញពី៦ខែហ្នឹងទៅបើកនៅ ខេត្តកំពត ដល់បងស្រីខ្ញុំហ្នឹងកាត់ដាស់ពីពេទ្យខេត្តកំពត មកនៅខេត្តតាកែវ ខ្ញុំមកបើកនៅ ខាងអង្គការសោមទៀត វាច្រើនដំណាក់ ។

ដានី: មួយរយៈខ្លីដែលទេ?

សេម: បា!

ដានី: ទៅកំពតបានប៉ុន្មានខែ?

សេម: បានយូរដែរ បាន១ឆ្នាំ ។

ដានី: ហើយមកអង្គការសោម?

សេម: អង្គការសោមប៉ុន្មានខែ ។

ដានី: ដល់មានរដ្ឋប្រហារឆ្នាំ៧០ ហ្នឹងក៏ត្រឡប់?

សេម: ខ្ញុំកាលរដ្ឋប្រហារហ្នឹងខ្ញុំគេហៅថាទៅរំលឹកមេរៀននៅភ្នំពេញ ដូចថារំលឹកមេរៀនយកអារ ម៉ូត យកអីចឹងទៅ ។

ដានី: នៅកន្លែងវិចិត្រសិល្បៈហ្នឹង?

សេម: វិចិត្រសិល្បៈហ្នឹង ដល់ហើយទៅរំលឹកមេរៀនក៏គេមានបាតុកម្មនៅខេត្តតាកែវហ្នឹងខ្ញុំនៅ ជាប់នៅភ្នំពេញ ខ្ញុំចេញតាមផ្លូវកាត់ខាងកន្លែងដួលបត់គេហៅមឿនចារ ។ ខ្ញុំចេញតាមផ្លូវ មឿនចារ ចេញពីភ្នំពេញផ្លូវមឿនចារហ្នឹង ។ ដល់ហើយមានយន្តហោះទម្លាក់ទៀត ។

ដានី: ហើយម៉េចទៅអីកាលហ្នឹង?

សេម: យន្តហោះទម្លាក់គេអត់ឲ្យចេញទៀតកាលបាតុកម្ម គេអត់ឲ្យចេញទាហានគេថាយើងនរី ។ គេអត់ឲ្យចេញទេ ។

ដានី: ដល់ម៉េចទៀតទៅអីចឹង?

សេម: ដល់ហើយមានអ្វីខ្ញុំកាត់ទៅលក់ម្ហូប កាត់ត្រូវចេញមកដុះដែរ ដល់ចេញមកដុះដែរកាត់មាន
កូនប្រុស ។ កាត់មានកូនប្រុសនៅស្រុកខាងត្រពាំងធំ កាត់ប្រាប់តាមអ្នកគេចេញចូល
ប្រាប់ឲ្យទៅទទួល ហើយឲ្យគេធានាថាខ្ញុំហ្នឹងជាកូនដណ្តឹង ដល់ហើយបានចេញ ។

ដានី: បានចូលដល់ស្រុកវិញ?

សេម: បា!

ដានី: ឆ្នាំ៧០ ហ្នឹងដែរ?

សេម: ឆ្នាំ៧០ ។

ដានី: ខែប៉ុន្មានទៅ? រដ្ឋប្រហារខែ៣?

សេម: បាតុកម្មរដ្ឋប្រហារខែ៣ហ្នឹងខ្ញុំចេញ ។

ដានី: ក្នុងខែ៣ហ្នឹងបានមកដល់ស្រុក?

សេម: ខែ៣មកដល់ស្រុក ។

ដានី: អីចឹងកាលហ្នឹងច្របូកច្របល់ខ្លាំង?

សេម: ច្របូកច្របល់ ។

ដានី: ចូលមក ពេលមកដល់ស្រុកបានជួបដុំជាមួយបងប្អូនអត់?

សេម: ជួបដុំបានតែប៉ុន្មានខែ ដល់ហើយខ្ញុំចេញមកនេះ ។

ដានី: ខែប៉ុន្មានដែលអ៊ីចូលព្រៃ? ចេញចូលព្រៃ?

សេម: មើលមកពីនោះខែ៣ គ្រាន់តែខែ៣ ចុងខែ៣បានប៉ុន្មានថ្ងៃ ក្នុងខែ៣ដែលខ្ញុំចេញមក ។

ដានី: ចុងខែ៣ឆ្នាំ៧០ ហ្នឹង យ៉ាងម៉េចអីអាចរៀបរាប់នៅចាំថាយ៉ាងម៉េចបានយើងចេញពីផ្ទះ
យើងចូលបង្កវត្តន៍?

សេម: ខ្ញុំចេញពីផ្ទះមកចូលហ្នឹងមុនដំបូងបង្អស់អត់ដឹងថាម៉េចទេ ទាក់ទងអីម៉េចទេ តែមានបងកូន
តាម៉ុក កាត់ទៅលេងផ្ទះដូចថាបងប្អូន ខ្ញុំមិនដឹងជាគេតស៊ូយ៉ាងម៉េចអីម៉េចដងដំបូង ដល់
ចូលទៅគេបច្ចុប្បន្នមក គេបច្ចុប្បន្នថាទៅតស៊ូអង្គរ មិនដឹងតស៊ូម៉េច គេថាតស៊ូ ដល់ហើយខ្ញុំក៏
សួរគេថាតស៊ូម៉េច គេថាគ្មានអីទេតស៊ូមនុស្សសាមគ្គីគ្នា ដូចស្រី ប្រុសអីគេមិនចេះណាទ្បូក
លាន់គ្នាទេ ឯងកុំខ្លាច ហើយគេថាបើមានថ្នាំពេទ្យមានស្ត្រីៗឲ្យយកទៅដង សុទ្ធតែបងប្អូន
ហើយបងខ្ញុំធ្វើពេទ្យមានថ្នាំពេទ្យខ្ញុំយកទៅទុកលេបទុកអីទៅ យកទៅចែកគ្នាអ្នកនៅក្នុង
ព្រៃលេបទៅ ។

ដានី: អ៊ីត្រូវជាម៉េចជាមួយ តាម៉ុក?

សេម: តាម៉ុកហ្នឹងត្រូវពូ ។

ដានី: ពូបង្កើត?

សេម: ពូជីដូនមួយ ។

ដានី: បានន័យថាម៉េច ឪពុក ឬម្តាយ?

សេម: ខាងម្តាយ ។

ដានី: ម្តាយអីហ្នឹងតាម៉ុក ជីដូនមួយក្នុង?

សេម: ជីដូនមួយ ។

ដានី: ដល់ពេលកូន តាម៉ុក ត្រូវជាជីទូតមួយជាមួយ...

សេម: ជីទូតមួយជាមួយខ្ញុំ ។

ដានី: កូនមួយណាដែលថាមកហៅអីហ្នឹង?

សេម: មួយហ្នឹងស្លាប់បាត់ហើយឈ្មោះខុម ។

ដានី: ប្រពន្ធអីមុត?

សេម: ប្រពន្ធ តាមុត ទាំងតាមុត ហើយទាំងប្រពន្ធតាត់ទៅផ្ទះខ្ញុំ ។

ដានី: ទៅហៅអី?

សេម: ចា!

ដានី: ហើយម៉េចទៀតទៅ អីទៅនៅព្រៃទៅនៅកន្លែងណា? ធ្វើអីខ្លះទៅ?

សេម: ខ្ញុំមកព្រៃអត់មានធ្វើអី គេឲ្យធ្វើពេទ្យ ។

ដានី: ឲ្យធ្វើពេទ្យ?

សេម: តាមុត ហ្នឹងហើយសុទ្ធតែបងប្អូនគេឲ្យធ្វើពេទ្យ ។

ដានី: តាមុត មានជាប់សាច់ឈាមអីជាមួយអីដែរ?

សេម: សាច់ឈាមអី តាមុត ហ្នឹងត្រូវយក យាយខុម ។ ខុម ហ្នឹងកូន តាម៉ុក ហ្នឹងដូចជាត្រូវ បងថ្ងៃអីចឹង ។

ដានី: កាលហ្នឹងអីធ្វើពេទ្យនៅម្តុំណាទៅ?

សេម: ខ្ញុំធ្វើពេទ្យគេថាតាមអង្គភាពជាមួយ កាលហ្នឹងយើងតស៊ូមិនទាន់មានកន្លែងមន្ទីរពេទ្យអីទេ ។

ដានី: កាលហ្នឹងយើងថាចេញទៅព្រៃ ថាធ្វើបដិវត្តន៍អីចឹង ព្រៃហ្នឹងនៅណាទៅ?

សេម: ព្រៃកាលហ្នឹងខ្ញុំចេញនៅខេត្តតាកែវ ព្រៃខាងលើកន្លែងភ្នំដំរីរមៀល ។

ដានី: អូ! ភ្នំដំរីរមៀល? កន្លែងហ្នឹងអ្នកតស៊ូ អ្នកធ្វើបដិវត្តន៍គ្នាច្រើនកាលហ្នឹងភ្នំដំរីរមៀល?

សេម: វាចូលទៅមុនដំបូងគ្មានពីណាទេ មានតែ តាមុត កាលហ្នឹងគាត់អត់ទាន់ប្តីប្រពន្ធទេ ហើយ
និងកូនតាមុត ហើយយាយយុត ដែលថាស្គាល់គេហ្នឹង ចាស់ៗ ។

ដានី: មានតាមុត, យាយខុម, យាយយុត ។

សេម: តែប៉ុណ្ណឹងដំបូង ។

ដានី: កាលហ្នឹង យាយចែម គាត់អត់ទាន់ទៅទេ?

សេម: យាយចែម នៅទេ ។

ដានី: ទៅដំបូងមានតែប៉ុណ្ណឹងទេ?

សេម: ជួបខ្ញុំនៅដំបូងមានតែប៉ុណ្ណឹង ។

ដានី: មានតាមុត, យាយខុម ហើយនិងយាយយុត?

សេម: ហើយយាយចែម គាត់ថាគាត់តស៊ូម៉ែបម៉ែច ខ្ញុំវាមិនដឹងដែរណា ដល់ក្រោយនេះមក
បានយើងជុំគ្នា មានថាការប្រជុំរៀនសូត្រអីបានប្រជុំ ដំបូងខ្ញុំតែប៉ុន្មាននាក់ ។

ដានី: តាទិត អីគាត់មិនទាន់ទៅទេ?

សេម: តាទិត នៅទេ គាត់នៅដូះនៅឡើយទេ ។

ដានី: ឆ្នាំ៧០ ហ្នឹងដំបូងបំផុតអីចាំមានតែប៉ុណ្ណឹងទេ?

សេម: បា!

ដានី: ហើយកាលហ្នឹងយើងទៅមានអង្គភាព មានក្មេងៗដូចថា កាលហ្នឹងអីនៅក្មេងទេកាលទៅ
ឆ្នាំ៧០ ហ្នឹង? អាយុប៉ុន្មានកាលហ្នឹង?

សេម: អាយុ២៣-២៤ ។

ដានី: ហើយពេលហ្នឹងមានយុវជន យុវនារី ដំណាលៗអី ក្មេងជាងអីទៅច្រើនទេ?

សេម: ចេះហ្នឹងជាគោលមានប៉ុន្មាននាក់ហ្នឹង ដល់ក្រោយមកមានខាងកងទ័ព គេចូលតស៊ូ ហើយ
មានខាងនារីដឹកជញ្ជូនអីចឹងគេចូល ។

ដានី: អីមានប្រសាសន៍ថាគោលៗមាន តាមុត, យាយខុម, យាយយុត ហ្នឹងគាត់ជាអ្នក
គ្រប់គ្រងនៅហ្នឹង ។

សេម: បា! គ្រប់គ្រង ។

ដានី: គេហៅគ្រប់គ្រងអីគេ ជាតំបន់ ជាស្រុក?

សេម: ហ្នឹងនៅក្នុងតំបន់ ។

ដានី: កាលហ្នឹងគេហៅតំបន់អីគេទៅ? មានជាឈ្មោះតំបន់នៅ?

សេម: តំបន់ស្តី ១៣ ។

ជានី: នៅតាកែវ?

សេម: នៅតាកែវ ចង់ភ្លេច ។

ជានី: តាកែវហ្នឹងភូមិភាគនិរតី?

សេម: បា! ភូមិភាគនិរតី ។

ជានី: និរតីមានតំបន់១៣ ។

សេម: ១៣ ។

ជានី: តំបន់៣៥!

សេម: ៣៥ ខេត្តកំពត ។

ជានី: តំបន់៣៣ ។

សេម: ៣៣ កំពង់ស្ពឺ ។

ជានី: តំបន់២៥?

សេម: ២៥ ខេត្តកណ្តាល ។

ជានី: កាលហ្នឹងកាលអីចូលឆ្នាំ៧០ ទៅជាមួយ តាមុត, យាយខុម, យាយយុតហ្នឹង កាលហ្នឹង នៅក្នុងតំបន់១៣?

សេម: ១៣ ។

ជានី: អ្នកដឹកនាំកាលហ្នឹង តាមុត ។

សេម: តាមុត ។

ជានី: កាលហ្នឹង តាសោម អីគាត់ទៅនៅ?

សេម: តាសោម គាត់មកក្រោយ ។

ជានី: តាសោម មកក្រោយតាមុត?

សេម: មកក្រោយ តាមុត មកក្រោយគ្នាគឺចៗហ្នឹង ។

ជានី: យាយខុម កាលហ្នឹងក្នុងគណៈតំបន់ដែរ?

សេម: យាយខុម មិនក្នុងគណៈតំបន់ទេ ដល់ពេលនេះទៅតាមុតហ្នឹង គាត់ខាងកងទ័ព ។ យាយខុម ដឹកនាំខាងនរី ។ បើតាសោម បានគាត់ខាងគណៈតំបន់ ។

ជានី: យាយយុត?

សេម: យាយយុត គាត់ខាងហ្នឹងដែរ ។

ដានី: ខាងនារីដែរ?
 សេម: បា!
 ដានី: នៅជាមួយ យាយខុម?
 សេម: ជាមួយ យាយខុម ។
 ដានី: កាត់ខាងនារីជាមួយគ្នា?
 សេម: បា!
 ដានី: តាសោម កាត់គណៈតំបន់?
 សេម: កាត់ខាងគណៈតំបន់ ។
 ដានី: ហើយអី?
 សេម: ខ្ញុំខាងកាត់ដេរ ហើយពេទ្យ ។
 ដានី: អីក្របក្រងខាងកាត់ដេរ ហើយនិងពេទ្យ?
 សេម: បា!
 ដានី: កាលបង្កើតការងារយ៉ាងម៉េចខ្លះទៅ ការងារកាត់ដេរ ការងារពេទ្យ?
 សេម: ការងារកាត់ដេរ ក្របក្រងខាងកាត់ដេរបង្កើតមានតែដេរអារព្វខាងកងទ័ព ។
 ដានី: ហើយពេទ្យ?
 សេម: ពេទ្យចាក់ថ្នាំឲ្យកងទ័ព មើលរដ្ឋស ។
 ដានី: ហើយកាលបង្កើតអីអត់មានប្រទេសទេ ម៉េចចេះចាក់ថ្នាំ មើលរដ្ឋស?
 សេម: ខ្ញុំនៅជាមួយបងខ្ញុំ កាត់ប្រើ ហើយបង្កើតខ្ញុំកាលនៅជាមួយបងប្អូនកាត់ឲ្យទៅ ខ្ញុំថាខ្ញុំ
 ខ្ជិលរៀនវែងឆ្ងាយ ខ្ញុំទៅរៀនពេទ្យឆ្មប មុនកាត់ដេរបង្កើតខ្ញុំ ។
 ដានី: បងស្រីអីឈ្មោះសើ បង្កើតកាត់អត់មានចូលបដិវត្តន៍ជាមួយអីទេ?
 សេម: កាត់នៅខាងនេះ អត់ចូលទេ កាត់ខាងពេទ្យនៅខាងក្នុងបង្កើត ។
 ដានី: ខាងលន់ លន់?
 សេម: បា! កាត់ជាប់នៅខាងក្នុង ដល់ពេលគេវែបែកទៅកាត់ទៅជាប្រជាជនថ្មី បានជាកាត់យួន
 កៀរឡើងភ្នំហើយចុះទៅវិញបាត់ខ្លួន ។
 ដានី: អីកាលយើងទៅតស៊ូបង្កើតយាងម៉េចដែរមានផ្ទះ ការហូបចុកអីយ៉ាងម៉េចដែរ? ព្រោះខ្ញុំ
 ឃើញទៅក្នុងព្រៃអីចឹង វាអត់ផ្ទះ យើងទៅតស៊ូយ៉ាងម៉េចទៅ?

សេម: រឿងដូចៗសំបែងយើងអត់មានលំបាកអីទេ តែយើងធ្វើជារោង តែដំបូងយើងអត់មានវាល
ស្បូវទេ យើងប្រក់ស្លឹកខាន់ម៉ា ដេរវែងៗ ។

ដានី: អាហ្នឹងជាប់ណាស់ ។

សេម: ដូចស្លឹកស្នូដាវែងៗ ហើយវែងជាង ។

ដានី: គេដេរហើយប្រក់ទៅ ។

សេម: អាហ្នឹងភ្លើងអត់ឆេះទៀត ហើយការហូបចុកមានអីរបបយើងបើកគ្រប់គ្រាន់ ។

ដានី: របបបើកគ្រប់គ្រាន់ដែរ?

សេម: បា! គ្រប់គ្រាន់ ហើយសំលៀកបំពាក់អីគ្រប់គ្រាន់ ។

ដានី: កាលហ្នឹងគ្នាច្រើនទេកាលហ្នឹង?

សេម: ច្រើន!

ដានី: ដល់ក្រោយៗមកទៀតទៅកាន់តែច្រើនទៅៗ បើតាមអំពាមមានពីណាខ្លះទៅដែលទៅ
ក្រោយៗទៀត ដូចអីមានប្រសាសន៍មិញទៅមុនមាន តាមុត, យាយខុម, យាយយុត,
អី ហើយបន្ទាប់មក?

សេម: ច្រើនណាស់ចាំមិនអស់ទេ ទាល់តែបញ្ជីគេ រាប់ពាន់នាក់ ។

ដានី: ហើយមនុស្សក្នុងហ្នឹងរាប់ពាន់នាក់?

សេម: បា! រាប់ពាន់នាក់ ។

ដានី: ហើយមេធំៗដូចពេលប្រជុំ ពេលរៀនសូត្រនយោបាយ មានអ្នកណាគេទៅបង្រៀន?

សេម: ដូចថាក្នុងកងពលមួយៗ បង្រៀនតាមកងពល ដល់ជារួម ពីកងពលហ្នឹងទៅខាងភូមិភាគ
ឡើងទៅខាងកងទ័ព ទៅខាង តាមុក បើខាងផ្នែកនយោបាយទៅខាង តានូន ជា, ខៀវ
សំផន ។

ដានី: ភ្នំដំរីរមៀលហ្នឹង?

សេម: អត់ទេ នៅនោះខាង មុត តែដល់ក្រោយមកបើនោះតែមួយផ្នែក ។

ដានី: កាលនៅភ្នំដំរីរមៀលតែមួយផ្នែកទេ?

សេម: តែមួយផ្នែក ។

ដានី: អីនៅភ្នំដំរីរមៀលបានយូរទេ?

សេម: ខ្ញុំនៅបានតែមួយឆ្នាំហ្នឹង ខ្ញុំឡើងមកខាងនិរតីខាងកំពង់ឆ្នាំង ។

ដានី: ឆ្នាំណាដែលឡើងមកនិរតី?

សេម: ឆ្នាំ៧/១ ។

ដានី: យ៉ាងម៉េចបានឡើងមកខាងនិរតី? មកទាំងអស់គ្នាជាមួយយាយយុត ជាមួយ...?

សេម: អត់ទេ មកតែខ្ញុំ ឡើងមកហ្នឹងយកអ្នកជំងឺមក មកសំរាកពេទ្យនិរតី ពេទ្យធំ យកអ្នកជំងឺ ឡើងមក មានមន្ទីរពេទ្យកាលហ្នឹង ។

ដានី: មន្ទីរពេទ្យនៅកន្លែងណា?

សេម: មន្ទីរពេទ្យនៅចង្កោច តាំងពេធ័រ ។

ដានី: តាំងពេធ័រ មួយចំហៀងកំពង់ស្ពឺ មួយចំហៀងកំពង់ឆ្នាំងហ្នឹង?

សេម: ប៉ា!

ដានី: ឈមុំ?

សេម: ប៉ា!

ដានី: កន្លែងតាំងពេធ័រ ចង្កោរៀល?

សេម: ប៉ា! ចង្កោរៀល ។

ដានី: អីឡើងមកកំពង់ឆ្នាំងកាលហ្នឹង យើងយកអ្នកជំងឺពីវិរមៀលមក?

សេម: ប៉ា!

ដានី: ជំងឺកាលហ្នឹងឈឺអីគេបានយកមក?

សេម: ប្រពន្ធបងមុតឈ្មោះខុមហ្នឹង កាត់ឈឺជំងឺអីទេដូចថារវើរវាយដូចព្រាយ ដូចអាបយ៉ាងម៉េច

ដានី: ហើយម៉េចទៅអីអាចរៀបរាប់កន្លែងហ្នឹង?

សេម: ដល់ហើយមើលនៅនោះចាក់ថ្នាំអត់ជា ឲ្យយកឡើងមក ។

ដានី: ដឹកអីមក?

សេម: សែនពីខេត្តតាកែវកាត់កំពង់ស្ពឺ ផ្លូវជាតិលេខ៤ ។

ដានី: ប៉ុន្មានថ្ងៃបានដល់?

សេម: ជិតចងកន្លះខែក្រាន់តែគេច គេថាពីដើមយើងថាគេចខ្លាំង ។

ដានី: គេចលន លន?

សេម: ដើរតាមមិន តាមអី ។

ដានី: កាលហ្នឹងអីហើយអ្នកសែនប៉ុន្មាននាក់ទៅ?

សេម: សែនក្នុង២០ នាក់ ។

ដានី: សែនផ្លូវស្នា?

សេម: បា!

ដានី: យើងដាក់យ៉ាងម៉េច ដាក់អង្រឹងអីចឹងទៅ មានស្មែង?

សេម: មានស្មែងគេសែង ។

ដានី: សែងប្តូរគ្នាដាស់ទៅ?

សេម: ដូរគ្នា ។

ដានី: ចុះ តាមត តាតមកជាមួយអត់?

សេម: អត់ទេ តាតមក ។

ដានី: យាយយុត ក៏អត់ដែរ?

សេម: អត់ ។

ដានី: មកតែ?

សេម: មកតែខ្ញុំហើយនិងអ្នកដែលសែងហ្នឹង ។

ដានី: អីម៉េចស្គាល់ដូរយើងដើរកាត់មក?

សេម: ខាងស្នាក់ការមួយៗ ។

ដានី: ដូចយើងនៅភ្នំដំរីរមៀលមកស្នាក់នៅនេះ យើងមានកន្លែងគ្នាយើងនៅហ្នឹង ហើយកន្លែង
ហ្នឹងគេជូនមកកន្លែងនេះទៀត កន្លែងនេះជូនមកទៀត មានគេជូនមកអីចឹង?

សេម: ជូន ។

ដានី: កន្លះខែបានមកដល់ពេទ្យ ។ ពេទ្យនៅហ្នឹងពេទ្យពិណាកេ? ដូចថាពេទ្យនៅនីតហ្នឹងពេទ្យ
របស់ពិណា?

សេម: តាជួន ជឿន ។

ដានី: ពេទ្យរបស់ តាជួន ជឿន តែម្តង ។ មកដល់ជួបតាតយ៉ាងម៉េចទៅអី?

សេម: ជួបតាត តាតយកអ្នកជំងឺមើលហើយទៅ ឲ្យខ្ញុំខាងស្រីៗ ហ្នឹងមកគ្នា៤នាក់ ។

ដានី: ពិណាខ្លះ៤នាក់ហ្នឹង?

សេម: ៤នាក់សុទ្ធតែប្តូរខ្ញុំ ប្តូរមួយនៅប៉ែលិន ។

ដានី: ពិណាកេ?

សេម: ឈ្មោះលី ប្តីឈ្មោះផាត ។

ដានី: ខ្ញុំលីឈ្មោះតាតដែរ ។ ហើយពិណាទៀត?

សេម: ណាន់ មិនដឹងស្លាប់ មិនដឹងរស់ឥឡូវហ្នឹង បួនហ្នឹងបែកគ្នាអត់ដឹងនៅអត់ ហើយមួយទៀត
ឈ្មោះអូន បែកគ្នាអត់ដឹងស្លាប់ ដឹងរស់ដែរ ។

ជានី: អត់ដែលជួបគ្នា?

សេម: អត់ដែលជួប ។

ជានី: ដឹងតែ លី ហើយនិង ជាត?

សេម: លី ។

ជានី: គាត់នៅប៉ែលិននៅម៉ូណា?

សេម: លី ហ្នឹងបួនដឹងមួយ ។

ជានី: បួនដឹងមួយអីដែរ?

សេម: នៅប៉ែលិននៅកន្លែង មានផ្ទះនៅកន្លែងផ្សារប៉ុហ្នឹង តែបើផ្ទះមួយនៅចាំបាច់រាល់ថ្ងៃ វាមាន
ផ្ទះមួយនៅផ្សារ ធ្វើកុម្មុយនិស្តនៅកន្លែងផ្សារគេហៅផ្សារថ្មី ។

ជានី: ផ្ទះគាត់នៅកន្លែងផ្សារថ្មី ជាទូទៅគាត់នៅហ្នឹង? ជាអចិន្ត្រៃយ៍នៅហ្នឹង?

សេម: បា!

ជានី: តែផ្ទះគាត់នៅផ្សារប៉ុហ្នឹងមាន?

សេម: បា!

ជានី: ដល់ពេលដូចអ្នកដែលមកជាមួយនារីៗ ៤នាក់ អី, ឈ្មោះលី, ឈ្មោះអូន, ឈ្មោះណាន់!

សេម: បា!

ជានី: មិនមែន យាយណាន់ ប្តីគាត់ឈ្មោះ គាណាត មិនមែនទេ?

សេម: មិនមែនទេ នោះប្តីឈ្មោះ នីម ប៉ុន្តែ នីម លីថាទៅដែរ ។

ជានី: នីម កងពល១១៧?

សេម: ហ្នឹងហើយ ។

ជានី: កងពលនៅក្រចេះ?

សេម: ហ្នឹងហើយ ឈ្មោះ នីម ។

ជានី: មិនមែនគាត់នៅអន្លង់វែងទេ?

សេម: ដល់ក្រោយមកនីម មកអន្លង់វែងដែរ ដល់ហើយបានប្រពន្ធទៀត ប្រពន្ធឈ្មោះ រឿន ។
ណាន់ ហ្នឹងមិនស្រួលស្លាប់កាលពី៧៩ កាលណាមិនដឹងបែកគ្នា ។

ជានី: អីចឹងនីម ហ្នឹងគាត់បានប្រពន្ធក្រោយមកទៀតឈ្មោះ រឿន?

សេម: ឈ្មោះរឿន លីគេវាបានកូនមួយបែកគ្នា យកប្រពន្ធណាទៀត ចេះតែលីៗ ។

ដានី: នឹម ហ្នឹងនៅណាវិញទៅឥឡូវ?

សេម: មិនដឹងនៅណា លីគេប្រាប់ថា នឹម នៅខាងប៉ៃលិន ខ្ញុំអត់ដែលបានជួប ។

ដានី: អត់ដែលបានជួប?

សេម: ប៉ា!

ដានី: គ្រាន់តែលីថាយកប្រពន្ធក្រោយទៀតនៅប៉ៃលិន?

សេម: យកប្រពន្ធនៅប៉ៃលិន ។

ដានី: ហើយអ្វីម៉េចទៅពេលយើងទៅដល់កន្លែងពេទ្យ ភារជួន ជឿន ហើយ អ្វីនៅហ្នឹងរហូត ឬក៏ មាន?

សេម: ខ្ញុំនៅមើល ភ្នាក់ងារហ្នឹង ទៅដល់កន្លែងពេទ្យ ភារជួន ជឿន យើងមិនចូលកន្លែង មន្ទីរពេទ្យ ហ្នឹងតែគេឲ្យនៅមើល នៅថ្ងៃអ្នកជំងឺហ្នឹងដែរ តែគេឲ្យយើងរៀនពេទ្យ ។

ដានី: រៀនជាមួយ ភារជួន ជឿន?

សេម: រៀនជាមួយ ភារជួន ជឿន ។

ដានី: រៀនរយៈពេលប៉ុន្មានទៅ?

សេម: រៀនរយៈពេលច្រើនដែរ ១ឆ្នាំជាន់២ឆ្នាំរៀនជាមួយគ្នា ។

ដានី: រៀនចេះអីខ្លះ ដល់ពេលរៀនជាមួយភារជួន ជឿន?

សេម: រៀនហ្នឹងរៀនតាមផ្នែក អ្នកណាមានប្រវត្តិរៀនបានច្រើន បានភិច កាត់បង្រៀនតាម បែបហ្នឹង ។

ដានី: ដល់អ្វីរៀនបានច្រើន ដល់ថ្នាក់ទី៤ហើយ?

សេម: កាត់ឲ្យចូលខាងវះកាត់ ។

ដានី: រៀនចេះអស់នៅ? កាលហ្នឹងរៀនចេះវះកាត់?

សេម: កាត់ឲ្យរៀនច្រើន ។

ដានី: រៀនច្រើនផ្នែកអីខ្លះបើតាមអ្វីចាំ?

សេម: ខាងនេះក៏ដូចថាខាងវះកាត់តែម្តង ហើយជំងឺទូទៅ ។

ដានី: យាយខុម កាត់ទៅដល់ហ្នឹងមើលយ៉ាងម៉េច ជាអត់?

សេម: មើលទៅ ក្នុងហ្នឹងកាត់មានផ្លែពោះផង ។

ដានី: កូនកាត់ឈ្មោះ?

សេម: អាកាត ហ្នឹងកូនហ្នឹង ដៃពោះកំណើតកូនហ្នឹង ។

ដានី: ហើយទៅម៉េចទៅ?

សេម: ហើយកូនដែលមើលហ្នឹងអត់ជារហូត ដល់កូនហ្នឹងកើតអត់ដឹង អត់មានដឹងថាកូនម៉េចទេ ។

ដានី: គាត់នៅរើវាយ?

សេម: នៅអត់ស្គាល់កូន ។

ដានី: របៀបដូចយើងស្រែប្រសាទ ឬយ៉ាងម៉េច?

សេម: ទេ មិនសរសៃប្រសាទទេ ដូចព្រាយ អាប អីចឹង ។

ដានី: ស្គាល់អីអត់?

សេម: អត់ស្គាល់អី ស្គាល់ស្រាប់តែនិយាយថា ដូចខ្ញុំនេះបងប្អូនអីចឹង គាត់មិនមែនថាបងប្អូនអី ដឹងម្តងៗ ថាបងប្អូន ដល់ពេលណាអត់ដឹង គាត់ថាកូនអ្នកមានហើយក្រៅពីហ្នឹងទៀត អាប្អូន ៗខ្ញុំហ្នឹង ខុម ហ្នឹងអត់ខ្លាចទេ ។

ដានី: ប្អូនណា? ដូចឈ្មោះណាន់ ឈ្មោះលី អីហ្នឹង!

សេម: លី, ណាន់ ចាប់បោចសក់ក្រញឹកក្រា ហើយខ្ញុំអត់ហ៊ានទេ ដល់ពេលសម្រាលហើយ អីហើយគាត់អត់ដឹងថាកូនថាម៉េចអីទេ តែខ្ញុំមើល ហើយពេទ្យមើលកូនហ្នឹង ទាល់តែនេះទៅ យកបំបែក យកម្តាយហ្នឹងទៅមើលក្រុំខ្មែរនៅអមលាំង មើលក្រុម គេយកទៅមើល ចំហុយម្តេស

ដានី: មើលក្រុំខ្មែរហ្នឹងគេដាក់ចំហុយម្តេស?

សេម: ចំហុយម្តេស ហើយគេយកធាតុគ្រួសារណាវីអត់ចេះ ។

ដានី: ចំហុយម្តេសយ៉ាងម៉េច? ចំហុយម្តេសឲ្យគាត់ហូប?

សេម: អត់ទេ! ចំហុយ ដាក់ចំហុយគេថា ។

ដានី: ហោល?

សេម: មិនដឹងម៉េចគេដាក់ម្តេស ថាចំហុយហើយខ្មែរថ្នាំគេច្រើនៗ ។

ដានី: ដល់មើលហើយម៉េចទៅ?

សេម: ថាជាក្រុំខ្មែរហ្នឹង រហូតដល់ជាក្រុំខ្មែរហ្នឹងចេញទៅវិញស្គាល់ថ្មី ដល់ពេលហើយគាត់ទៅជា គាត់ធ្លាក់ ដល់ពេលហើយទៅនៅបែកចេញទៅនៅថ្មីនៅខាងកំពង់សោម នៅជាមួយ តាមុត ។

ដានី: ចាំមើលឆ្នាំ៧/១ អ៊ីរៀនពេទ្យបានរយៈពេលមួយឆ្នាំ អ៊ីទៅណាទៀតទៅ?

សេម: ខ្ញុំទៅក្តាប់ខាងកាត់ដេរវិញ ។

ដានី: រៀនពេទ្យហើយទៅក្តាប់ខាងកាត់ដេរវិញ?

សេម: បា! ទៅកាត់ដេរ ខ្ញុំខាងពេទ្យផង ខាងទទួលកាត់ដេរផង ។

ដានី: ឆ្នាំណាដែលអ៊ីទៅហ្នឹង?

សេម: មើលអានេះ៧១, ៧២-៧៣យើងទៅកន្លែងកាត់ដេរ ។

ដានី: ៧៣ទៅកន្លែងកាត់ដេរនៅណាវិញទៅ?

សេម: នៅកាត់ដេរហ្នឹង គេហៅភូមិសារ៉ាម នៅខាងវត្តអីទេ ទៅក្បាលទឹកកំពង់ឆ្នាំង ។

ដានី: ក្នុងស្រុកកំពង់ត្រឡាចលើហ្នឹងដែរ?

សេម: កំពង់ត្រឡាច ។

ដានី: អត់បានត្រឡប់ទៅនិវត្តន៍វិញទេ?

សេម: អត់ទេ ។

ដានី: អត់ទៅដើរមៀលវិញ?

សេម: អត់មានទេ ។

ដានី: ដល់ពេលឆ្នាំ៧៣ យាយខុម កាត់ដេរនៅ?

សេម: កាត់ដេរ កាត់ត្រឡប់ទៅខាងកំពង់សោម?

ដានី: កំពង់សោម អត់ទាន់បែកផង? អត់ទាន់ដោះឆ្នាំ៧៥ផង?

សេម: អត់ទេ អត់ទាន់បែកណា កាត់ទៅខាងជួរជាមួយមេទ័ព ជាមួយតាមុត ប្តីកាត់ទៅ ។

ដានី: អ៊ីមកខាងកាត់ដេរ ភូមិសារ៉ាម ក្បាលទឹកហ្នឹងមកប៉ុន្មាននាក់វិញ?

សេម: ខ្ញុំមកតែម្នាក់ខ្ញុំ ។

ដានី: ចុះ៣នាក់ទៀត?

សេម: ៣នាក់ទៀតនៅខាងកន្លែងពេទ្យ ។

ដានី: កន្លែងពេទ្យនៅ?

សេម: កន្លែងដែល ។

ដានី: នៅតាំងពេទ្យហ្នឹងដែល នៅជាមួយ តាជួន ជឿន?

សេម: តាជួន ជឿន ។

ដានី: គេរៀនអត់ទាន់ចប់ ឬយ៉ាងម៉េច?

សេម: គេមិនទាន់ចប់ទេ តែគេទុកបុគ្គលិកនៅហ្នឹង ។

ដានី: កន្លែងពេទ្យនៅកន្លែង តាជួន ជឿន កើតតាំងពីឆ្នាំណា? កន្លែងតាំងពេទ្យ?

សេម: តាំងពីយើងក្នុងតស៊ូ តាំងពី តាជួន ជឿន គាត់ប្រកបពេទ្យមករហូត ។

ដានី: បានន័យជាប្រកបពេទ្យហ្នឹង?

សេម: ឃើញតាំងពីឆ្នាំ៧០ ឃើញគាត់ ទីតាំងគាត់ គាត់ចេញមកពីឆ្នាំប៉ុន្មានៗដំបូងគាត់ទៅទទួល
ខាងពេទ្យ ។

ដានី: កន្លែងហ្នឹងពេទ្យរបស់ភូមិភាគនិរតី?

សេម: បា!

ដានី: កាលហ្នឹងអត់មានភូមិពិសេសអីទេ? មាននៅ?

សេម: ភូមិភាគពិសេសមានហើយ ។

ដានី: ប៉ុន្តែកន្លែងពេទ្យហ្នឹងមិនមែនរបស់ភូមិភាគពិសេស?

សេម: មិនមែនទេ កន្លែងពេទ្យហ្នឹងភូមិភាគនិរតី ខាងភូមិភាគពិសេសមិនដឹងពេទ្យកេឈ្មោះអី
ខ្ញុំអត់ស្គាល់ ខ្ញុំអត់នៅខាងភូមិភាគពិសេស ។

ដានី: ដល់ពេលអ៊ីមកខាងកំពង់ត្រឡាច ហ្នឹងកំពង់ឆ្នាំង ភូមិភាគអីដែរ?

សេម: ណា? កំពង់ត្រឡាច?

ដានី: អ៊ីមកកន្លែងកាត់ដែរនៅភូមិភាគអី?

សេម: ហ្នឹងនៅភូមិភាគនិរតីដែរ ។

ដានី: កាត់ដែរហ្នឹងកាត់ដែរឲ្យយ៉ាងម៉េច?

សេម: ឲ្យខាងកងទ័ព ។

ដានី: កងទ័ពនៅខាងកងពលណាទៅ?

សេម: គ្រប់កងពល ភូមិភាគហ្នឹង ។

ដានី: មានប៉ុន្មានកងពលកាលហ្នឹង ភូមិភាគនិរតី?

សេម: កងពល បាំមើល តាសៀង, ប៉ុន្មានកងពលទេ ។

ដានី: កងពលម៉ិញ តាសៀង?

សេម: តាសៀង មួយកងពល ហើយ តាបិត ។

ដានី: កងពលកាត់ផ្សេងគ្នា?

សេម: កងពលកាត់ផ្សេងគ្នា ។

ដានី: តាណាទៀត?

សេម: តារ៉ន ចាស់ៗ តារ៉ន បងប្អូនតាបិតដែរ, តារ៉ន, តារ៉ន ។

ដានី: តារ៉ន, តារ៉ន កាត់នៅក្នុងពេលជាមួយតាបិត ឬក៏?

សេម: តារ៉ន ក្នុងពេលកាត់ផ្សេងៗ តាបិត ក្នុងពេលពិសេស ។

ដានី: ចុះតាមុត កាត់អត់ឃើញនៅក្នុងហ្នឹង?

សេម: តាមុត កាត់អត់ទទួលក្នុងក្នុងពេលដងកាត់ ។ ក្នុងពេលធំសំរាប់ដើរនៅក្នុងមន្ទីរខ្ញុំអត់ដឹង ។

ដានី: កាលហ្នឹងអ្វីអត់ទាន់ស្គាល់តាម៉េត ទេ?

សេម: តាម៉េត ណា?

ដានី: ស៊ូ ម៉េត! តាម៉េត ប្តីរបស់វ៉ាន ។

សេម: តាម៉េត ត្រូវបងប្អូនដែរហ្នឹង តាម៉េត កាត់នៅខាងក្នុងទ័ពដែរ តែកាត់អត់នៅក្នុងនេះទេ ដូចតាម៉េត ភូមិភាគពិសេស ។

ដានី: ហើយអីចឹងអ្វីកាត់ដេរឲ្យក្នុងទ័ពកាលហ្នឹង កាត់ដេរនៅហ្នឹងរយៈពេលប៉ុន្មានទៅ?

សេម: ខ្ញុំ?

ដានី: បាទ! កាត់ដេរនៅភូមិតារ៉ាម ។

សេម: តាំងពីអានេះ៧៣?

ដានី: បាទ! ៧៣ បុរសរយៈពេលប៉ុន្មានខែ ប៉ុន្មានឆ្នាំដែរ?

សេម: ៧៣អីចឹងពេល ប៉ុន្មានឆ្នាំដល់នេះទៅខ្ញុំនៅនារី ដល់ពេល៧៥ខ្ញុំរៀបចំជាមួយកាត់ ។

ដានី: អីចឹងអីនៅកន្លែងកាត់ដេរហ្នឹងរហូតដល់ឆ្នាំ៧៥?

សេម: បា!

ដានី: ដល់ឆ្នាំ៧៥ បុរសអីរៀបការជាមួយអ្វីប្រុសកាត់ឈ្មោះ ស៊ីម?

សេម: បា!

ដានី: អ្វីស្គាល់កាត់តាំងពីអង្គាល់?

សេម: កាត់នៅខាងមន្ទីរជាមួយតាម៉ុក ។

ដានី: កាត់ឋានៈអីនៅមន្ទីរជាមួយ តាម៉ុក ប្រធានមន្ទីរ?

សេម: កាត់ប្រធានមន្ទីរ ។ កាត់ខាងស្បៀនសរសេរអូសឯកសារ ។

ដានី: អីចឹងកាត់រៀនប្រើនច្រើនដែរ?

សេម: កាត់រៀនច្រើន កាត់ពីដើមកាត់រៀនខាងសាលាបាលី ឪបូមសាលាបាលី កាត់បួសរៀន ។

ដានី: អីចឹងកាត់ធ្វើខាងប្រធានមន្ទីររបស់តាម៉ុក?

សេម: ប៉ា!

ដានី: អ្វីជួបគាត់ហ្នឹងស្គាល់គ្នាតាំងពីមុនមក?

សេម: អត់ស្គាល់ទេ ខ្ញុំនៅខាងកាត់ដេរ គាត់នៅខាងប្រធានមន្ទីរអីចឹងទៅ គេមកយកស្ត្រីៗ ខោអាវ បើកឲ្យកងទ័ព ធ្វើបញ្ជី គេមកទាក់កន្លែងខ្ញុំហ្នឹងស្គាល់គ្នា ។

ដានី: កាលហ្នឹងគាត់ចាស់ជាងអ្វីច្រើនហើយ កាលហ្នឹង៨ឆ្នាំ គាត់អាយុសាមជាង?

សេម: ប៉ា! សាមជាង ។

ដានី: ម៉េចបានកាត់យូរក្រយកប្រពន្ធ?

សេម: មិនដឹងម៉េចបើខ្ញុំហៅកាត់តាៗ ស្មានថាគាត់មានប្រពន្ធ ។

ដានី: ហើយអ្វីដឹងថាកាលហ្នឹងគាត់រៀនបានដល់?

សេម: គាត់រៀនបានច្រើន ។

ដានី: គាត់រៀននៅណាខ្លះទៅ?

សេម: គាត់បួសរៀននៅភ្នំពេញ គាត់នៅតែភ្នំពេញពីដើម ។

ដានី: ដល់ឆ្នាំណាបានកាត់ឈប់? គាត់បួសរៀនជាមួយតាៗផ្សេងទៀត ឬអត់ទេ?

សេម: អត់ទេ! គាត់បួសតាំងពីមិនទាន់តស៊ូហ្នឹងនៅភ្នំពេញរហូត ។

ដានី: នៅវត្តណា?

សេម: នៅវត្តមហាមន្ត្រី ។

ដានី: ហើយគាត់មានប្រាប់ថាគាត់សឹកឆ្នាំណា? គាត់ចូលតស៊ូ?

សេម: ៦៨ ។

ដានី: ដល់ពេល៦៨ គាត់សឹកទៅតស៊ូនៅជាប់ជាមួយតាម៉ុក រហូត?

សេម: កាលគាត់បួសអាយុ១៣ឆ្នាំ ទៅនៅភ្នំពេញរហូត ដល់ពេលហើយ៦៨គាត់ចេញមក គាត់សឹកទៅក៏ចូលព្រៃឆ្នាំ៦៨ ។

ដានី: ដល់ពេលចូលព្រៃឆ្នាំ៦៨ គាត់នៅព្រៃជាមួយតាម៉ុក?

សេម: គាត់នៅជាមួយតាម៉ុក ។

ដានី: ដល់ពេលអ្វីបានជួបគាត់ពេលទៅកាត់ដេរនៅភូមិតារ៉ាម?

សេម: នៅភូមិតារ៉ាម ។

ដានី: វាជួបជាមានទំនាក់ទំនងអ្វីយ៉ាងម៉េចបានយើងស្គាល់គ្នា? ឈានដល់ការរៀបការ?

សេម: បើទំនាក់ទំនងគេទៅបើកសម្ភារៈ ហើយកាលប្តឹងយើងហៅអង្គការៗ ឆារីកាត់ដេរ ខាង យុវជនខាងនេះអីចឹងទៅ ខាងអង្គការគេមានមេរៀនខ្លួន ដល់មានមេរៀនខ្លួនគេទំនាក់ទំនង តាមមេៗ យើងមិនមែនស្រេចចិត្តដូចឥឡូវណា ដល់គេទំនាក់ទំនងតាមមេៗ គេហៅរៀប ចំទៅ មិនមានភ្នាក់ងារភ្នាក់ងារអី ។

ដានី: កាលប្តឹងអីអត់ប្រកែកទេ?

សេម: ខ្ញុំប្រកែកដែរ ម្តាយខ្ញុំគាត់ថា ព្រោះម្តាយខ្ញុំត្រូវបងប្អូន តាម៉ុក ដល់តាម៉ុក គាត់ប្រាប់ ម្តាយខ្ញុំថាគាត់ឲ្យកូនមានប្តីហើយ ។ ម្តាយខ្ញុំថា អញមិនមែនស្គាល់អ្នកធំ អ្នកតូចអីទេ ឲ្យ កូនអញយកទៅឲ្យមានប្តីអី?

ដានី: គាត់ថាឲ្យ តាម៉ុក អីចឹង?

សេម: ប៉ា!

ដានី: តាម៉ុក ថាម៉េចវិញអីចឹង?

សេម: តាម៉ុក ថា យី! គាត់ហៅម្តាយខ្ញុំថាបែបៗ ថាបែបឯងកាបម៉្លោះអត់គោរពអ្នកធំទេ ។ ថាអញ មិនគោរពអ្នកធំទេ អាអ្នកធំល្មើសច្បាប់យកកូនគេទៅការ ។

ដានី: បានន័យថា ទៅរៀបការអត់ប្រាប់ម្តាយ អីចឹងបានន័យ ម៉ឺងការម្តាយអត់ដឹងទេចឹង?

សេម: ដល់ចូលស្នូរខ្ញុំប្រកែកអត់ៗចឹង ក៏ខ្ញុំទៅកាលប្តឹងគេចង់ភ្លេចអស់ហើយអានេះនោះ ឥឡូវ គេហៅទូរស័ព្ទ កាលជំនាន់ប្តឹងគេអូ អា៧/០០ អាអីប្តឹង ។

ដានី: បាទ! គេអូទៅប្រាប់?

សេម: ប៉ា! ទៅប្រាប់គាត់ តែគាត់អត់ស្តាប់យើងផង ។

ដានី: តាម៉ុក អត់ស្តាប់?

សេម: អត់ទេ ម្តាយគាត់មិនស្តាប់គាត់ខឹងគាត់ ។

ដានី: គាត់មិនចង់ឲ្យការ?

សេម: គាត់មិនចង់ឲ្យយកប្តីទេ ។

ដានី: យ៉ាងម៉េចបានចឹង?

សេម: គាត់ថា អត់មានទំនាក់ទំនងស្នូរដល់គាត់ផង ។

ដានី: មានន័យថា គាត់ចាស់ទុំគាត់ប្រកាន់?

សេម: ប៉ា!

ដានី: ដូចថាយើងរៀបការអីត្រូវតែមានទំនាក់ទំនងតាមឪពុកម្តាយ អត់មានផ្លូវកាត់អីចឹង?

សេម: បា! កាត់ប្រកាន់ចាស់ៗពីបុរាណ ។

ដានី: ចំពោះអីប្រកែកហ្នឹងយ៉ាងម៉េចដោយសារថា កាត់មានអាយុច្រើន កាត់ចាស់ជាង?

សេម: អត់ទេ ខ្ញុំអត់ប្រកែកថា អាយុច្រើន ចាស់អីទេ ខ្ញុំនឹកឃើញថាមួយខ្ញុំកាត់អត់ពេញចិត្ត កាត់មិនចង់ឲ្យយក ខ្ញុំខំគោរពកាត់គាំទ្រពីតូចរហូតដល់ធំហើយ ដល់ពេលហើយប្រកែកកាត់ អត់ឈ្នះ ខាងតាម៉ុក ហ្នឹងកាត់ធ្វើមេ កាត់មិនមែនថាចាប់បង្ខំទេ កាត់ចេះតែនិយាយៗ ។

ដានី: ប៉ុន្តែ តាម៉ុក កាត់អត់ខឹងទេ ពេលមួយអីថា ឲ្យកាត់ចឹង?

សេម: កាត់អត់ខឹងទេ បងប្អូនកាត់ ។

ដានី: ពេលអីរៀបការហ្នឹង រំដោះភ្នំពេញហើយទេ?

សេម: នៅទេ មុនហ្នឹង ។

ដានី: មុនប្រហែលជាប៉ុន្មានខែ?

សេម: មុន ។

ដានី: ដូចជារំដោះភ្នំពេញថ្ងៃ១៧ មេសា ឆ្នាំ៧៥ អីការខែណា?

សេម: ប្រហែលជាពីរថ្ងៃហ្នឹងរំដោះហ្នឹង ។

ដានី: អីចឹងដើមខែ ដើមឆ្នាំ៧៥ ?

សេម: បា!

ដានី: ការនៅណាទៅអី?

សេម: នៅខាងអមលាន ។

ដានី: ការហ្នឹងតែអីមួយកូរឬមានគេច្រើននាក់ផ្សេងទៀត?

សេម: ការតែមួយកូរ ។

ដានី: ការតែមួយកូរតែមិនមានភ្នំភ្នាក់អីទេ?

សេម: មានភ្នំអី ។

ដានី: ការហ្នឹងយ៉ាងម៉េចអីមាននៅចាំទេ ការហ្នឹងមានពិធីរៀបចំយ៉ាងម៉េចខ្លះទៅ?

សេម: រៀបចំពិធីដាក់គុអង្គុយអីចឹង ដូចយើងរៀនសូត្រចឹងអ្នកដែលសាមីខ្លួនការហ្នឹង ហើយ មានភ្ញៀវដាក់ចាស់ៗមេៗ ខាងកងទ័ពហ្នឹងណា ដាក់អីចឹង គុអង្គុយវែងអីចឹងទៅខ្ញុំពីរនាក់ អង្គុយកណ្តាលអីចឹងទៅ ។

ដានី: កាលហ្នឹងអីមានដឹងថា មេៗហ្នឹងពីណាខ្លះទៅ មានតា?

សេម: តាម៉ុក កាត់អត់មានទៅទេ ។

ដានី: តាម៉ុក អត់មានចូលទេ?
 សេម: បា!
 ដានី: ពីណាទៅអីចឹង?
 សេម: មានពីណាខ្លះទេ មេ មេខាងក្រោមៗ ដែលហ្នឹង ។
 ដានី: តាប៊ីត មានចូលរួមទេ ។
 សេម: តាប៊ីត អត់មានទេ មានខាងមន្ទីរ មានស្តី តានេះនៅជាប់ទោស័យឡូរ៉េនេះ ។
 ដានី: តាណា តាខុប?
 សេម: តាខុប ។
 ដានី: អីចឹងអីស្កាល់ តាខុប ហ្នឹងគាំពីពេលណាមក?
 សេម: តាខុប ហ្នឹងប្រពន្ធនៅកាត់ដេរជាមួយខ្ញុំ ។
 ដានី: ប្រពន្ធឈ្មោះ?
 សេម: ឈ្មោះ រ៉ុ ។
 ដានី: ចឹងតាខុប ហ្នឹងកាត់ធ្វើអី?
 សេម: តាខុប មុនកាត់អត់មានធ្វើអី កាត់ភ្ជាប់ខាងកងយុវជនដែរ ។
 ដានី: តាខុប ហ្នឹងកាត់ចូលរួមការអីដែលពេលហ្នឹង?
 សេម: កាត់ចូលរួមហ្នឹង ហើយយាយរ៉ុ ប្រពន្ធកាត់ហ្នឹង កាលហ្នឹងកាត់មិនទាន់បានក្នុងផង ។
 ដានី: អីចឹងកាត់ការក្រោយអី តាខុប ហើយមានពីណាទៀតដែលចូលរួម?
 សេម: ខ្ញុំភ្លេចអស់ហើយមិនដឹងថា ពីណាខ្លះទេ ពីណាទេថ្ងៃហ្នឹងមានច្រើនក្នុងដែលហ្នឹង ភ្លេច ហើយ ។
 ដានី: តាសោម អីអត់ទេ?
 សេម: តាសោម កាត់នៅខាងភំបន់១៣នោះ ។
 ដានី: យាយម៉ែន អីកាត់ចូលដែលអត់?
 សេម: កាលហ្នឹងមាន យាយម៉ែន ។
 ដានី: យាយម៉ែន កាលហ្នឹង កាត់ធ្វើកងទ័ពដែរ?
 សេម: កាត់ធ្វើខាងកងនារី ។
 ដានី: អីស្កាល់ យាយម៉ែន ច្បាស់ដែរ?
 សេម: យាយម៉ែន ហ្នឹងត្រូវជាបងប្អូនប្អូនខ្ញុំ ។

ដានី: យាយម៉ែន ត្រូវជាបងប្អូន?
 សេម: បា!
 ដានី: ហើយចុះ តាសារុន អី?
 សេម: តាសារុន អត់ទេ គាត់នៅឆ្ងាយ ។
 ដានី: អត់មានចូលរួមទេ?
 សេម: បា! មិនដឹងពីណាខ្លះទេយូហើយ ខ្ញុំភ្លេចអស់ហើយ ។
 ដានី: ហើយចុះប្តីអីគាត់ជាអ្នកស្រុកកំណើតនៅណាដែរ ភូមិឃុំអីដែរ?
 សេម: ភូមិចន្ទរៀល អីឃុំចន្ទរៀល អះ! ឃុំពាម ។
 ដានី: ភូមិចន្ទរៀល?
 សេម: ភូមិចន្ទរៀល ស្រុកកំពង់ត្រឡាចលើ ។
 ដានី: អីចឹងត្រូវសារអីហ្នឹង បងប្អូនជាមួយ តាម៉ែត ដែរ ស៊ី ម៉ែត?
 សេម: ម៉ែត, វ៉ែន ហ្នឹង ។
 ដានី: បាទ! ម៉ែត, វ៉ែន?
 សេម: ហ្នឹង បងប្អូនក្លា ។
 ដានី: ជិតដែរ?
 សេម: មិនដឹងជាជិតឬឆ្ងាយទេ ខ្ញុំមិនសូវដឹងដែរ គ្រាន់តែដឹងថាខ្សែកេហ្នឹង បងប្អូនៗ ។
 ដានី: គាត់មានបងប្អូនជាមួយ តាអាន ដែលអត់ទេ?
 សេម: ហ្នឹងហើយខ្សែកាត់ តែមិនដឹងថាជិតឬឆ្ងាយ ដឹងដឹងដឹងយ៉ាងម៉េចមិនដឹង ។
 ដានី: គ្រាន់ថា នៅស្រុកភូមិជិតក្លា?
 សេម: បា! ជាប់ក្នុងដួងថា ដឹងដឹងដឹងអីៗ ចឹងទៅមិនដឹង ។
 ដានី: ជាមួយយាយម៉ែនអីហ្នឹង?
 សេម: បា!
 ដានី: ឪពុកក្មេងអីគាត់ឈ្មោះអីទៅ?
 សេម: តាស៊ីម ហ្នឹង ។
 ដានី: តាស៊ីម អីចឹងម្តាយ?
 សេម: ម្តាយឈ្មោះ យាយយុត ។
 ដានី: ម្តាយឈ្មោះ យាយយុត គាត់ខ្ញុំចយូរហើយ?

សេម: កាលប្តឹងខ្ញុំយកមកនៅខាងកំពង់ចាម ដល់ហើយគាត់រត់ចូលព្រៃ រត់ឡើងមកភ្នំដងរែកនេះ
 ឆ្នាំ៧៧ ឆ្នាំ៧៧ ឆ្នាំ៧៧ ។

ដានី: គាត់ខូចឆ្នាំ៧៧ ឆ្នាំ៧៧?

សេម: បា!

ដានី: គាត់ចាស់ហើយកាលប្តឹង?

សេម: គាត់ខូចឆ្នាំ៧៧ គាត់ឡើងមកនៅក្នុងព្រៃ គាត់ចាស់ ចុះរត់ទៅមានអត់បាយអត់អីទៅ
 ខ្វះជីវភាពដែរ ។

ដានី: កាលប្តឹងគាត់អាយុប៉ុន្មាន?

សេម: គាត់អាយុ៦០ ជាងជិត៧០ ហើយ ។

ដានី: ចុះយាយ?

សេម: យាយ ប្រហែលជាប៉ុណ្ណឹងដែរ ។

ដានី: គាត់ស្លាប់នៅឆ្នាំណា?

សេម: មើលខ្ញុំមកភ្នំដងរែកខ្ញុំឡើងឆ្នាំ៧៧ តែគ្រាន់ប៉ុន្មាន ។

ដានី: តែបើគាត់មើលឆ្នាំ?

សេម: បា!

ដានី: គាត់មានបងប្អូនប្អូននាក់ ប្តីអី?

សេម: មើលគាត់បងគេ គាត់មានបងប្អូន៥ នាក់ដែរ ។

ដានី: គាត់មានបងប្អូន៥ នាក់ដែរ ហើយគាត់បងទី១?

សេម: បា!

ដានី: ទី២?

សេម: ទី២ឈ្មោះ អ៊ុំ ថន នៅស្រុក ។

ដានី: នៅខេត្តកំពង់ឆ្នាំង?

សេម: បា!

ដានី: នៅខាងចន្ទារៀលឈ្មោះអ៊ុំ ថន?

សេម: បា!

ដានី: ស្រី ឬប្រុស?

សេម: ប្រុស ។

ជានី: ទី៣ ?
 សេម: ទី៣ឈ្មោះ អ៊ុំ ថាន នៅស្វាយស៊ីសាដុន ។
 ជានី: នៅស្វាយបន្ទាយមានជ័យ ?
 សេម: នៅខាងព្រំដែនប៉ោយប៉ែត ។
 ជានី: នៅប៉ោយប៉ែត កាត់ទៅនៅប្រទេសឈូរហើយ ?
 សេម: កាត់ទៅឈូរហើយកាត់តស៊ូដែរ តែប្តីកាត់ស្លាប់ ។
 ជានី: អ៊ុំ ថាន កាត់មានតស៊ូអីដែលអត់ ?
 សេម: អ៊ុំ ថាន ប្តីកាត់នៅតែស្រុកកាត់នៅតែផ្ទះ ។
 ជានី: អត់មានចេញទៅណាតស៊ូអីគេទេ ?
 សេម: អត់ទេ ។
 ជានី: ទី៤ឈ្មោះអី ?
 សេម: ទី៤ អ៊ុំ ថុន ស្លាប់បាត់ហើយ ប្រុសដែរ ។
 ជានី: ទី៥ ?
 សេម: ទី៥ អ៊ុំ ឃ្យឺន (ស្រី) ។
 ជានី: អ៊ុំ ឃ្យឺន កាត់នៅណាដែរ ?
 សេម: ស្លាប់បាត់ហើយ ។
 ជានី: ស្លាប់នៅណាទៅ ?
 សេម: ស្លាប់កាលប្តីកាត់ថាតស៊ូដែលថា ទាហានបាញ់ទាហានអីខ្ញុំមិនដែលបានជួបផង ។
 ជានី: អីចឹងអីការនៅអមលាំងហើយពេលការទៅណាទៀតទៅ ?
 សេម: ខ្ញុំការហើយយើងមិនបែកភ្នំពេញយើងរំដោះបាន ។
 ជានី: ដល់ពេលរំដោះបានហើយយើងយ៉ាងម៉េច ?
 សេម: រំដោះបានខ្ញុំនៅអមលាំងប្តីកាត់ទៅខាងតំបន់១៣ ។
 ជានី: កាត់ទៅខាងតំបន់១៣វិញ ?
 សេម: កាត់ទៅតាំងពីមុនតាំងពីមិនទាន់បែក ។
 ជានី: អីចឹងពេលការហើយ កាត់ទៅតំបន់១៣ ?
 សេម: ទៅតំបន់១៣ ។
 ជានី: អត់មានទៅជាមួយគ្នាទេ ?

សេម: ខ្ញុំនៅកន្លែងផ្សេងកាត់ផ្សេង ។

ជានី: ដល់ហើយអ្វីនៅអមលាំងដដែល?

សេម: បា! ខ្ញុំកាលប្តឹងចុះមកក្រោមខាងភារីមខាងអីគេទេ មកជិតដល់កន្លែងតាំងពោធិ៍ ។

ជានី: ជិតមកដល់តាំងពោធិ៍វិញ?

សេម: បា! នៅជិតតាំងពោធិ៍ប្តឹង ខ្ញុំនៅកន្លែងមន្ទីរ មន្ទីរភូមិភាគ ។

ជានី: អីចឹងអ្វីចេញពីកន្លែងកាត់ដេរមកមន្ទីរភូមិភាគវិញ?

សេម: បា!

ជានី: មន្ទីរភូមិភាគ?

សេម: មន្ទីរភូមិភាគរបស់ តាម៉ុក ។

ជានី: កាលប្តឹងមន្ទីរភូមិភាគនៅប្តឹងវិញ?

សេម: បា!

ជានី: អ្វីធ្វើអីទៅនៅមន្ទីរភូមិភាគ?

សេម: ខ្ញុំនៅទទួលខុសត្រូវកន្លែងមន្ទីរ ។

ជានី: អីទទួលខុសត្រូវមន្ទីរ តាម៉ុក ជំនួសប្តីវិញ?

សេម: បា!

ជានី: ហើយចុះអ្វីប្រុសកាត់ទៅខាងតំបន់១៣?

សេម: បា! ទៅខាងតំបន់១៣ ។

ជានី: បានន័យថា កាត់ទៅទទួលជាករណៈតំបន់១៣?

សេម: ជាករណៈតំបន់ ។

ជានី: កាត់ធ្វើប្រធាន?

សេម: កាលប្តឹង តាសោម ចប់ទៅ កាត់ឈឺទៅ ឲ្យកាត់ទៅ ។

ជានី: តាសោម ឈឺ អ្វីប្រុសឡើងជំនួស តាសោម ឈឺ ការហើយកាត់ទៅភ្នាមប្តីយ៉ាងម៉េច ឬការហើយខែប៉ុន្មានបានកាត់ទៅជាករណៈតំបន់១៣?

សេម: ខ្ញុំមើលបានប៉ុន្មានកាត់ទៅមុន មុនប្តឹងប្រហែលជាពីរខែ ការហើយបានមួយខែកាត់ទៅ ។

ជានី: ការហើយបានមួយខែកាត់ទៅហើយ អ្វីនៅមន្ទីរភូមិភាគប្តឹងទៅ?

សេម: ខ្ញុំនៅមន្ទីរភូមិភាគ ។

ជានី: មន្ទីរភូមិភាគប្តឹងនៅដល់ពេលណាបានផ្លាស់?

សេម: ដល់ពេលបែកភ្នំពេញហ្នឹង បែកភ្នំពេញហ្នឹងយើងមិនបែកគ្នា ខ្លះទៅតាមមុខសញ្ញាទៅនៅ ភ្នំពេញទៅតាមនេះទៅហើយខ្ញុំខាង តាៗ ហ្នឹងឲ្យទៅតាមប្តីអីចឹងទៅ ។

ដានី: ដល់ពេលបែកភ្នំពេញអីត្រឡប់ទៅតំបន់១៣ហើយ?

សេម: បា!

ដានី: តំបន់១៣នៅណាទៅកាលហ្នឹង?

សេម: តំបន់១៣នៅខាងតាភែវ ។

ដានី: នៅទីរួមខេត្តតាភែវហ្នឹងតែម្តង?

សេម: បា!

ដានី: កន្លែងហ្នឹងនៅម្តុំណាអីចេះ អីមាននៅចាំទេ ម្តុំផ្ទះកន្លែងមន្ទីរ១៣តែម្តង?

សេម: មន្ទីរតំបន់នៅខាងណាទេ ។

ដានី: ផ្ទះ តាម៉ុក តាភែវនៅក្នុងបឹង?

សេម: បា!

ដានី: មន្ទីរតំបន់នៅកន្លែងអីគេ ជិតអីគេ?

សេម: ដឹងហៅស្តីគេឥឡូវកន្លែងហ្នឹង ។

ដានី: បើយើងចេញពីផ្ទះពីត្រាំកក់ពីអង្គការសោមមកយើងជិះត្រង់មក យើងជិះកាត់តាមវារទេ ភ្លើងអីមក មិនចូលដល់តាភែវ ហើយមន្ទីរតំបន់នៅម្តុំណា?

សេម: ខ្ញុំអត់មានចាំបាន ព្រោះខ្ញុំចុះទៅបានតែមួយខែ មិនកន្លែង តាម៉ុក ហ្នឹងមិននៅតាភែវហ្នឹង ដែរ ។

ដានី: បាទ!

សេម: បានមិនដល់មួយខែផង ប្រហែលកន្លះខែ គេថាស្តីនៅខាងភូមិភាគមកខាងកំពង់ចាម គេ ហៅស្តី ។

ដានី: ភូមិភាគកណ្តាលឬភូមិភាគខត្តរ?

សេម: ភូមិភាគខត្តរនឹងមិនមានបញ្ហាក្បត់ស្តីណានោះ ម្នោះហើយកាត់ឲ្យខ្ញុំត្រឡប់មកនេះវិញមក ។

ដានី: អីចឹងមិនមែនបានន័យថា ពេលបែកភ្នំពេញភ្លាមយើងទៅភ្នំពេញណាអី?

សេម: បា!

ដានី: អីទៅតាភែវហ្នឹងនៅក្នុងខែណាឆ្នាំណាទៅ?

សេម: ខ្ញុំឆ្ងាំណាបើបែកអីចឹងទៅ បែកទៅខាងខ្ញុំនៅខាងភូមិភាគនេះណាស់ ម្លោះហើយខ្ញុំរើភូមិភាគ កន្លែងភូមិភាគទៅនៅខាងកំពង់ស្ពឺ នៅកន្លែងកំពង់ស្ពឺហ្នឹងទៅតែបន្តិចទៅដូរវាបែក ដូរជាតិលេខ៤ហ្នឹង ច្បារមនហ្នឹង ខ្ញុំនៅម្តុំហ្នឹងដល់ពេលហើយក៏ តាម្តុំក ហ្នឹងកន្លែងដូរដូរ បំបែកកំពង់ស្ពឺហ្នឹង ដល់ហើយគាត់ចាត់បែកថាឲ្យខ្ញុំទៅកន្លែងតំបន់ហ្នឹង ដល់ទៅប្រហែលមួយ ខែមុនតែខ្ញុំមិនចង់ទៅ ខ្ញុំថាខ្លួនទៅខ្ញុំនៅកន្លែងហ្នឹង ហើយដល់ពេលទៅមិនទាន់បានប៉ុន្មាន ដងហ្នឹង គាត់រៀបចំខាងប្តីៗហ្នឹងទៅ កាលហ្នឹងវាប្រញាប់ដែរ ។

ដានី: បាទ! ប៉ុន្តែពេលបែកភ្នំពេញឆ្នាំ៧៥ហើយ អ៊ីមកខាងកំពង់ស្ពឺ អាហ្នឹងនៅក្នុងភូមិនិរតីភូមិភាគបស្ចឹម?

សេម: អាហ្នឹងនៅក្នុងភូមិភាគនិរតីដែរ ។

ដានី: មិនមែនភូមិភាគបស្ចឹមទេ?

សេម: អត់ទេ ។

ដានី: គេមិនទាន់បែកបែកទេ?

សេម: អត់ទាន់បែកបែកភូមិភាគបស្ចឹមទេ ។

ដានី: កាលហ្នឹងអីមានស្គាល់ តាស៊ី ដែលអត់?

សេម: តាស៊ី ថីមិនស្គាល់ តាស៊ី មុនដំបូងភូមិភាគបស្ចឹមហ្នឹងនៅជាមួយគ្នាហ្នឹង ។

ដានី: នៅជាមួយគ្នា?

សេម: នៅជាមួយគ្នានៅខាងកំពង់ស្ពឺភូមិភាគបស្ចឹមដែរ ។

ដានី: ភូមិភាគនិរតី?

សេម: ភូមិភាគនិរតីមកខាងបែកគ្នាពាក់កណ្តាល ។

ដានី: អីមានដឹងថាគេបែកបែកនៅពេលណាដែលអត់ ដែលបែកពីភូមិភាគនិរតី និងភូមិភាគបស្ចឹមហ្នឹង?

សេម: ភូមិភាគនិរតីភូមិភាគបស្ចឹមមិនបែកបែកទាំងពីយូរហើយ ភូមិភាគហ្នឹងរៀនខ្លួនតើ តែគ្រាន់ ថាភូមិភាគខាងនិរតីហ្នឹង ខ្ញុំទៅនៅខាងកំពង់ស្ពឺហ្នឹងជាដូរវាជាតិលេខ៤ តែនៅក្នុងភូមិភាគ និរតីទេ ខ្ញុំមិនដែលនៅខាងភូមិភាគបស្ចឹមទេ ។

ដានី: តែមិនបាននៅជាមួយ តាស៊ី ទេ?

សេម: បា! មិនដែលនៅជាមួយ តាស៊ី ទេ ។

ដានី: នៅជិតជាមួយ តាម្តុំក នៅជាប្រធានមន្ទីររបស់ តាម្តុំក ហ្នឹងប្រធានមន្ទីរភូមិភាគ?

សេម: បា! ហើយបែងបែកភូមិភាគចាំមើល ភាសី ខ្ញុំស្គាល់ចូលទៅភូមិភាគនិរតីហ្នឹងគាត់ចូល
ចាត់តាំងជាគណៈកម្មាធិការហ្នឹងបានប្រហែលជា១០ថ្ងៃ ឃើញគាត់ទៅនៅធ្វើផ្ទះនៅកន្លែង
មន្ទីរខាងភូមិភាគហ្នឹង ដល់ពេលក្រោយមកបាន១០ថ្ងៃគាត់បែកចេញបានពួកសួរថា គាត់
ក្បត់អីយ៉ាងម៉េចខ្ញុំមិនសូវដឹងដែរ ។

ដានី: អីចឹងដល់ក្រោយមកអីនៅធ្វើប្រធានមន្ទីរកន្លែង ភាម៉ុក ហ្នឹង កាលហ្នឹង ភាម៉ុក ភាគហ្នឹង
ភាម៉ុក គាត់ធំជាងគេ?

សេម: បា!

ដានី: បន្ទាប់ពី ភាម៉ុក?

សេម: បន្ទាប់ពី ភាម៉ុក មានពីណាកេខ្លះ ក្នុងផ្នែកកងទ័ពមាន៖ ភាម៉ុត នេះ, មាន ភាបិត
អីហ្នឹង ។

ដានី: អីចឹងកាលអីនៅកន្លែងមន្ទីរភូមិភាគហ្នឹងធ្វើអីខ្លះទៅ?

សេម: ខ្ញុំមានធ្វើអី គ្រាន់តែរើអីវ៉ែតវ៉ាន់ខាងកងទ័ពហ្នឹង ហើយខាងភូមិភាគហ្នឹងមានការរៀន
សូត្រអីចឹងចាត់ចែងឲ្យគេដាំបាយអីទៅ ឲ្យអ្នកមករៀនសូត្រអីចឹងទៅ ។

ដានី: អីចឹងកាលហ្នឹងភូមិភាគនិរតីហ្នឹងអត់មានរដ្ឋសំទៅភាគីកែវទេ មានទៅភាគីកែវទេ?

សេម: អត់ទេ ។

ដានី: នៅហ្នឹងរហូត?

សេម: បា!

ដានី: អីចឹងដល់ក្រោយមកពីណាកេ ដែលមកប្រាប់អីឲ្យទៅនៅជាមួយប្តីវិញ?

សេម: ភាម៉ុក ហ្នឹង ។

ដានី: ភាម៉ុក គាត់ប្រាប់ថាយ៉ាងម៉េច?

សេម: គាត់ប្រាប់ថា បែកអីចឹងហើយមានប្តីមានប្រពន្ធយើងទៅតាមប្តីអីចឹងទៅ ទៅនៅជាមួយប្តី
យើងភស្តុវៀងៗខ្លួន ។

ដានី: អីចឹងដល់ពេលហ្នឹងអីមានកូនហើយនៅ?

សេម: ខ្ញុំបានកូនមួយ តែកូនមួយហ្នឹងស្លាប់បាត់ហើយ ។

ដានី: កាលហ្នឹងពេលអីមានកូនមានអីឆ្នាំទន្លេ អីប្រុសគាត់មានមកមើលទេ?

សេម: អត់ទេ អត់មានមកមើលកើតទេ ។

ដានី: យ៉ាងម៉េចចឹង?

សេម: ខ្ញុំទៅកន្លែងពេទ្យ ។

ដានី: កូនស្រីប្រុស?

សេម: កូនប្រុស ។

ដានី: ហើយស្លាប់តាំងពីពេលណាកូនប្រុស?

សេម: កូនប្រុសហ្នឹងវាបានធំដែលហើយហ្នឹង បានប្រហែលជា៥ ទៅ៦ឆ្នាំហើយ ។

ដានី: ស្លាប់នៅណាពេលណា?

សេម: ស្លាប់នៅឆ្នាំ៧៧ ។

ដានី: ស្លាប់ពេលរត់អីចឹង?

សេម: បា!

ដានី: អ៊ីអត់មានចាំខ្លះឆ្នាំច្បាស់ទេ ដែលអ៊ីត្រឡប់មកខាងមន្ទីរក្រុមភាគនិរតីទៅនៅជាមួយប្តីនៅ ខាងតំបន់១ ពារិញ ខែប៉ុន្មានឆ្នាំណាទៅ?

សេម: វាប្របូលប្របល់គ្នាច្រើនវាពិបាកថាដែរ ។

ដានី: ចាំមើលយើងបែកភ្នំពេញខែ៤ឆ្នាំ៧៥ ហើយអីទៅនៅមន្ទីរហ្នឹងបានរយៈពេលប្រហែលជា ប៉ុន្មានទៀត ពីបែកហ្នឹងបានត្រឡប់ទៅនៅជាមួយប្តីវិញ?

សេម: បែកប៉ុន្មានពេលនោះយើងដឹកអង្ករស្បៀងអីឲ្យប្រជាជនការខ្វះខាតអីពីមន្ទីរក្រុមភាគហ្នឹង ទៅបែកជូនប្រជាជន ដូចជាខោអាវក្រណាត់ស្អីៗ ដល់ហើយមិនដឹងជាខែប៉ុន្មាន បែក ហើយបានមួយខែពីរខែ ខ្ញុំទៅ ហើយទៅនៅហ្នឹងមិនបានយូរដឹងហ្នឹង មកខាងនេះវិញ ។

ដានី: មកខាងកំពង់ចាមវិញ?

សេម: មកខាងកំពង់ចាមវិញ យ៉ាងយូរ១០ ថ្ងៃ ខ្ញុំទៅ ។

ដានី: អីចឹងយ៉ាងយូរ១០ ថ្ងៃទៅដល់ហ្នឹង?

សេម: បា!

ដានី: កាលហ្នឹងទៅនៅតំបន់១ ហ្នឹង អ៊ីប្រុសកាត់ទៅជំនួសគា សោម កាត់ឈឺ?

សេម: បា! តែកាត់ទៅជំនួសអីចឹង មិនដឹងជាកាត់ធ្វើផ្នែកអីទេ ដល់ហើយទៅជំនួស គាសោម ហ្នឹងឈឺ កាត់ហ្នឹងដូចជាទៅកាន់កងទ័ពព្រំដែនកន្លែងយួនអីណា ។

ដានី: អ៊ីប្រុស ប្តីអ៊ីហ្នឹង?

សេម: បា!

ដានី: កាត់ទៅកាន់កងទ័ពនៅណា?

សេម: គាត់នៅកាន់ម៉ាកណាទៅទៀត ។

ដានី: នៅកន្លែងណាខាងស្រុកណា?

សេម: នៅខាងស្រុកអីគេហៅអន្លង់ទៀនៗ ព្រំប្រទល់យួន ។

ដានី: ស្រុកគិរីវង្ស?

សេម: គិរីវង្សអីហ្នឹង ។

ដានី: គិរីវង្សឬមួយកោះអណ្តែត?

សេម: មិនដឹងកោះអណ្តែតឬគិរីវង្ស កន្លែងខាងកើតតាភែវ គេហៅភ្នំបូរីៗ ។

ដានី: អង្ករឬរ៉ូប៊ីយ៉ាងម៉េច?

សេម: អង្ករឬរ៉ូប៊ីយ៉ាងហើយ ។

ដានី: ខ្ញុំមិនសូវច្បាស់ដែរ?

សេម: កន្លែងហ្នឹងអង្ករឬរ៉ូប៊ីយ៉ាងហើយ មានឡឺកក្រីអី ។

ដានី: កាលហ្នឹង យាយចែម គាត់នៅក្នុងគណៈតំបន់ហ្នឹងដែលឬមួយអត់ទេ?

សេម: យាយចែម អត់ទេ ដល់ខ្ញុំឡើងមកខាងកំពង់ចាម បានព្រោះ យាយចែម គាត់ទៅនៅ
ហ្នឹង ។

ដានី: ទៅនៅណា?

សេម: ទៅនៅខាងតំបន់១៣ហ្នឹង ខ្ញុំឡើងមកបាត់ហើយ ។

ដានី: អីឡើងមកបាត់ហើយ បានព្រំដំណឹងថា យាយចែម គាត់ទៅនៅ?

សេម: បានដឹងថា យាយចែម ទៅនៅ ។

ដានី: កាលហ្នឹងពេលដែលអីទៅនៅជាមួយប្តី អីទៅដល់អង្ករឬរ៉ូប៊ីយ៉ាងដែរ?

សេម: បា! ខ្ញុំទៅដល់អង្ករឬរ៉ូប៊ី អន្លង់ទៀនហ្នឹង ទៅនៅកន្លែងទំនប់កន្លែងឡឺកក្រី នៅលើភ្នំនោះ
នៅអាគារភ្នំនោះ ។

ដានី: គាត់ទៅកាន់ទ័ពនោះវិញ?

សេម: គាត់គណៈក្នុងតំបន់ហ្នឹង ជំនួស តាសោម ហ្នឹង តែគាត់ទៅច្បាំងទៀត ខ្ញុំឆ្ងល់ដែរ ខ្ញុំទៅ
បានតែប៉ុន្មានថ្ងៃខ្ញុំកាប់មិនបានដែរ ។

ដានី: អីទៅបានប៉ុន្មានកាលហ្នឹង?

សេម: ខ្ញុំទៅបានប្រហែលជា១០ ថ្ងៃ ទៅក្រោយគាត់ទៀត ។

ដានី: បាន១០ ថ្ងៃដល់ពេលហ្នឹងគេផ្លាស់អីទៅខេត្តកំពង់ចាម?

សេម: ដល់ពេលហើយពួកសួរថា ខាងខ្មែរហ្នឹងមានបញ្ហាអីចេះអីចុះ តាម៉ុក ក៏ហៅតាតមកជួបនៅ
កន្លែងតាកែវហ្នឹង មកជួបទៅតាតឡើងទៅខាងនេះមុនខ្ញុំទៀត ។

ជានី: ឡើងទៅណា?

សេម: មកខាងពាយ័ព្យហ្នឹង ។

ជានី: ពីណាឡើងមកមុន?

សេម: ប្តីខ្ញុំហ្នឹងគេដឹកឡានមកខាងពាយ័ព្យហ្នឹង មកមុនខ្ញុំទៀត ។

ជានី: អះ! មកខាងកំពង់ចាម ម៉េចបានជាមកខាងពាយ័ព្យវិញ?

សេម: អូ! ខ្មែរ ។

ជានី: បាទ!

សេម: មកខាងខ្មែរ ។

ជានី: អីចឹងគេដឹកឡានតាតមកខាងខ្មែរមកមុនអី?

សេម: តាតមកមុនខ្ញុំទៀត ខាងប្រុសៗ ខាងប្តីៗ ហ្នឹង ។

ជានី: ប្តីៗ ពីណាខ្លះដែលមកជំនុំជាមួយតាត?

សេម: ដឹងប៉ុន្មាន ខ្ញុំភ្ជាប់មិនបានដែលគេហៅមក ។

ជានី: ទៅមុនអីរយៈពេលប៉ុន្មានទៅ?

សេម: ទៅប្រហែលជាចំនួនខែទៅ ។

ជានី: កាលទៅដំបូងទៅតែប្រុសៗ ទេ ប្តីៗ ហ្នឹងសិន?

សេម: បា!

ជានី: ទៅកន្លះខែហើយយ៉ាងម៉េចបានជាអីទៅតាមក្រោយ?

សេម: ដល់ហើយបានជាហៅប្រពន្ធកូនអី ដឹកឡានទៅក្រោយ ។

ជានី: កាលហ្នឹងប្រពន្ធកូនឪពុកម្តាយទៅជាមួយទាំងអស់ប្តីមួយអត់ទេ?

សេម: អត់មានឪពុកម្តាយទេ មានតែប្រពន្ធទេ ។

ជានី: មានតែប្រពន្ធទេ?

សេម: បា!

ជានី: អីមានចាំឆ្នាំទេ ចាំមើលបែកភ្នំពេញខែ៤ឆ្នាំ៧៥ ប្រហែលជាទៅកំពង់ចាមឆ្នាំប៉ុន្មានទៅ
ប្រហែលជាបែកយើងរំដោះភ្នំពេញហ្នឹងបានរយៈពេលប៉ុន្មាន ដូចអីប្រុសទៅកំពង់ចាមបាន
កន្លះខែហើយ បានអីទៅតាមក្រោយ?

សេម: ខ្ញុំមិនដឹងជាខ្ញុំប៉ុន្មានទេ វាត្រូវប្រាប់ត្រូវទ្រង់ច្រើនពេក ។

ដានី: ខ្ញុំច្រានខ្ញុំសូម?

សេម: ទៅកាលបង្កើតប្រជាជននៅហ្នឹងអត់បាយ ។

ដានី: ប្រជាជននៅហ្នឹងអត់បាយ?

សេម: បា! អត់បាយមែន ខ្ញុំទៅដល់អត់បាយមែន អត់មានបាយហូបគល់ចេក ។

ដានី: ប្រហែលជាឆ្នាំ៧៦-៧៧ ឬ៧៥ ពេលម៉ឺនទៅកំពង់ចាម?

សេម: ចូលឆ្នាំ៧៦ហើយ ។

ដានី: ចូល៧៦ហើយ?

សេម: ៧៦ ហើយខ្ញុំវាមិនសូវដឹង ។

ដានី: ឆ្នាំ៧៥ បែកភ្នំពេញ យើងបែកភ្នំពេញខ្ញុំចូលឆ្នាំ៧៥?

សេម: បា!

ដានី: ដល់ពេលអីអញ្ជើញទៅកំពង់ចាម?

សេម: ទៅកំពង់ចាមហ្នឹងដើម៧៦ហើយ ។

ដានី: ប៉ុន្តែពេលទៅហ្នឹងខាងកំពង់ចាមពួកមានបញ្ហាគេដកអស់ហើយនៅ?

សេម: ទៅដល់គេដកហើយ នៅខ្លះ ។

ដានី: នៅខ្លះនៅព័ណ្ណទៅ?

សេម: នៅតាម នៅមន្ទីរភូមិភាគ កែ ពក ។

ដានី: នៅតែ កែ ពក ទេ?

សេម: នៅ កែ ពក ហើយមាននៅព័ណ្ណខ្លះ បើខាងគណៈតំបន់ គណៈអីគេដក ។

ដានី: ខាងគណៈតំបន់អីគេដកអស់ហើយ?

សេម: បា!

ដានី: ពេលដែលអីទៅហ្នឹងគេដកអស់ហើយ?

សេម: បា!

ដានី: អីចឹងអីប្រុសគាត់ទៅមុខបានកន្លះខែបានអីទៅតាមក្រោយ?

សេម: បា!

ដានី: គេយកឡានមកដឹកឬមួយអីប្រុសមកទទួល?

សេម: អត់ទេ ឡានតាមក គាត់ចាត់ចែងដឹកទៅ ។

ដានី: អ្វីមានបានជួប ភារម្ភ ១១ ពេលមុនទៅ?
 សេម: ជួប ។
 ដានី: ជួបគាត់ប្រាប់ថាយ៉ាងម៉េច?
 សេម: គាត់មានប្រាប់ថាម៉េច គាត់ត្រាន់តែណែនាំថា យើងទៅកុំឲ្យបាក់មុខបាក់មាត់ យើងទៅ
 បម្រើប្រជាជនឲ្យយុត្តិធម៌កុំមានលម្អៀងអីចេះទៅណែនាំ ។
 ដានី: ហើយគាត់មានប្រាប់ឲ្យប្រយ័ត្នប្រយែងថា កន្លែងហ្នឹងវាគ្រោះថ្នាក់យ៉ាងម៉េចដែលអត់?
 សេម: គាត់ប្រាប់តើសប្បុរសប្រយ័ត្នប្រយែង អ្នកដែលគេហៅថាភ្នំអីចឹងវាមាននៅ ហើយខ្ញុំទៅ
 ប្រយ័ត្នប្រយែង វាអត់បាយអីចឹង ខ្ញុំទៅកាន់ខាងមន្ទីរពេទ្យទៀត ។
 ដានី: អីកាន់ខាងមន្ទីរពេទ្យនៅណា?
 សេម: កាន់កន្លែងមន្ទីរពេទ្យតំបន់ ។
 ដានី: តំបន់ណា?
 សេម: តំបន់អីនៅកន្លែងព្រៃទទឹងហ្នឹង ។
 ដានី: នៅព្រៃទទឹងហ្នឹង?
 សេម: បា!
 ដានី: ហ្នឹងតំបន់៤១?
 សេម: ហ្នឹងហើយតំបន់៤១ ខ្ញុំភ្លេច ។
 ដានី: កាលហ្នឹងគាត់ប្រាប់ថា យើងប្រយ័ត្នប្រយែងក្រែងមានគ្រោះថ្នាក់ ព្រោះមានខ្នាំងនៅ
 ច្រើនអីចឹង បើមានអីមិនស្រួលយើងត្រូវប្រាប់មកខាងលើអីយ៉ាងម៉េចដែរ?
 សេម: គាត់ប្រាប់អីចឹង បើមានរឿងអីឲ្យយាមកាមអីចឹង ។
 ដានី: ហើយគាត់ប្រាប់កុំឲ្យទុកចិត្តគេ?
 សេម: គាត់ប្រាប់អីចឹងដែរ ហូបបាយហូបអីយើងកុំប្រហែស ។
 ដានី: អីចឹងកាលហ្នឹងពេលអីមកកំពង់ចាមហ្នឹងអ្វីមានកូនប៉ុន្មានហើយ?
 សេម: កូនតែមួយហ្នឹង កូនប្រុស ហើយបានបន្ទាប់ទី២ មីមួយនេះបងគេនេះ ។
 ដានី: ស្រី ម៉ុ?
 សេម: បា!
 ដានី: អីចឹងកូនទី២អីកើតនៅណា?
 សេម: ចាំមើលកិតមើលសិន ។

ជានិ៖ កូនទី១កើតឆ្នាំ៧៥ ឆ្នាំអីឆ្នាំខ្មែរយើង គាត់កើតឆ្នាំអី កូនបងគេកើតឆ្នាំអីគេ ថាស្លាប់ទៅ ហ្នឹង?

សេម៖ កូនបងគេកើតឆ្នាំខាល ។

ជានិ៖ អីចឹងឆ្នាំខាល មានន័យថា អីការមុនឆ្នាំ៧៥ទៀត?

សេម៖ ឆ្នាំខាល ។

ជានិ៖ ឆ្នាំខាលឆ្នាំ៧៤ខ្ញុំកើតឆ្នាំខាលដែរ អីចឹងអីការក្នុងឆ្នាំ៧៣ឬ៧៤ចឹង?

សេម៖ ខ្ញុំការក្នុងឆ្នាំខាលហ្នឹងហើយឆ្នាំប៉ុន្មាន?

ជានិ៖ ឆ្នាំ៧៤ ។

សេម៖ អីចឹងឆ្នាំ៧៤ ចុង៧៤អី ។

ជានិ៖ បាទ! អីមិនអីទេ រឿងឆ្នាំវាប្របូកប្របល់ច្រើនដែរ?

សេម៖ បា! ប្របូកប្របល់ច្រើនផ្នែកពេក ។

ជានិ៖ ដល់ពេលកូនស្រីឆ្នាំអីវិញ?

សេម៖ ឆ្នាំរោង ។

ជានិ៖ ឆ្នាំរោងឆ្នាំ៧៦ កំណើតកូនស្រីអីហ្នឹង កាលហ្នឹងអីនៅណា?

សេម៖ កើតនៅកន្លែងនេះហ្នឹងខាងកើតគាត់កែវហ្នឹង ហើយបានប៉ុន្មានថ្ងៃឡើងទៅនេះបានប្រហែល ជាកន្លះខែហ្នឹង ។

ជានិ៖ កើតនៅអង្គរឬរ៉ហ្នឹង?

សេម៖ បា!

ជានិ៖ កើតខែប៉ុន្មានទៅ?

សេម៖ កើតខែប៉ុន្មានទេ ភ្លេចហើយ ខែ៦ ឬខែ៥ ឬខែ៤ ភ្លេចបាត់ហើយ ។

ជានិ៖ ចាំមើលកូនអីកើតឆ្នាំរោងខែខ្មែរឆ្នាំអីដែរ អីមានចាំទេ?

សេម៖ អត់ចាំដឹង បើម្ចាស់វាចាំ ខ្ញុំភ្លេច ។

ជានិ៖ កើតខែវស្សា ឬខែប្រាំង ដូចថាខែស្ងួតស្រូវ ខែច្រូតស្រូវ?

សេម៖ ខ្ញុំរកនឹកសិន វាយូរពេកភ្លេច កាលហ្នឹងខែវស្សា ខែប៉ុន្មានស្រូវបែកកុម្មហើយកាលហ្នឹង ។

ជានិ៖ ស្រូវបែកកុម្មហើយអាចថា ខែ៧ ខែ៨ ឥឡូវនេះខែ៨ ។

សេម៖ ខែ៨ ឥឡូវស្រូវបែកកុម្មនៅស្រែ ខែ៨ ឬខែ៩ ប្រហែលខែ៩ហើយ ។

ជានិ៖ កូនអីប្រហែលជាកើតខែ៩ ខែឆ្នាំ៧៦?

សេម: វារៀងខុសគេ ខែគេកើត ។

ដានី: កើតខែស្រូវបែកកុម្មុធនាំរោង?

សេម: និយាយទៅវាអត់ចាំទេ ខែស្រូវបែកកុម្មុខែស្លឹកអំពិលលាស់ (សើច) ។

ដានី: កើតបានតែមួយខែទេ អីទៅកំពង់ចាម?

សេម: បា!

ដានី: ពេលអីទៅកំពង់ចាមអីទៅព្រៃទទឹងតែម្តងឬអីទៅណាមុន?

សេម: ខ្ញុំទៅដល់នៅព្រៃទទឹងហ្នឹងតែម្តង ស្រុកព្រៃឈរ ។

ដានី: កាលហ្នឹងអីប្រុសគាត់ទៅនៅហ្នឹងមុនហើយ?

សេម: បា! គាត់ទៅនៅមុន ។

ដានី: ទៅនៅមុននៅស្រុកព្រៃឈរ?

សេម: បា!

ដានី: កាលហ្នឹងគាត់ធ្វើអីទៅ?

សេម: គាត់ទៅ គាអាន ហ្នឹងក៏គាត់ទៅដែរ គាអាន គាត់ជាកណៈតំបន់ គាត់នេះអនុ ។

ដានី: គាអាន កណៈ ហើយគាត់អនុ?

សេម: បា!

ដានី: ពីណាគេជាសមាជិក?

សេម: មិនដឹងជាពីណាខ្លះទេ កាលហ្នឹង មិនដឹងជាឈ្មោះ ពីណាខ្លះទេ មានឈ្មោះ ម៉ុន ។

ដានី: ឈ្មោះ ម៉ុន?

សេម: ម៉ុន គាត់ក្តាប់នៅស្រុកជើងព្រៃ ។

ដានី: គ្រួសារអីអនុគាត់មានក្តាប់ស្រុកដែលអត់?

សេម: ក្តាប់ស្រុកព្រៃឈរ ។

ដានី: គាអាន គាត់មានក្តាប់ស្រុកដែលអត់?

សេម: អត់ទេ ។

ដានី: ហើយ ម៉ុន គាត់ជាសមាជិក គាត់ក្តាប់ស្រុកជើងព្រៃ សព្វថ្ងៃ ម៉ុន គាត់នៅណាទៅ?

សេម: ស្លាប់បាត់ហើយគាត់ នៅតែ គាអាន មួយ ក្រៅពីហ្នឹងស្លាប់ ។

ដានី: ចុះអ្នកស្រុកផ្សេងៗទៀត?

សេម: ស្រុកកងមាស ឈ្មោះស្តីខ្ញុំចង់ភ្លេចហើយ ឈ្មោះ កាន ។

ជានិ៖ អ្នកស្រុកណា កាន ស្រុកកំណើតគាត់នៅណាដែរ?
 សេម៖ ដឹងស្រុកកំណើតនៅណា ខ្ញុំភ្លេចបាត់ហើយ តាកាន ហ្នឹង ។
 ជានិ៖ តាកាន ហ្នឹងគាត់នៅសំបូមួយយ៉ាងម៉េច?
 សេម៖ ដឹងយ៉ាងម៉េចគាំពីនេះមកបែកគ្នា មិនដែលបានជួបផង ។
 ជានិ៖ ម៉ុន គាត់ស្លាប់ឆ្នាំណាទៅ?
 សេម៖ ស្លាប់កាលហ្នឹងបែកគ្នាកាលយួនចូលហ្នឹង គាត់នៅជើងព្រៃខ្ញុំជួរសំមកនេះហើយ ខ្ញុំមកកំពង់
 ធំ មកកាន់តំបន់កំពង់ធំ ។
 ជានិ៖ កាលហ្នឹង កាលអីទៅដំបូង តាអាន នៅតំបន់៤១ហ្នឹង តាអាន គាត់ធ្វើប្រធាន គ្រួសារ
 អីឈ្មោះ ស៊ីម គាត់អនុ គាត់កាន់ស្រុកព្រៃឈរដែរ?
 សេម៖ បា!
 ជានិ៖ អនុរបស់គាត់នៅព្រៃឈរពីណាទៅ?
 សេម៖ អនុនៅព្រៃឈរឈ្មោះ សៀង គាត់ស្លាប់បាត់ហើយ ។
 ជានិ៖ អនុឈ្មោះ សៀង គាត់ស្លាប់ដែរ?
 សេម៖ បា!
 ជានិ៖ សមាជិកចិនអ្នកនៅព្រៃឈរជាមួយគាត់មាននៅសំមានទេ?
 សេម៖ អត់មានទេ ស្លាប់ហើយ ឈ្មោះ តាដូ ក៏ស្លាប់ដែរ តាសៀង ស្លាប់នៅក្នុងព្រៃ ។
 ជានិ៖ តាដូ គាត់ស្លាប់?
 សេម៖ តាដូ គាត់ស្លាប់ដោយជំងឺ ។
 ជានិ៖ ខាងឃុំអីខាងយើងទៅដែលប្តូរមួយយ៉ាងម៉េច ដូចជាកាន់ខាងឃុំអី?
 សេម៖ អត់ទេ ខាងឃុំអីយើងជ្រើសរើសស្រាវជ្រាវរកអ្នកណា ដូចជា តាសៀង គាត់ទៅពីខាង
 តាកែវ តាដូ ទៅពីភូមិខាងតាចាត់ចែងឲ្យទៅ ។
 ជានិ៖ តាសៀង គាត់អ្នកស្រុកណា?
 សេម៖ តាសៀង គាត់នៅតាកែវដែលដឹងស្រុកខាងណាទេ តាដូ ហ្នឹងក៏នៅតាកែវដែរ ។
 ជានិ៖ នៅតាកែវមិននៅខាងភូមិកំណើតជាមួយអីគ្រូពាំងគល់ទេ?
 សេម៖ បើ តាសៀង ខាងណាខ្ញុំអត់ដឹង បើតាដូ ហ្នឹងនៅជិតភូមិខ្ញុំ ។
 ជានិ៖ នៅភូមិអីទៅ?
 សេម៖ នៅជិតភូមិគ្រូពាំងគល់ហ្នឹង នៅក្នុងភូមិក្នុងភូមិគ្រូពាំងគល់ហ្នឹង ។

ដានី: នៅជិតដុះអីតែម្តង?
 សេម: ចាស ។
 ដានី: ប្រពន្ធកាត់ឈ្មោះ អី តាដូ?
 សេម: ឈ្មោះ អីទេ ប្រពន្ធកាត់ហ្នឹង ស ខ្ពស់ មិនដឹងជាស្លាប់មិនដឹងរស់ ។
 ដានី: មើលស្រុកព្រៃឈរ អីប្រុស ស្រុកជើងព្រៃ ឈ្មោះ ម៉ុន ស្រុកកងមាស ឈ្មោះ កាន ចុះស្រុកកំពង់សៀម?
 សេម: កំពង់សៀម យាយយុត ហ្នឹង ចង់ភ្លេចយាយយុត ។
 ដានី: ស្គាល់កាត់ច្បាស់ដែរ?
 សេម: ស្គាល់ច្បាស់ ។
 ដានី: ចាំមើលអីចូលព្រៃដំបូងបំផុតនៅជាមួយកាត់ ដល់ពេលណាបានជួបកាត់វិញ?
 សេម: ដល់ពេលខ្ញុំទៅកន្លែងកំពង់សៀមហ្នឹង ។
 ដានី: កាលអីទៅមន្ទីរភូមិភាគអីហ្នឹងមិនដែលជួបកាត់ទេ?
 សេម: អត់ទេ បែកពីតាកែវមកហ្នឹងមិនដែលជួបទេ ទៅជួបនៅកន្លែងធ្វើការនៅស្រុកកំពង់សៀម ហ្នឹង ។
 ដានី: នៅកំពង់សៀមហ្នឹង កាត់នៅជាមួយពិណ្ឌខ្លះទៅថា គណៈស្រុកមានភ្នាក់បីនាក់?
 សេម: ដឹងពិណ្ឌ ក្រៅពីហ្នឹងភ្លេចហើយណា ដោយស្គាល់កាត់ហ្នឹងជាប្រធានខាងស្រុកកំពង់សៀម ហ្នឹង ។
 ដានី: ចុះតាស៊ី?
 សេម: តាស៊ី មាននេះណាកាត់ខាងភូមិភាគ ។
 ដានី: អត់ទេ តាស៊ី មួយទៀត តាស៊ី មកពីតាកែវ?
 សេម: តាស៊ី ពីរនាក់យាយយុត ហ្នឹងឯង ។
 ដានី: ឈ្មោះ តា អីកេ?
 សេម: ឈ្មោះ ស៊ី ហ្នឹងហើយ រាងស្តុស ខ្ញុំភ្លេច ។
 ដានី: កាត់នៅរស់តើ?
 សេម: មិនដឹងជានៅរស់ឬអីទេ តាអ៊ី ហ្នឹងស្លាប់បាត់ហើយ ។
 ដានី: តាស៊ី?
 សេម: អូ! ស៊ី ហ្នឹងហើយនៅជាមួយ យាយយុត ។

ដានី: បាទ! តាស៊ី ហ្នឹងនៅជាមួយយាយយុត?

សេម: បា!

ដានី: តាត់នៅណានៅអន្លង់ដែរមែនទេ?

សេម: ខ្ញុំអត់ដែលបានជួប ដឹងថាប្រវត្តិកាត់នៅហ្នឹង ក្រោយមកខ្ញុំមិនដែលបានជួបតាត់ ដឹងស្លាប់ដឹងរស់ បើអត់ដឹងផង ។

ដានី: មានស្កាល់ស្រុកកំណើតតាត់ទេ?

សេម: តាស៊ី ដឹងខាងណា តាស៊ី ដូចជាតាតែវដែរ ។

ដានី: ប៉ុន្តែនៅខាងត្រាំកក់ដែលប្តូរមួយអត់ទេ?

សេម: តាស៊ី នៅខាងណាទេ ទាល់តែយាយយុត បានតាត់ស្កាល់ តាត់រួមគ្នានៅហ្នឹង ។

ដានី: ចុះតាកាន អនុកាត់ជាពីណាកេ?

សេម: តាកាន ហ្នឹងអនុកាត់មិនដឹងជាពីណាកេ កន្លែងតាកាន ហ្នឹងដូចដាក់ទៅកន្លែងតាកាន ហ្នឹង មានតែខ្ញុំមិនស្កាល់នៅខេត្តកំពត ខ្ញុំភ្លេចទៅ អនុ តាកាន ហ្នឹង ដូចជានៅ ខេត្តកំពត ។

ដានី: តាត់នៅរស់ទេ?

សេម: តាំងពីបែកគ្នាខ្ញុំមកនៅកំពង់ធំមក មិនដែលបានជួបទេ ខ្ញុំមកកាន់តំបន់ផ្សេងមក ។

ដានី: ស្រុកព្រៃឈរ, ជើងព្រៃ, កងមាស, កំពង់សៀម ហើយស្រុកអឿត បើតាមអំបៅ ស្រុកបាធាយ មានបាធាយទេ កាលហ្នឹង?

សេម: ស្រុកបាធាយដូចជាអត់មានទេ ។

ដានី: តែខ្ញុំធ្លាប់អានមាន?

សេម: កាលសម័យនោះដូចជាមិនដាក់ស្រុកបាធាយ តែអនុព្រៃឈរនេះ តាសៀងនេះ តាសៀង មិញដែលស្លាប់បាត់ហើយ ។

ដានី: តាសៀង អនុព្រៃឈរ?

សេម: បា! តែស្លាប់បាត់ហើយ ។

ដានី: អនុជើងព្រៃអនុ តាម៉ុន?

សេម: អនុ តាម៉ុន មិនដឹងពីណាកេទេ ឆ្ងាយអីចេះ ។

ដានី: កាន ក៏មិនដឹងដែរ?

សេម: ខ្ញុំអត់ដឹងដែរ ។

ដានី: បើកំពង់សៀម មានយាយយុត និង តាស៊ី?

សេមៈ ចា ។

ដានីៈ ហើយខាងបាធាយ?

សេមៈ បាធាយពីណាទេ ដូចយាយយ៉ូតអី បានស្គាល់អស់ ខ្ញុំមិនក្តាប់ខាងតំបន់ផង ។

ដានីៈ ខ្ញុំចង់ដឹង ដូចអីចាំបានប៉ុន្មានយកប៉ុណ្ណឹង ព្រោះមនុស្សម្នាក់ៗ ការបងចាំមានភាពខុសគ្នា?

សេមៈ ចា ។

ដានីៈ ចុះឈ្មោះ ភីម, ភីម គាត់កាន់អីដែរ មានឈ្មោះ ភីម អីដែរ?

សេមៈ មានតែកាន់ខាងអី តាភីម ។

ដានីៈ ស្រុកបាធាយហ្នឹង ឬគាត់ជាសមាជិកតំបន់ដែរ?

សេមៈ អត់ទេ នៅក្នុងស្រុកទេ តាភីមនោះ តាភីម ហ្នឹងនៅជាមួយ តាម៉ុន ហ្នឹងដែលឬភ្លេច ដែរ ។

ដានីៈ គាត់មាននៅរស់ដែរ?

សេមៈ អត់ទេ ដល់បែកគ្នាអីចឹងខ្ញុំភ្លេចអស់ហើយ ដឹងអ្នកណាទៅខាងណា អ្នកណាស្លាប់អ្នកណា រស់ទេ ។

ដានីៈ តាអាន ជាលេខាតំបន់ផងកាលហ្នឹងគាត់ទទួលខាងភូមិភាគដែរ?

សេមៈ គាត់អនុភូមិភាគ ដល់ក្រោយមកឆ្នាំដែលខ្ញុំមកនៅកំពង់ធំ អាហ្នឹងគេចាត់តាំងនេះហើយ តាអាន ខាងសមាជិកភូមិភាគ ដាក់គ្រួសារខ្ញុំហ្នឹងអនុភូមិភាគ បានតែប៉ុន្មានយូនចូល ។

ដានីៈ អីចឹងពេលគាត់ទៅដំបូង តាអាន គាត់ធ្វើជាអនុភូមិភាគ?

សេមៈ ចា!

ដានីៈ ហើយសមាជិក?

សេមៈ ដាក់គាត់ហ្នឹងហើយជាសមាជិក ថ្មីខ្ញុំហ្នឹងហើយជាសមាជិកភូមិភាគហ្នឹង ។

ដានីៈ បាទ! ដល់ពេលគ្រួសារអីផ្លាស់ទៅកំពង់ធំ គ្រួសារអីឡើងជាអនុភូមិភាគវិញ តាអាន ជាមាជិក?

សេមៈ ចា! តាអាន ជាសមាជិក ។

ដានីៈ គាត់ខុសអីបានជាទម្លាក់គាត់វិញ?

សេមៈ មិនដឹងជាយ៉ាងម៉េចខ្ញុំក្តាប់មិនបាន ។

ដានីៈ កាលអីនៅព្រៃឈរអីជាប្រធានមន្ទីរពេទ្យតំបន់?

សេមៈ ចា! ខ្ញុំជាប្រធានមន្ទីរពេទ្យតំបន់ ។

ដានី: ប្រពន្ធ តាអាណ កាត់មានធ្វើអីដែលអត់?
 សេម: ប្រពន្ធ តាអាណ ហ្នឹងកាត់ដាក់នៅអនុខាងជើងព្រៃ ។
 ដានី: អនុខាងជើងព្រៃ?
 សេម: បា!
 ដានី: ឈ្មោះអី?
 សេម: ឈ្មោះ យាយកាន ។
 ដានី: ឈ្មោះ យាយកាន ដូច តាកានដែរ?
 សេម: បា!
 ដានី: កាលហ្នឹងកាត់មានកូនមួយដែលប្អូនមួយអត់ទេ?
 សេម: អត់ទេ មានកូនមួយកាត់សុំគេ ហៅ អាកិលៗ កូនប្រុស ។
 ដានី: កូនប្រុសមួយសុំគេ អីចឹងកាត់មិនមានកូនខ្លួនឯងទេ?
 សេម: កាត់អត់មានកូនទេ ។
 ដានី: ចុះដូចជាប្រពន្ធ ម៉ុន អីកាត់ធ្វើអីទៅកាលហ្នឹង?
 សេម: ប្រពន្ធ ម៉ុន ហ្នឹងធ្វើខាងពេទ្យស្រុកជើងព្រៃ ។
 ដានី: ធ្វើពេទ្យស្រុកជើងព្រៃមានស្កាល់ឈ្មោះ ប្រពន្ធ តាម៉ុន ដែលអត់?
 សេម: ឈ្មោះ ឡឺន ខ្សែរយៈពេទ្យ ។
 ដានី: កាត់នៅរស់ទេសព្រៃថ្ងៃ?
 សេម: ដឹងថាយ៉ាងម៉េច ខ្ញុំបែកចេញមកហើយ ។
 ដានី: ពេលដំបូងកាត់រត់មកកាត់នៅខាងណា?
 សេម: កាលដំបូងកាត់នៅតំបន់៤១ ហ្នឹង ខ្ញុំនៅហ្នឹងដែលដល់ខ្ញុំបែកមកខាងកំពង់ធំខាងនេះហ្នឹងមក
 តែខ្ញុំ ដល់នេះគេនៅតាមស្រុក ដល់ពេលរត់ទៅខ្ញុំមិនបានដឹង ។
 ដានី: កាន ប្រពន្ធកាត់ឈ្មោះអី កាន ដែលជាគណៈស្រុកកងមាស?
 សេម: ឈ្មោះ អីទេ មិនចូលខាងពេទ្យភ្លេចហើយ កាត់មិនមានធ្វើអីទេ ។
 ដានី: អត់មានធ្វើអីទេ?
 សេម: បា! តែខ្ញុំវារភ្លេចឈ្មោះ កាត់ទៅ ។
 ដានី: ប្តីយាយយុត ពូថាគេចាប់ ពូកាត់ប្រាប់ថា ប្តីកាត់គេចាប់ អីមានដឹងទេ?
 សេម: ដឹងយ៉ាងម៉េច កាលខ្ញុំនៅជាមួយគ្នាមិនដឹងថា យាយយុត មានប្តីដឹង ។

ជានិ៖ យ៉ាងម៉េចបានជាមិនដឹងថា កាត់មានពេលណា?
 សេម៖ អត់ដឹងទេ ខ្ញុំអត់ដឹង កាត់នៅទេទេ ។
 ជានិ៖ កាលនៅជាមួយគ្នាពេលណា?
 សេម៖ កាលនៅហូរហែរមកទៅនៅនេះមិនដឹងថាកាត់យកប្តីពេលណាផង ។
 ជានិ៖ ទៅដល់កំពង់សៀមមិនដែលឃើញប្តីកាត់ទេ?
 សេម៖ អត់ដែលឃើញផង មិនដឹងថាប្តីហ្នឹងធ្វើអីៗ អត់ដែរដឹង ។
 ជានិ៖ កាត់ប្រាប់ខ្ញុំថា ប្តីកាត់ត្រូវគេចាប់ឆ្នាំ៧៨ ។
 សេម៖ ខ្ញុំមិនដឹងយ៉ាងម៉េច ខ្ញុំមិនបានដឹង ។
 ជានិ៖ អីកាលហ្នឹងជាប្រធានមន្ទីរពេទ្យតំបន់៤១ ចុះពីណាគេជាប្រធានពេទ្យភូមិភាគ?
 សេម៖ ប្រធានមន្ទីរពេទ្យភូមិភាគឈ្មោះ អីទេ កាលពីមុនចាំ ទាក់ទងគ្នាប្រុសប្រធានមន្ទីរពេទ្យហ្នឹង
 ឈ្មោះ ស្ទីខ្ញុំកន្លងមិនឃើញ ទៅប្រជុំជាមួយគ្នាជាប់ហ្នឹង ។
 ជានិ៖ មកពីខាងតាតែវែរ?
 សេម៖ អត់ទេ គេអ្នកនៅហ្នឹង តែគេល្អ ។
 ជានិ៖ គេល្អអត់មានជាប់ខ្សែអីទេ?
 សេម៖ មានជាប់ខ្សែអី ។
 ជានិ៖ ពេលយើងទៅដល់ដំបូងឃើញទិដ្ឋភាពប្រជាជនយ៉ាងម៉េច អីមានប្រសាសន៍មិញថាទៅ
 ឃើញអត់មានបាយយ៉ាងម៉េច?
 សេម៖ ដំបូងថាអ្នកទុកអីចឹងអត់បាយ ប្រជាជនឃើញមកសម្រាកពេទ្យអី កន្លែងមន្ទីរពេទ្យដែល
 ខ្ញុំភ្ជាប់ហ្នឹងអត់មានអង្ករស្រូវអីសម្រាប់អ្នកជំងឺហ្នឹងផង ហើយគណៈតំបន់ហ្នឹងគេដកចេញ
 អស់ហើយមានកន្លែងណាខាងសេដ្ឋកិច្ចអត់មានទេ ខ្ញុំទៅខ្ញុំរៀបរយហើយកន្លែងស្អិតម្តាយ
 ចេកអី បន្ថែមហ្នឹងអត់មានដែល ដុតឆេះអស់ ។
 ជានិ៖ ដុតឆេះអស់?
 សេម៖ បា! ដល់ពេលខ្ញុំទៅកន្លែងមន្ទីរពេទ្យហ្នឹងខ្ញុំ កាលពីមុនមកវាមានខាងមន្ទីរពេទ្យ កន្លែងមន្ទីរ
 ក្នុងតំបន់ហ្នឹង វាមានសេដ្ឋកិច្ច មានអីគេដឹកមានគ្រឿងទន្លេ ពីខាងទន្លេអីមកគេមានរៀប
 រយអីចឹងមាន រទេះសេះអីគេបរដឹកស្បៀងអីចឹង ដល់ពេលដាច់ដោចអីចឹងទៅគឺអ្នកជំងឺហ្នឹង
 ខ្ញុំទៅនៅសល់ អ្នកជំងឺខ្លះដេករាប់ឆ្នាំហើយ ដេកពេទ្យហ្នឹងរាប់ឆ្នាំហើយឈឺ កាត់ប្រាប់ថា
 រៀងឈឺវាល្អមទេ សំខាន់ខ្លះដីវភាព ។

ដានី: អ្នកជំងឺប្រាប់អីចឹង?
 សេម: បា! ខ្លះជីវិតភាពអត់បាយអត់អី ។
 ដានី: ចុះមានកន្លែងឃុំឃាំងមានកុកកេដែលអត់?
 សេម: អត់មានទេ គ្រាន់តែកន្លែងមន្ទីរពេទ្យហ្នឹង អ្នកជំងឺរាប់រយដែលអត់មានស្បៀងដល់ខ្ញុំទៅខ្ញុំ
 រៀបចំខាងសេដ្ឋកិច្ច កន្លែងពេទ្យហ្នឹងមានបុគ្គលិកច្រើន មានបួនទៅប្រាំរយនាក់នោះ ។
 ដានី: អីចឹងមានបួនប្រាំរយនាក់?
 សេម: បា! បួនប្រាំរយនាក់គេរៀបខាងសេដ្ឋកិច្ចគេរៀបខាងបុគ្គលិកខាងជួសជុលឈាមខាងវាយមេ
 រោគអីគ្រប់សព្វទាំងអស់ ប៉ុន្តែដល់ពេលហើយអត់មានអ្នកដឹកនាំអ្នកជំងឺទៅផ្សេងទៅ ដល់
 ពេលប្រជាជនអត់អីចឹង ខ្ញុំទៅកាត់រាយការណ៍ប្រាប់អីចឹងខ្ញុំរៀបចំហើយខាងតំបន់ខាងអី
 ផ្តល់សេដ្ឋកិច្ចដូចបាយអង្ករអីណាទូទៅហើយខ្ញុំដោះស្រាយក្នុងហ្នឹងខ្លះ មានចេកមានស្ពីចឹង
 ទូកាត់បូបទៅក្នុងរយៈពេលកាត់អត់ហ្នឹង ខ្ញុំទៅប្រហែលជាមួយខែអ្នកជំងឺហ្នឹងកាត់មានការ
 រីករាយហើយមានសាច់មានឈាមកាត់ជាកាត់សុំចេញទៅតាមសហករណ៍វិញ ។
 ដានី: កាលហ្នឹងដូចជាពួកក្បត់ពួកអី យើងមានឃើញ ឬក៏មានធ្វើសកម្មភាពអីដែរអត់?
 សេម: មាន! កាលនៅកន្លែងមន្ទីរពេទ្យហ្នឹង ខ្ញុំទៅតែម្នាក់ខ្ញុំ កូនចៅខ្ញុំនេះនៅជាមួយខាងកន្លែង
 ស្រុកប្តីខ្ញុំហ្នឹង នៅកន្លែងមន្ទីរហ្នឹង ហើយខ្ញុំទៅតែម្នាក់ខ្ញុំ ។
 ដានី: ហ្នឹងអីដូចនៅណាទៅ ពេលទៅនៅព្រៃទីនេះ?
 សេម: ដូចនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យកន្លែងដូរវ៉ែបែកទៅនេះ ។
 ដានី: ដូរវ៉ែបែកពាមជីកង?
 សេម: ហ្នឹងដូរវ៉ែបែកមួយពាមជីកង ដូរវ៉ែបែកមួយទៅចម្ការទឹកនា កន្លែងស្រុកនៅដូចអែមដូរ
 ហ្នឹង ។
 ដានី: នៅអែមដូរហ្នឹង អាហ្នឹងមន្ទីរស្រុក?
 សេម: បា! មន្ទីរស្រុកហើយខាងកើតដូរទៅភ្នំពេញខាងលិចឬខាងកើតអាហ្នឹង ។
 ដានី: តែដូរមកភ្នំពេញហ្នឹង?
 សេម: បា! ដូរមកភ្នំពេញហ្នឹងដូរទៅខាងលើនេះហ្នឹង កន្លែងរបស់មន្ទីរតំបន់ហើយហ្នឹង ។
 ដានី: ទៅភ្នំពេញនៅខាងឆ្វេងដៃឬនៅខាងស្តាំដៃ?
 សេម: អាទេដូចជាដូរភ្នំពេញអីចឹង មន្ទីរពេទ្យនៅខាងស្តាំដៃ ។
 ដានី: មន្ទីរតំបន់នៅណាទៅ?

សេម: មន្ទីរតំបន់នៅជួរមុខខាងមន្ទីរពេទ្យហ្នឹង បើយើងទៅពីនេះទៅខាងស្តាំដៃ ខាងជួរពាមដឹក
កងមាស ហ្នឹង ។

ដានី: ដល់ពេលកន្លែងជួរទៅកងមាសហ្នឹង នៅខាងស្តាំដៃហ្នឹងជាមន្ទីរតំបន់?

សេម: បា!

ដានី: ចូលរៀនក្នុងបន្តិចអីចឹង?

សេម: អត់ជ្រៅទេ ជាប់ជួរធំព្រៃទីងហ្នឹង ។

ដានី: ជួរកែវជាបួនហ្នឹង អានេះទៅភ្នំពេញ អានេះទៅកំពង់ចាម អានេះទៅកងមាស អានេះទៅ
ទឹកដា?

សេម: បា!

ដានី: មន្ទីរតំបន់នៅជាប់ជួរកែវជាបួនហ្នឹង?

សេម: បា! ហើយខ្ញុំមួយយប់ៗខ្ញុំសម្រាកបែកកូនបែកចៅហ្នឹង ខ្ញុំទៅមានទ្យនារីៗ នៅជាមួយហ្នឹង
ប៊ុននារីៗ ដែលទៅជាមួយគេនៅយាមយប់ឡើង ។

ដានី: យាមដែលមានចាប់បានដែរ?

សេម: យាមយើងចាប់បានតើ ។

ដានី: ចាប់ធ្វើសកម្មភាពយ៉ាងម៉េចខ្លះ?

សេម: គេធ្វើសកម្មភាពគេយកកាំបិតពូថៅ ។

ដានី: មកលួចប្តូរមួយមករកកាប់?

សេម: មិនមែនលួចទេ មករកកាប់យើងតែម្តង ។

ដានី: ដល់ពេលនេះយើងឃើញទាន់?

សេម: បា! អ្នកយាមឃើញទាន់ ហើយមានអ្នកនៅក្នុងកន្លែងមន្ទីរពេទ្យហ្នឹង បុគ្គលិកចាស់ហ្នឹងណា
ក៏មានអ្នកល្អមានអ្នកអាក្រក់ដែរ អ្នកល្អគេជាមួយយើង គេរាយការណ៍ប្រាប់ ។

ដានី: មានអ្នកយាម យើងចាប់បានអីចឹងយើងរាយការណ៍ប្រាប់ពីណាគេ?

សេម: រាយមកខាងតំបន់អីចឹងទៅ ។

ដានី: ខាងគ្រួសារអីប្តូរមួយខាងតាអាន?

សេម: ខាង តាអាន ។

ដានី: ប្រាប់តាអាន?

សេម: ប្រាប់ទៅតាអាន ខាងតំបន់ទៅហើយបើតាមខ្សែពេទ្យយើងទៅខាងភូមិភាគ ។

ដានី: ចាំនៅ! ពីណាគេប្រធានភូមិភាគខាងពេទ្យ?
 សេម: កាលហ្នឹងដឹងឈ្មោះអីទេ ដូចជាឈ្មោះ ថុល មិនដឹងជាស្លាប់ឬរស់ទេ ។
 ដានី: ហើយអ្នកដែលយើងចាប់បានហ្នឹងយើងយកទៅណាទៅដាក់នៅក្នុងឃុំឃាំង?
 សេម: ខ្ញុំមិនដឹងជាយកទៅឃុំឃាំង កាលហ្នឹងចាប់បានម្នាក់ពិការជើងទៀត ។
 ដានី: ពិការជើងម៉េចហ៊ានម្លោះពិការជើង?
 សេម: មិនដឹងជាយ៉ាងម៉េច ។
 ដានី: គេឃុំឃាំងនៅណាទៅ?
 សេម: មិនដឹងជាឃុំឃាំងណា ខ្ញុំគ្រាន់តែរាយការណ៍ គេអ្នកខាង... ។
 ដានី: ចុះកន្លែងដូចជាមន្ទីរសន្តិសុខអីហ្នឹងនៅម្តុំណាទៅ កន្លែងមន្ទីរសន្តិសុខតំបន់៤១?
 សេម: ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទេ កន្លែងមន្ទីរសន្តិសុខ ។
 ដានី: ពីណាគេជាអ្នកកាន់នៅហ្នឹង?
 សេម: កន្លែងសន្តិសុខហ្នឹងមិនបានដឹងទៀត ខ្ញុំដឹងថាធ្វើការខាងពេទ្យខាងផ្នែកអីធ្វើតែប៉ុណ្ណឹង ។
 ដានី: ចុះកែ ពក កាត់មានមកទេ?
 សេម: កែ ពក កាត់មកតើ ។
 ដានី: កាត់មកក្នុងន័យកាត់មកធ្វើអី មកលេងមកប្រជុំឬមកធ្វើការ?
 សេម: កាត់ចុះដូចនៅក្នុងតំបន់ហ្នឹង កាត់ចុះមក ចុះទៅខាងស្រុកខាងទំនប់ប្រឡាយអី កាត់ត្រូវ
 ការចុះកាត់មកអីចឹង ។
 ដានី: កាលហ្នឹងធ្វើទំនប់ធ្វើប្រឡាយច្រើន?
 សេម: បា! ខាងទំនប់ប្រឡាយ នៅខាងជើងព្រៃចុះ ហើយខ្ញុំខាងផ្នែកពេទ្យហ្នឹងទៅទាំងយប់ទាំង
 ថ្ងៃខាងទំនប់ ។
 ដានី: កែ ពក កាលហ្នឹងកាត់ធ្វើអីគេ?
 សេម: កាត់ខាងប្រធានភូមិភាគ ។
 ដានី: កាត់ធំជាង តាអាន ទៀត?
 សេម: បា! កាត់ប្រធាន ។
 ដានី: តាអាន កាត់អនុទេអីចឹង?
 សេម: បា!
 ដានី: កាត់ចុះទៅមើលទំនប់ប្រឡាយ ចុះទំនប់ប្រឡាយហ្នឹងពីណាអ្នកធ្វើ?

សេមៈ ទំនប់ប្រឡាយតាមសហករណ៍ ។

ដានីៈ តាមសហករណ៍ ហើយអ្នកមើលពីលើពីណាកេ អ្នកមើលធំ?

សេមៈ មានទៅខាងតំបន់ ដូចជា តាអាន អីហ្នឹងទៅ ។

ដានីៈ ក្រុសារអីកាត់ទៅដែលប្តូរអត់ទេ?

សេមៈ កាត់ទៅ ទំនប់ធ្វើខាងស្រុកនោះ ចំខាងស្រុកទឹកឆ្នាំឆ្នាំហ្នឹងកាត់ទៅមានដូះមានអីកាត់ទៅ
ទៅ ។

ដានីៈ ដូះពីណាកេហ្នឹង?

សេមៈ កេធ្វើដូះនៅហ្នឹងតែម្តង ដូះសម្រាប់ស្នាក់ការ ។

ដានីៈ ប្តីអីកាត់ទៅហ្នឹងតែម្តង?

សេមៈ បា! ទៅនៅទាល់តែយើងធ្វើទំនប់អីហើយ ។

ដានីៈ ទំនប់ទឹកឆ្នាំហ្នឹង?

សេមៈ បា!

ដានីៈ តាអាន កាត់ទៅហ្នឹងដែរអត់?

សេមៈ កាត់ទៅ តាអាន កាត់ច្រើនចែកគ្នា កាត់ច្រើនទៅខាងជើងព្រៃទំនប់ស្តីកេខាងមុខ ។

ដានីៈ ទំនប់របស់ភាគ ឬទំនប់របស់តំបន់?

សេមៈ ទំនប់ខាងតំបន់ ។

ដានីៈ ហើយប្រជាជនពេលដែលយើងទៅ អីទៅឃើញដីបូងដល់ក្រោយមកយ៉ាងម៉េចទៀតទៅ?

សេមៈ ពេលឃើញដីបូងទៅដល់ កាលខ្ញុំទៅដូចជាអត់បាយអីចឹង ហើយមានការឈឺច្រើន ហើយ
កាត់រហេមរហាម ហ៊ីសម្លៀកបំពាក់កាត់ដូចជាខ្លះខាត ។ ការហូបចុកខាងសេដ្ឋកិច្ចខ្លះគ្រប់
ខ្លះសព្វ បើស្រូវអង្ករមិនមែនធ្វើខ្លួនឯងឯណា តាមសហករណ៍ធ្វើរួម សុទ្ធតែតិទៀន សុទ្ធ
តែស្តីណា ក្រោយមកកាត់ធ្វើសហករណ៍ ដល់យើងទៅមិនមែនថាបំបែកអត់ធ្វើសហករណ៍
ទេ យើងធ្វើ តែយើងរៀបរយឲ្យស្អាតដក ហើយដល់ដែលបានមក យើងយកមកហូប
គ្រប់គ្រាន់ទៅ ជីវភាពកាត់គ្រាន់តាមហ្នឹង កាត់សរសើរយើងអ្នកទទួលខុសត្រូវ ។

ដានីៈ ប្រជាជននៅហ្នឹងពេលដែលពួកអីពីខាងនិរតីទៅ កាត់ស្រឡាញ់ពួកនិរតីដែរ ឬយ៉ាងម៉េច?

សេមៈ កាត់ស្រឡាញ់ ។

ដានីៈ កាត់មាននិយាយអីប្រាប់ថាម៉េចខ្លះដែរ?

សេមៈ កាត់ប្រាប់ឈ្មោះអាណាៗ ដែលទទួលមុនខាងតំបន់ ខាងស្រុក ធ្វើបែបម៉េចៗកាត់ប្រាប់ ។

ដានី: អ្វីចាំទេពីណាកេដែលទទួលតំបន់មុនហ្នឹង?
 សេម: ខ្ញុំភ្លេចហើយឈ្មោះអីទេ គេដកបាត់ហើយ ។
 ដានី: ឈ្មោះអីកេ?
 សេម: ភឹម ក្នុងតំបន់។
 ដានី: គាត់ប្រាប់អីចឹង?
 សេម: ចាំ!
 ដានី: គាត់ប្រាប់ថាគេធ្វើម៉េចខ្លះពីមុនពួកអ្នកទៅ?
 សេម: បើឲ្យស្ទូងស្រែគោកយកសំណាបស្រែទឹកយកទៅស្ទូង ។
 ដានី: បានន័យថាស្រែគោកយើងយកសំណាប...!
 សេម: ស្រូវធ្ងន់យកដាក់ស្រែគោក ដល់ស្រែដំរើមានទឹកយកស្រូវស្រាលទៅដាក់ ហើយគាត់ថា
 ដល់ស្ទូងវិញសំណាបហួសខែ ហួសថ្ងៃឲ្យស្ទូងហើយបត់ថ្នាំម៉េចទេ ។
 ដានី: បត់ថ្នាំ!
 សេម: គាត់ប្រាប់ ហ្នឹងខ្ញុំទៅនៅកន្លែងពេទ្យក៏ដោយអីក៏ដោយ តែតាមសហករណ៍ដូចថាទៅខាង
 ស្រុកខាងអី ខ្ញុំនៅខាងតំបន់ទៅតាមសហករណ៍ ទៅកន្លែងស្រុកកន្លែងអី ទៅអីចឹង យើង
 ពេទ្យហ្នឹងចុះជាប់សហករណ៍អីចឹង ទៅស្ទូងជាមួយគាត់ ។
 ដានី: ខាងពេទ្យយើងចុះទៅស្ទូងដែរ?
 សេម: ចាំ! ទៅស្ទូង ចេញពីខាងពេទ្យតំបន់ទៅតាមពេទ្យសហករណ៍ ទៅជួបពេទ្យសហករណ៍
 ពេទ្យឃុំ ទៅមើលប្រជាជនតាមសហករណ៍ ប្រជាជនចុះស្ទូងយើងស្ទូងជាមួយ ឲ្យថ្នាំគាត់
 លេបទៅ ។
 ដានី: កាលហ្នឹងហូបចុកបានគ្រប់គ្រាន់ ហូបបាយឬក៏ហូបបបរ? មួយថ្ងៃបានប៉ុន្មានពេល?
 សេម: កាលខ្ញុំទៅដំបូងហូបបាយលាយគល់ចេក ខ្ញុំទៅនៅហ្នឹងដំបូងបាយលាយគល់ចេក ហើយគេ
 ដួសបាយលាយគល់ចេកឲ្យខ្ញុំ ខ្ញុំអត់ហ៊ានហូបដែរ ហើយគេដួសបាយដាំទុកឲ្យខ្ញុំ ខ្ញុំក៏អត់
 ហ៊ានហូប ។
 ដានី: ម៉េចអីចឹង?
 សេម: អត់ហ៊ានហូប ។
 ដានី: យើងខ្លាចពុល?
 សេម: ចាំ! ខ្ញុំខ្លាចពុល ។

ដានី: ពីណាប្រាប់អីអីចឹង?
 សេម: បើអ្នកនៅក្នុង បុគ្គលិកចាស់រាប់រយ តែមានអ្នកប្រព្រឹត្តិអំពើហ្នឹងមាន២-៣នាក់ អ្នកល្អ
 មានខ្លះ តែគេអត់ឲ្យហូប ។
 ដានី: ពីណាអ្នកប្រាប់ថាហាមអត់ឲ្យអីហូប មានគេប្រាប់ទេ?
 សេម: មាន ។
 ដានី: ពីណាគេ?
 សេម: ពេទ្យឆ្មបឈ្មោះ លី ។
 ដានី: លី ហ្នឹងអ្នកពីតាកែវទៅ?
 សេម: អត់ទេ នៅហ្នឹង ។
 ដានី: ដូចជាខាងប្តីអី តាអាណាអី កាត់មានហាមថាអីហូបទេ ។
 សេម: ហ្នឹងយើងរៀនសូត្រ គេរៀនប្រុងប្រយ័ត្ន ។
 ដានី: អីចឹងបាយទឹកអីដាំខ្លួនឯងបានហូប?
 សេម: បាយទឹកខ្ញុំមកហូបកន្លែង មកជាមួយក្រុមសារ មានអ្នកដាំកូនចៅក្មេងៗ ដែលទៅពីតាកែវ ។
 ដានី: ដូចជាអ្នកធ្វើការកូនចៅអីជាមួយ?
 សេម: ទៅជាមួយ ។
 ដានី: ទៅប៉ុន្មាននាក់?
 សេម: ទៅភ្នំ ៤-៥ នាក់ស្រីៗ ។
 ដានី: នៅក្នុងផ្ទះអី ឬនៅដាំ...?
 សេម: នៅក្នុងកន្លែងស្រុក ។
 ដានី: នៅកន្លែងមន្ទីរស្រុក?
 សេម: បា! មន្ទីរស្រុក ។
 ដានី: កាលហ្នឹងអីស្គាល់តាជីម អត់?
 សេម: តាជីម ស្គាល់ ។ តាជីម គ្រូបង្រៀនហ្នឹង?
 ដានី: បាទ! តាមជីម កាត់ទៅកំពង់ចាមដែលអត់?
 សេម: តាជីម នៅកន្លែងចំការកៅស៊ូ ។
 ដានី: តាជីម ហ្នឹងកាត់គ្រូបង្រៀនឬមិនមែនទេ?
 សេម: ខាងគ្រូបង្រៀនពីដើម ។

ដានី: ពីដើម ពីមុនមកគាត់ធ្វើគ្រូបង្រៀន?
 សេម: គ្រូបង្រៀនតាំងពីសន្តម ពីមុន ។
 ដានី: ពីសន្តមមកគាត់ធ្វើគ្រូបង្រៀន ហើយគាត់ធ្វើអីក្រោយមក?
 សេម: ក្រោយមកគាត់នៅចំការកៅស៊ូ ។
 ដានី: មុនទៅចំការកៅស៊ូ?
 សេម: មុនទៅចំការកៅស៊ូ គាត់នៅកន្លែងខេត្តតាកែវ គាត់ធ្វើការដើរឃោសនាស្ទើរៗគាត់ទេ ។
 ដានី: ស្រុកត្រាំកក់ ឬយ៉ាងម៉េច?
 សេម: ខាងស្រុកត្រាំកក់ ។
 ដានី: នៅតំណ:ស្រុកហ្នឹង?
 សេម: អត់តំណ:ស្រុកទេ គាត់ខាងផ្នែកអប់រំខាងយុវជន ខាងយុវនារី ។
 ដានី: គាត់ទៅកំពង់ចាមទៅដំណាលគ្នាជាមួយ...!
 សេម: គាត់ទៅខាងកំពង់ចាមទៅចំការកៅស៊ូទៅជាមួយខាងអ្នកដឹកនាំខាងតំបន់ ។
 ដានី: ទៅជាមួយតាអាន ជាមួយប្តីអី ទៅមួយដំណាលគ្នាហ្នឹង?
 សេម: បា!
 ដានី: ដល់ពេលគេបែកគ្នាទៅខាង?
 សេម: បែកទៅ តាដឹម ហ្នឹងទៅចំការកៅស៊ូទៅ ។
 ដានី: ចំការកៅស៊ូនៅណាកាលហ្នឹង?
 សេម: ចំការកៅស៊ូខាងចំការលើ ។
 ដានី: ចំការលើ ចំការអណ្តូង?
 សេម: ចំការអណ្តូង ចំការលើ ។
 ដានី: ខាងចំការកៅស៊ូហ្នឹងបើយើងនិយាយពីឋានៈស្មើតំបន់ ឬស្មើភាគីអីគេ?
 សេម: ស្មើខាងតំបន់ដែរ ។
 ដានី: គាត់ជាសមាជិកអីនៅក្នុងភាគ?
 សេម: គាត់នៅហ្នឹងខាងប្រធាន តែអត់សមាជិកក្នុងភូមិភាគទេ គាត់ដាច់ដោយឡែក ។
 ដានី: គាត់ប្រធានចំការកៅស៊ូចំការអណ្តូង?
 សេម: បា!
 ដានី: ឈ្មោះគេត?

សេម: កេត?

ដានី: មានឈ្មោះ កេត ដែលអត់? ឆន ហៅ កេត?

សេម: នៅក្នុងជាមួយ តាជីម ហ្នឹង ។ នៅជាមួយតាជីម ។

ដានី: កាលហ្នឹងអីស្គាល់កាត់ច្បាស់ដែរ?

សេម: តាជីម?

ដានី: បាទ!

សេម: តាជីម កាត់នៅខាងត្រីកែវ ខាងក្រុបស្រៀន នៅជាប់ជិតផ្ទះខ្ញុំ ។

ដានី: កាត់នៅណាឥឡូវ?

សេម: កាលនេះនៅអន្លង់វែង ។ កាត់លែងប្រពន្ធដើម បានប្រពន្ធក្រោយទៀត តែលីគេនិយាយ ថ្ងៃមុនថា នៅ ។

ដានី: កាត់ថា កាត់នៅរស់ ចាស់ហើយអីចឹង?

សេម: ចាស់ដែរ ។

ដានី: តាកេត នៅដែលអត់?

សេម: តាកេត ខ្ញុំអត់ដឹង បើតាជីម ដឹងថា នៅ ខ្ញុំលីគេនិយាយថ្ងៃមុន ។

ដានី: អីនៅខាងព្រៃឈរហ្នឹងប៉ុន្មានទៅបានគេផ្លាស់អីឲ្យទៅខាងកំពង់ធំវិញ?

សេម: ខ្ញុំនៅរយៈប៉ុន្មាន១ឆ្នាំ ហើយមកកំពង់ធំបានតែប៉ុន្មានខែ បែកយួនចូលមក ។

ដានី: ៧៨ហើយមកកំពង់ធំ?

សេម: ប្រហែលហ្នឹងហើយ ។

ដានី: ថ្ងៃ៧ មករា ឆ្នាំ៧៩បែក ។ អីចឹងអីទៅបានប៉ុន្មានខែ?

សេម: បែប៥-៦ខែចុះ យើងទៅរៀបចំមានកន្លែងកាត់ដេរ មានកន្លែងតម្បាញ កន្លែងនេសាទ ៥-៦ខែ ខ្ញុំដើរ ។

ដានី: អីចឹងឆ្នាំ៧៨ ទៅកំពង់ធំបាន៥-៦ខែ?

សេម: ៥-៦ខែ ។

ដានី: អីអាចរៀបរាប់ថាយ៉ាងម៉េចបានគេផ្លាស់អីពីកន្លែងព្រៃឈរ ពីតំបន់៤១ទៅកំពង់ធំវិញ?

សេម: កាលហ្នឹងនៅតំបន់កំពង់ធំមានអ្នកគេដកចេញ មានអ្នកក្បត់ ។

ដានី: មុនហ្នឹងពីណាកេកាន់នៅកំពង់ធំ? មុនដែលអីទៅ?

សេម: ខ្ញុំភ្លេចបាត់អ្នកហ្នឹងទៀត អ្នកណាគេទេ គេដក ហើយយើងទៅកាន់ មិនដឹងឈ្មោះអី ។

ជានី: ទៅពីខាងយើងទៅដែរ?
 សេម: អត់ទេ ខាងហ្នឹងនៅហ្នឹង ។
 ជានី: ខាងណា?
 សេម: ខាងនៅកំពង់ចាម មិនដឹងខាងណា មិនអ្នកបញ្ជូលទេ ។
 ជានី: អ្នកឈ្មោះចន?
 សេម: មិនស្រួល ចន ហ្នឹងហើយ ។
 ជានី: កំពង់ធំ តំបន់សែប៉ុន្មាន?
 សេម: តំបន់៤៣ ។
 ជានី: ៤៣ ចន?
 សេម: ចន ហ្នឹងហើយ ។
 ជានី: តែមានលីគេថាមានទៅពីខាងនិរតីហ្នឹងទៅដែរ ។
 សេម: មាន?
 ជានី: មានទៅខាងកំពង់ធំទៅដែរ មុនអីប្រុសគាត់ដាស់ទៅ?
 សេម: ទេ ខ្ញុំទៅអត់មានអ្នកណាថាដក ខ្ញុំទៅនៅផ្ទះ ខ្ញុំខាងស្រីៗ នៅផ្ទះមួយ ផ្ទះកន្លែងមន្ទីរតំបន់
 គេមានផ្ទះមួយ គេមានទូរទឹកកក កន្លែងផ្ទះខ្ញុំនៅហ្នឹងអត់ទេ អត់មានទេ ខ្ញុំអត់ទៅនៅចូល
 គ្នាផង ។
 ជានី: កាលអីទៅកំពង់ធំហ្នឹងទៅខែប្រាំ ឬខែវស្សាឆ្នាំ៧៨?
 សេម: ខែប៉ុន្មានទេ ។
 ជានី: ខែក្តៅ ខែចេត្រ ខែផល្គុននៅក្តៅ ឬខែភ្ញៀវហើយ?
 សេម: ខែប៉ុន្មានទេ យួនចូលខែប៉ុន្មានយើងដក?
 ជានី: យួនចូលខែមួយ ផុតខែរោងបន្តិច ខែធ្នូខ្យល់ ។
 សេម: ខែមួយអីចឹងយើងដកទៅខែ បន្តិចទៅ៥ - ៦ខែ ខែប៉ុន្មាន?
 ជានី: ខែ៦ - ៧?
 សេម: ហ្នឹងហើយខែ៦ - ៧ហ្នឹងមិនស្រួល ។
 ជានី: ខែភ្ញៀវ ខែគេស្តុស្ត្រីវ៉ែតទៅ?
 សេម: ទៅស្រូវខ្លះនៅស ខ្លះលាស់ ខ្ញុំទៅតាមផ្លូវ ។
 ជានី: ទៅជិះអីទៅ?

សេម: ឡាន ។

ដានី: កាលហ្នឹងអ្វីប្រុសទៅជាមួយគ្នាទេ?

សេម: គាត់ទៅមើលកន្លែងមើលអី ទៅមុនខ្ញុំ ។

ដានី: មន្ទីរតំបន់នៅកន្លែងណាហ្នឹង?

សេម: មន្ទីរតំបន់នៅ ដូរពីនេះទៅដូរកាត់ដូរពីចំការលើទៅអាចូលនៅក្នុងភ្នំស្រុក ។

ដានី: មន្ទីរតំបន់មិនមែននៅកន្លែងទីរួមខេត្តកំពង់ធំទេ?

សេម: យើងនិយាយពីភ្នំស្រុកហ្នឹងទៅដល់ទីរួមខេត្តហ្នឹងហើយ តែដូរហ្នឹងឆ្លងស្ទឹងហ្នឹងទៅកំពង់ស្វាយ ។

ដានី: អីចឹងមន្ទីរតំបន់នៅហ្នឹង?

សេម: មិនទេ យើងនៅខាងណោះដៃ ខាងណោះស្ទឹង ក្រោយកន្លែងដាក់ទឹកខ្ពស់ ស៊ីទែនទឹក ។

ដានី: នៅខាងក្រោយហ្នឹង?

សេម: ខាងក្រោយហ្នឹង ។

ដានី: មានជិតដូរទៅខាងព្រះវិហារអត់? មានដូរមួយទៅដល់ហ្នឹងមានដូរមួយបែកទៅខាងព្រះវិហារ ។

សេម: ទៅព្រះវិហារដូរទៅនេះទេ ទៅព្រះវិហារទៅដូរពីស្រុក ឆ្លងស្ទឹងទៅបានកំពង់ស្វាយហ្នឹង អាហ្នឹងដូរទៅព្រះវិហារ តែយើងអត់ទាន់ដល់ហ្នឹងទេ ។

ដានី: ក្រាន់តែឆ្លងស្ទឹងកន្លែងស្ពានហ្នឹងភិបទៅ មានបុរសវាំងទឹកមួយមន្ទីរតំបន់នៅក្រោយហ្នឹង?

សេម: បា! ក្រោយហ្នឹង ។

ដានី: ចុះដូរអីនៅណា?

សេម: ដូរខ្ញុំនៅក្បែរគ្នាហ្នឹងឯង ។

ដានី: អីនៅជាមួយគ្នាកាលហ្នឹង?

សេម: ខ្ញុំនៅដូរមួយម្នាក់ ដូរផ្សេងគ្នា ។

ដានី: ដូរផ្សេងគ្នាអីចឹង?

សេម: បា! ដូរខ្ញុំនៅមួយសំរាប់ស្រីៗ ក្មេងៗ បាយទឹក ។

ដានី: ទៅដល់កំពង់ចាមអីមានកូនថែមទៀតទេ?

សេម: បា?

ដានី: ពេលទៅព្រៃឈរ-ព្រៃទទឹងហ្នឹងមានកូនទៀតនៅ?

សេមៈ មីមួយស្រីនៅបន្ទាប់ហ្នឹង ។

ដានីៈ ស្រីអូន?

សេមៈ បា!

ដានីៈ កាលហ្នឹងគាត់កើតឆ្នាំណា? កូនទី១ កើតឆ្នាំខាល ទី២ឆ្នាំរោង?

សេមៈ មីនេះឆ្នាំមមី ។

ដានីៈ រោង, ម្សាញ់, មមី ៧៨អីចឹង?

សេមៈ បា!

ដានីៈ ហ្នឹងកើតនៅព្រៃទទឹង ឬកើតនៅ?

សេមៈ នៅព្រៃទទឹង ទើបតែចេះក្រឡាប់ទៅនៅកំពង់ធំ ។

ដានីៈ ដល់ពេលអំពៅកំពង់ធំ គាត់ជាលេខតំបន់៤៣?

សេមៈ តំបន់៤៣ ។

ដានីៈ គាត់លេខតំបន់៤៣ កាលហ្នឹងគាត់ឡើងជាអនុ?

សេមៈ អនុភូមិភាគ ។

ដានីៈ តាកែ ពក គាត់ជាលេខភូមិភាគដដែល?

សេមៈ បា! ដដែល ។

ដានីៈ តាអាន គាត់ចុះមក?

សេមៈ គាត់នៅខាងសមាជិក ។

ដានីៈ ម៉េចបានអីដឹងហ្នឹង?

សេមៈ ចុះបើប្រជុំទៅគេហៅចូលរួមដែរ ។

ដានីៈ ពេលប្រជុំចូលរួម?

សេមៈ បា! យើងខាងប្រធានពេទ្យអីហ្នឹងគេហៅ ។

ដានីៈ កាលហ្នឹងអំពៅកំពង់ធំធ្វើអីវិញទៅ?

សេមៈ ទៅកំពង់ធំខ្ញុំទទួលខាង អត់ខានខាងអីទេ គ្រាន់តែនៅជួយការងារខាងមន្ទីរតំបន់ ។

ដានីៈ តែមិនមែននៅប្រធានមន្ទីរពេទ្យ?

សេមៈ អត់ទេ អត់កន្លែងពេទ្យ ទៅមិនទាន់បានរៀបចំអីណា យើងរត់ ទៅបានប៉ុន្មានខែ ។

ដានីៈ ៥-៦ខែ?

សេមៈ បា!

ដានី: កាលហ្នឹងគេប្រជុំនៅណាប្រកាសថាអ្វីប្រុសកាត់ជាអនុភូមិភាគ ហើយតាអាន កាត់ចុះមក ត្រឹមសមាជិកវិញ? ប្រជុំនៅណាហ្នឹង?

សេម: កាត់ឡើងមកដល់កំពង់ធំ កាត់ឡើងធ្វើការនៅភូមិភាគ ។

ដានី: អីទៅជាមួយដែរ?

សេម: ខ្ញុំអត់ទៅទេ ដល់ពេលគេចេញមកវិញ គេរៀបចំកាត់ប្រាប់ហ្នឹង កាត់ថាដាក់មកខាង ខ្ញុំមិន តាមដានការងារទេ ខាងលើ កាត់អត់ចង់ធ្វើទេ ថាខាងលើឲ្យកាត់ឡើងខាងអនុភូមិភាគ ។

ដានី: ខាងលើខាងណា?

សេម: ខាងត្បូង ខាងណាទេ ថាអីចឹង ។

ដានី: អីពីលើ? អីៗពីភ្នំពេញ?

សេម: អីពីលើអីចឹង ចេះតែរៀបរយទៅ កាត់ថាការងារច្រើនកាត់ខ្លួនដែរហ្នឹង ។

ដានី: កាត់ទៅប្រជុំហ្នឹងពេលកាត់ទៅដល់កំពង់ធំភ្លាម ឬក៏យូរដែលបានកាត់ទៅប្រជុំ ហើយកាត់ មកនិយាយវិញ?

សេម: ឆាប់ដែលហ្នឹង ទៅបានប្រហែល ហ្នឹងទៅទាក់ទងគ្នាគេប្រជុំ ១ខែម្តង២ដង ។

ដានី: អីចឹងពេលកាត់ទៅដល់កំពង់ធំ?

សេម: គ្រាន់តែទៅដល់ប្រហែលកន្លះខែគេរៀបរយ ។

ដានី: តាៗពីខាងភ្នំពេញឲ្យកាត់ធ្វើជាអនុភូមិភាគ! ចុះកាត់ទៅដល់ដំបូងដែលថា តាអាន កាត់អនុ ភូមិភាគ ហើយកាត់ប្រហែលជាសមាជិកហ្នឹង កាលហ្នឹងគេរៀបចំពេលណា?

សេម: មិនស្រួលខ្ញុំអត់ទាន់ទៅដង ខ្ញុំមិនទាន់ទៅពីតាកែវទេ កាត់ទៅមុន ។

ដានី: ម៉េចបានអីដឹងថា តាអាន កាត់អនុភូមិភាគ?

សេម: ចុះអាហ្នឹងក្នុងតំបន់ ដល់កន្លែងហ្នឹងខ្ញុំចូលរួមប្រជុំកន្លែងតំបន់៤១ គេហៅខាងពេទ្យខាងអី គេប្រកាស គេប្រាប់ គេហៅ ។

ដានី: ពីណាប្រកាសកាលហ្នឹង?

សេម: អ្នកប្រជុំ តាអាន កាត់ប្រជុំក្នុងតំបន់ ។

ដានី: គេប្រកាសថាម៉េច?

សេម: គេប្រកាស គេនិយាយថាឥឡូវនៅ៤១មានខាងអនុតំបន់ មានអ្នកនេះឈ្មោះនេះសមាជិក ឈ្មោះអីចឹង ។

ដានី: ហ្នឹងតំបន់?

សេម: ខាងតំបន់ ដល់ហើយខាងលេខាតំបន់គឺជាប់ជើងនៅខាងភូមិភាគមានតាអាណន ។

ដានី: ជាប់ជើងតែគេថាគាត់ជាអនុ?

សេម: បា! ជាអនុ គេដាក់ប្រកាសអីចឹង អត់មានពីណាបើលេខាតំបន់ខាងហ្នឹងគេទៅរៀបរយ ឃើញទៅរៀន ខ្ញុំមិនដឹងដែរ មករៀនភ្នំពេញ ។ ភ្នំពេញបើខាងខ្ញុំមកដែរ តែការធាន ផ្សេង ។

ដានី: ខាងពេទ្យ?

សេម: ខាងពេទ្យ ។

ដានី: អីមកពេទ្យ មកប្រជុំជាមួយពីណាគេ?

សេម: មកប្រជុំនៅភ្នំពេញ កាលទៅដំបូង រៀនពេទ្យគ្រប់មុខសញ្ញា កាលហ្នឹងតាជួន ជឿនគាត់ នៅ ។

ដានី: ពីណាគេដឹកនាំប្រជុំពេទ្យ?

សេម: តាជួន ជឿន ហើយជាមួយខាងពេទ្យធ្មេញ មានតាធុក ស្លាប់បាត់ហើយ ។

ដានី: ពេលដែលអីមកពីតាកែវមកនៅព្រៃទទឹងភ្លាម គេចាប់ផ្តើមប្រជុំខ្មែរសមាមអ្នកណាធ្វើអីៗ ភ្លាមហ្នឹងឬយ៉ាងម៉េចពេលអីមក?

សេម: អត់ប្រជុំភ្លាមគេប្រជុំមុនខ្ញុំមួយសារ ដល់ពេលខ្ញុំត្រូវទៅ អ្នកដែលគេស្តាប់ហ្នឹងក៏គេនិយាយ ថាគេប្រកាសអ្នកនេះជាប់ជើងខាងភូមិភាគ អ្នកនេះគណៈតំបន់ ដល់ពេលយើងប្រជុំទៅ សមាជិកទាំងអស់ហ្នឹងគេដឹងគេនិយាយថាអីចឹង ។

ដានី: គេនិយាយថាគាត់អនុភូមិភាគ?

សេម: បា! អនុភូមិភាគ ។

ដានី: កាលហ្នឹងគេហៅភូមិភាគខត្តរ ឬភូមិភាគកណ្តាល?

សេម: ភូមិភាគកណ្តាល ។

ដានី: ដល់ពេលនៅភូមិកណ្តាលមានប៉ុន្មានតំបន់? ដល់អីទៅកំពង់ធំតំបន់៤៣ កាលនៅព្រៃទទឹង តំបន់៤១ តំបន់ណាទៀត? មានតំបន់៤២ទេ?

សេម: ៤២ ខាងកំពង់ស្ពឺ ។

ដានី: ខាងស្ពឺ?

សេម: ពីស្ពឺនេះទៅ ៤២ មានតំបន់៤២ ។

ដានី: ៤២នៅខាងណាវិញ?

សេម: ឈ្មោះតាអីទេអ្នកក្តាប់តំបន់ហ្នឹង វាអត់បានចូលប្រឡូក ។

ដានី: ៤១នៅព្រៃទទឹង, ៤៣នៅកំពង់ធំ ៤២នៅណា?

សេម: ៤២ណាទេខ្ញុំមើល ខ្ញុំភ្លេចហើយ ៤២ហៅជាប់នឹងមាត់ ៤២ដូចមកណាចំការលើ ។

ដានី: ចំការលើមានស្តីមួយដែរ ។ ហើយមន្ទីរតំបន់នៅចំការលើហ្នឹង?

សេម: ៤២មានចំការលើ មកខាងហ្នឹង ។

ដានី: ពីណាគេលេខតំបន់ហ្នឹង?

សេម: ខ្ញុំភ្លេចហើយកន្លែងលេខតំបន់ហ្នឹង ។

ដានី: អ្នកខាងតាកែវដែរ ឬអ្នកធ្វើការជាមួយ កែ ពក?

សេម: ដូចមានអ្នកតាកែវប្រឡូកចូល មិនមែនលេខទេ ។

ដានី: អ្នកតាកែវឈ្មោះអីប្រឡូកចូលហ្នឹង?

សេម: ខ្ញុំអត់កន្លែង៤២ហ្នឹងអត់តាមដាន... ។

ដានី: ដល់ពេលទៅកំពង់ធំ កាលហ្នឹងនៅកណៈ តំបន់នៅខាងកំពង់ធំមានភ្នំប៉ុន្មាននាក់ទៅ?
អ៊ីប្រុស គាត់ជាលេខតំបន់ អ៊ីស៊ីម, អនុពីណាគេ?

សេម: អនុមិនដឹងពីណា ព្រោះទៅឆាប់ខ្ញុំអត់ស្គាល់គេអ្នកនៅហ្នឹងដែរ នៅហ្នឹងមានដូចតាសៀង
អនុ ។

ដានី: តាសៀង គាត់?

សេម: តាសៀង ដែលស្លាប់គាត់ទៅដែរហ្នឹង ហើយទៅពីនេះមានឈ្មោះនៅទទួលស្រុកមាន តាអ៊ី
កំពង់ស្វាយ ។

ដានី: តាអ៊ី បងតាស៊ី ហ្នឹង?

សេម: តាអ៊ី ហ្នឹងមិនមែនបងតាស៊ី ទេ ។

ដានី: តំបន់ព្រៃស្រុកកំពង់ស្វាយមានតាអ៊ី ។

សេម: ហើយនៅសណ្តាន់ទៀតអ្នកណា ភ្លេចសណ្តាន់ ស្រុកសណ្តាន់ ។ កំពង់ស្វាយ តាអ៊ី
តាសៀង ដូរឡើងទៅសៀមរាប?

ដានី: ស្មោង ។

សេម: ស្មោង ភ្លេចស្មោង ។

ដានី: ស្មោងហ្នឹង?

សេម: ស្មោងហ្នឹងតាសៀង ។

ដានី: តាសៀង ហ្នឹងគាត់អនុតំបន់ផង គាត់ជាលេខាស្រុកស្ទើរ?
 សេម: ស្រុកស្ទើរ ។
 ដានី: ចុះខាងសន្តុក?
 សេម: សន្តុកហើ?
 ដានី: មានស្រុកសន្តុកទេកាលហ្នឹង?
 សេម: ស្រុកសន្តុកមានតែឈ្មោះអីទេ អាប៉ុហ្នឹងរាងមាត់ញាច់ៗ ឈ្មោះអីទេភ្លេច ។ សន្តុក,
 សណ្តាន់ ។ សណ្តាន់ឈ្មោះតាស៊ី ។
 ដានី: ស៊ី ណាទៅ?
 សេម: ឈ្មោះ ស៊ី ដែរ ។
 ដានី: មិនមែនតាស៊ី ទៅជាមួយយាយយុតទេ?
 សេម: មិនមែនទេ ។ ស៊ី មួយទៀត ។
 ដានី: សន្តុកឈ្មោះអី?
 សេម: សន្តុកឈ្មោះអីទេ មួយហ្នឹងរាងមាត់ខ្លីតបន្តិច ។
 ដានី: ចុះឈ្មោះនី (ស្រី) ? ។
 សេម: ទៅនៅហ្នឹង?
 ដានី: ទៅនៅកំពង់ធំហ្នឹងខ្ញុំជួបជាមួយម៉ែសាង នៅអន្លង់វែង គាត់ថាគាត់និរសាររបស់មិត្តនី
 បងនឹងហ្នឹងស្រី គាត់នៅកំពង់ធំហ្នឹង ។ កាលហ្នឹងអីមាន!
 សេម: អត់មានឈ្មោះនី ផង ។
 ដានី: នី (ស្រី) អត់មាននៅក្នុងតំបន់កំពង់ធំទេ ។
 សេម: អត់ទេ ។
 ដានី: គាត់អត់មានជាសមាជិកតំបន់ទេ?
 សេម: អត់មានទេ ស្រីដូចអត់មាន ។
 ដានី: ឈ្មោះបងនឹង! អីចឹងតាសៀង ជាអនុពិណជាសមាជិកនៅតំបន់?
 សេម: មិនដឹងដាក់អ្នកណាទេសមាជិក ដឹងតែតាសៀង ។
 ដានី: នៅកំពង់ធំមានស្ទើរ, សណ្តាន់, កំពង់ស្វាយ, សន្តុក មានស្រុកណាទៀត?
 សេម: អស់ហើយមានតែប៉ុន្មានស្រុកហ្នឹង ។
 ដានី: ស្រុកបារាយណ៍អត់ទេ?

សេម: ស្រុកបារាយណ៍មកខាង៤១ ។

ដានី: សន្តកអត់ចាំកាត់ស្រី ឬប្រុស?

សេម: ប្រុស ។

ដានី: កាត់មកពីខាងណាដែរ?

សេម: មកពីខាងត្បូងចាត់កាត់មកដែរ កាត់បានមាត់ណាស់ប៉ុហ្នឹង ខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះកាត់ ។

ដានី: កាត់ចេញមកពីខាងស្រុកព្រៃឈរទៅដែលអត់ទេ?

សេម: អត់ទេ មិនដឹងចាត់កាត់មកពីខាងណា មិនមែនមកពីស្រុកព្រៃឈរ ។

ដានី: ចុះតាអ៊ី, តាស៊ី, តាសៀង ហ្នឹងមក?

សេម: ហ្នឹងមកពីចង្កោមជាមួយខ្ញុំ ។

ដានី: មកពីព្រៃឈរទេ?

សេម: បា!

ដានី: តាអ៊ី កាត់ធ្វើអីកាលនៅព្រៃឈរ?

សេម: កាលនៅព្រៃឈរកាត់នៅកន្លែងឃុំ ។

ដានី: នៅឃុំណា?

សេម: តាសៀង កាត់អនុនៅព្រៃឈរ ។ តាអ៊ី ទៅព្រៃទទឹងទៅជាប់ពីព្រៃទទឹងទៅ ។

ដានី: ឃុំករ?

សេម: ហ្នឹងហើយទៅម៉ូហ្នឹង ។

ដានី: យើងចូលទៅខាងទឹករាហ្នឹង?

សេម: អត់ទេ មិនមែនភូមិករទេ ផ្លូវទៅស្តុន ។

ដានី: ជ្រៃរៀន, ឃុំសំរោង ឃុំល្អា ឃុំខ្ចិត?

សេម: ទៅពីកំពង់ចាមទៅ ពីព្រៃឈរទៅ ពីចេះទៅខាងឆ្នេរដែរ ។

ដានី: ខាងហ្នឹង មានខ្ចិត, សំរោង, គុំរុំរុំ ។

សេម: តាដូ, មានតាអ៊ី ហ្នឹងឯង ។

ដានី: តាដូ ទៅដែលអត់?

សេម: តាដូ អត់ទេទេ កាត់នៅព្រៃឈរ ។

ដានី: កាត់ធ្វើកណៈស្រុកព្រៃឈរ?

សេម: អត់ទេ កាលនេះកាត់នៅខាងឃុំ ។

ជានី: តាអី តាត់នៅទេឥឡូវ?
 សេម: តាអី ស្លាប់បាត់ហើយតាត់ឡើងភ្នំដែរ ។
 ជានី: តាស៊ី តាត់គណៈស្រុកសណ្តាន់?
 សេម: តាស៊ី មិនដឹងនៅអត់ខ្ញុំបែក ។
 ជានី: ប្រពន្ធតាត់ឈ្មោះអីទៅ?
 សេម: ប្រពន្ធច្រាច់ទៀត តាត់នៅកន្លែងហ្នឹងនៅសណ្តាន់ប្រើមានបំណងកប្បសាស្ត្រខ្ញុំភ្លេចទៅ ហើយ
 ទៅនៅបានភិបដែរ ។
 ជានី: តាត់អ្នកស្រុកណាដែរ? តាត់មកពីណា តាស៊ី?
 សេម: ពីតាកែវដែរ ។
 ជានី: នៅស្រុកជាមួយអីដែរ នៅខាងត្រពាំងគល់?
 សេម: មិនទេ អត់នៅជាមួយទេ មិនស្រួលនៅខាងព្រំប្រទល់កំពត ។
 ជានី: ខាងព្រំប្រទល់កំពតវិញ?
 សេម: ប៉ា!
 ជានី: តែបំពោះអីដូចៗវិញទៅដល់ហ្នឹងអត់មានភ្នំនាទីអីទេ?
 សេម: ខ្ញុំនៅកំពង់ធំអត់មានភ្នំនាទីអីទេ ក្រាន់តែឲ្យជួយខាងរៀបចំខាងគេកាត់ដេរ ខាងមន្ទីរ
 ខាងអី ។
 ជានី: ខាងរៀបចំ?
 សេម: ប៉ា!
 ជានី: ពេលដែលយើងទៅកំពង់ធំ គេមានប្រាប់យើងមុនថាកន្លែងកំពង់ធំយ៉ាងម៉េច? យើងទៅ
 ត្រូវធ្វើអីខ្លះយ៉ាងម៉េច? សភាពការណ៍យ៉ាងម៉េច គេមានប្រាប់យើងមុនទេកាលទៅ
 កំពង់ធំ?
 សេម: កាលទៅកំពង់ធំនិយាយរួមទៅអត់ដឹងតែម្តង ស្រាប់តែទៅខាងហ្នឹងតាត់ទៅព្រួសៗ ថាទៅ
 កំពង់ធំ ហើយខ្ញុំនៅព្រៃឈរនេះខ្ញុំនៅកន្លែងពេទ្យ ខ្ញុំមានកន្លែង ខ្ញុំថាខ្ញុំមានកន្លែងផ្សេង
 ថាដួសតែកាត់ទៅ ហើយខ្ញុំកន្លែងផ្សេងនៅកន្លែងភិបនេះ ទទួលពេទ្យភិបន្តុំនៅហ្នឹង ។
 ជានី: កាលហ្នឹងអីថាអីចឹង?
 សេម: ខ្ញុំថាអីចឹង ។
 ជានី: ប៉ុន្តែគេថាម៉េច?

សេម: ដល់គេថាម៉េច ចុះទូកទៅហើយ អត់ទៅម៉េចកើត ។

ដានី: កាលហ្នឹងអីនិយាយជាមួយពីណា?

សេម: ខ្ញុំទៅក្រោយ ខ្ញុំនិយាយជាមួយភារាណ ចុះនៅខាង៤១ គាត់ខាងតំបន់ ខ្ញុំនៅក្បែរខាង
ពេទ្យ ហើយខ្ញុំទៅក្រោយប្រហែលចង់ជាប់ជិតមាខៃ ២ខែខ្ញុំទៅក្រោយគាត់ ។

ដានី: កាលដំនាន់ហ្នឹងយើងប្តីប្រពន្ធអត់ចង់នៅជាមួយគ្នាទេ?

សេម: មិនមែនទេ តែការងារមាន ការងារផ្សេង ។

ដានី: ដល់ទៅកំពង់ធំ?

សេម: ដល់ជួរសំគាត់ទៅ ហើយខ្ញុំនៅខាងពេទ្យនេះ អត់មានថាជួរសំគាត់ទៅណាផង ខ្ញុំនៅអីចឹង ដល់
គាត់ទៅរៀបរយហ្នឹង គាត់ទៅមុនខ្ញុំអត់ដឹងផង តែខ្ញុំនៅធ្វើការនេះតាមខ្សែពេទ្យទៅស្រុក
ទៅអីទំរាំខ្ញុំទៅ ។

ដានី: កាលខ្ញុំទៅអន្លង់វែងខ្ញុំជួប អីប៉ូច ។

សេម: តាប៉ូច ។

ដានី: តាប៉ូច គាត់គណៈស្រុកមួយដែរ នៅក្នុងកំពង់ធំដែរ ឬអត់ទេ?

សេម: តាប៉ូច គាត់មិនដឹងម៉េចខ្ញុំភ្លេច ។

ដានី: តែកាលអីទៅកំពង់ធំបានជួបគាត់ដែលអត់?

សេម: ខ្ញុំវាកន្លែងហ្នឹងអត់បានជួប តែខ្ញុំលឺគាត់និយាយព្រោះទៅរយៈតិច ប្រជុំអត់ដែលបានជុំគ្នា
អត់ដែលបានឃើញ ព្រោះខ្ញុំទៅកំពង់ធំរយៈខ្លី ហើយផ្ទះខ្ញុំនៅផ្សេង ខ្ញុំទៅផ្ទះផ្សេង កន្លែង
តំបន់ដែលគេប្រជុំមានផ្ទះដាច់ពីគ្នាប្រហែលជា១០-២០ ម៉ែត្រ ដល់ផ្ទះខ្ពស់ ហើយគេមាន
កន្លែងខ្ញុំមានអ្នកយាមផ្សេងទៅ កន្លែងគេមានអ្នកយាមផ្សេងទៅ ហើយខ្ញុំអត់បានចូលរួម
ដែរ ។

ដានី: ចុះអីកាលហ្នឹងភូមិភាគមានលើកទំនប់របស់ភូមិភាគ មានដែលអត់?

សេម: ទំនប់ភូមិភាគមាន ។ ទំនប់ភូមិភាគដាក់កន្លែងសំគាត់ហើយ គាត់ទទួលខុសត្រូវ ។

ដានី: ពីណាគេទទួលខុសត្រូវ?

សេម: គាត់ទៅថាធ្វើផ្ទះ កាលនៅ៤១ ព្រៃឈរ ។

ដានី: ពីណាគេ?

សេម: ប្តីខ្ញុំហ្នឹងគាត់ទៅ ។

ដានី: ហ្នឹងទំនប់របស់ភូមិភាគហើយ?

សេម: ទំនប់ភូមិភាគហើយ ។

ដានី: ឆរិណា ឬទឹកឆរិណា?

សេម: ទឹកឆរិណា, ឆរិណា ជាមួយគ្នា ក្បែរគ្នា ។

ដានី: ហ្នឹងទំនប់របស់ភូមិភាគ?

សេម: ភូមិភាគ ។

ដានី: កាលហ្នឹងប្តីរបស់អ្នកគ្រប់គ្រងនៅហ្នឹង?

សេម: គាត់ទៅគ្រប់គ្រង គាត់ទៅទទួលខុសត្រូវ គេធ្វើដូច្នោះនៅជាប់ទំនប់ ។

ដានី: ធ្វើទំនប់ហ្នឹងធ្វើយូរដែរ?

សេម: ធ្វើយូរ តែខ្ញុំអត់សូវបានទៅព្រោះការងារខ្ញុំនៅកន្លែងពេទ្យ ហើយគាត់ត្រូវខាងនេះគាត់
ដើរ តែខ្ញុំទៅម្តងហ្នឹងមានអ្នកឈឺនៅហ្នឹងគេហៅទៅ ។

ដានី: ទំនប់ភូមិភាគនៅទឹកឆរិណាហ្នឹងលើកច្រើនទេ?

សេម: ច្រើន ។

ដានី: មកពីណាខ្លះទៅមកលើកនៅហ្នឹង?

សេម: ហៅគ្រប់យ៉ូទៅ ហើយអ្នកទទួលខុសត្រូវមេឃុំទៅទទួលមុខសញ្ញាគេ ។

ដានី: ដូចខាងកែ ពក, ខាងគារាន គាត់ចុះទៅ?

សេម: គាត់ចុះទៅម្តងៗ ។

ដានី: ចុះទំនប់ផ្សេងទៀតដូចជាទំនប់ខាងកំពង់ធំអីមានដែរទេ? ទំនប់ប៉ុន្មានមករា?

សេម: ៧ មករា?

ដានី: មានទំនប់៧ មករាដែរ?

សេម: មានទំនប់ហ្នឹងខាង ចេញពីសន្តុកមានទំនប់មួយដែរ ។

ដានី: ទំនប់ណា?

សេម: កន្លែងហ្នឹងទំនប់ខាង ទំនប់ហ្នឹងទើបក្រោយឆរិណាទេ ហៅទំនប់អីគេ ។

ដានី: នៅជិតកំពង់ថ្ម?

សេម: បា! មានទំនប់ហ្នឹងមួយ ។

ដានី: ៦ មករា ឬ ១ មករា?

សេម: ដូច ១មករា ភ្លេចហើយ ។

ដានី: ១មករា អីមានទៅដែលអត់?

សេម: ខ្ញុំទៅខាងពេទ្យខាងអីហ្នឹង ។

ដានី: កាលហ្នឹងពីណាអ្នកទទួលខុសត្រូវកន្លែងទំនប់ហ្នឹង?

សេម: កន្លែងហ្នឹងមិនដឹងអ្នកណាទទួល គាត់អត់បានទៅកន្លែងហ្នឹង គ្រាន់តែទៅជួយទៅ ទៅ ជាមួយតាកែ ពក ទៅ, ទៅជាមួយបងអាន ជាមួយអីទៅ ។

ដានី: ជំនាន់ហ្នឹងអីហៅ “តាអាន” ហៅបង?

សេម: ប៉ា!

ដានី: គាត់ចាស់ជាអីច្រើនទេ?

សេម: ចាស់ជាងគាត់បង ។

ដានី: តាអាន ម៉េចដែរ? អីធ្លាប់នៅជាមួយគាត់ គាត់មានអត្ថប្រយោជន៍ម៉េចដែរ?

សេម: អត្ថប្រយោជន៍បើនិយាយពីនេះ តាមដែលខ្ញុំមើលឃើញគាត់ គាត់សុភាពរាបសា ហើយ គាត់ជាអ្នកធម៌អារ ។

ដានី: ពេលគាត់ខឹងម្តងៗ គាត់បញ្ចេញអាការៈម៉េចដែរ?

សេម: គាត់អត់ដែរ ជាមួយខ្ញុំ អត់ដែលឃើញគាត់ ។

ដានី: ប៉ុន្តែជាមួយអ្នកផ្សេង អីឃើញគាត់ធ្វើម៉េចជាមួយពេលគាត់ខឹង?

សេម: ពិនិត្យមើលទៅដូចខាងគេប្រើពីដើមថា និរសា បើចិត្តគាត់ស្ងួតបូត គាត់អត់ដែលដេរស្តីអី ណាអ្នកក្មេងៗ នៅជាមួយចេះៗ អត់ទេ បើក្រៅពីហ្នឹងដូចខាងកងទ័ពមេៗ ខាងស្តីហ្នឹងដែរ បើនិយាយបងអាន ហ្នឹង ខ្ញុំហៅបងៗហើយខ្ញុំគោរពគាត់ដូចនេះអីចឹង គាត់អ្នកចាស់ជាង គេ ចាស់ខ្ញុំ តែខាងនយោបាយម៉េចៗទៀតខ្ញុំអត់ដឹង ។

ដានី: នៅខាងព្រៃឈរ ខាងកងទ័ពពីណាគេអ្នកកាន់កាប់?

សេម: ប៉ា?

ដានី: នៅខាង៤១ ខាងព្រៃទីនីពីណាគេកាន់កងទ័ព?

សេម: កងទ័ពខ្ញុំអត់បានដឹងទេ អត់បានដឹងខាងកងទ័ព ។ អូ! ឈ្មោះ ខាងតំបន់ប្តីខាងអី?

ដានី: បាទ! តំបន់ ។

សេម: ខាងតំបន់បើយើងទៅដូចមិនមានដាក់ខាងកងទ័ពណា ។

ដានី: អត់មានយោធាតំបន់ទេ?

សេម: យោធាតំបន់ឈ្មោះ នៅ ។

ដានី: នៅ គាត់មកពីណា?

សេមៈ ជាប់បងអាន បែបបងប្អូនកាត់ ឬកាត់ស្កាល់និរសា ។

ជានីៈ បងប្អូនកាត់?

សេមៈ មិនមែនបងប្អូនទេ កាត់ធ្លាប់ស្កាល់តស៊ូជាមួយកាត់ កាត់ទុកបិត្ត ។

ជានីៈ ឈ្មោះនៅ?

សេមៈ អី!

ជានីៈ កាត់នៅឬអត់សព្វថ្ងៃ?

សេមៈ កន្លែងហ្នឹងខ្ញុំអត់ដឹង ។

ជានីៈ អីដែលធ្លាប់ជួបតាអាន ទេ?

សេមៈ អត់ទេ តាំងពីបែកពីអន្លង់វែងមកខ្ញុំអត់ដែលជួប ។

ជានីៈ តាំងពីបែកពីអន្លង់វែងមកបែកក្នុងតែម្តង?

សេមៈ បា! បែក ។ កាលមុនខ្ញុំនៅអន្លង់វែងហ្នឹងធ្លាប់ជួប ហើយកាលនៅតំបន់ចេះតែជួប ដល់ឡើងមកនេះមក ខ្ញុំទៅជួបកាត់ដែលពេលប្តីខ្ញុំឈឺ ប្តីខ្ញុំឈឺខ្ញុំទៅនៅជាប់ជាមួយកាត់ ហើយកាត់នៅកន្លែងកាលពីមុន ខ្ញុំនៅអន្លង់វែងដែរ ដល់បែកកាត់ចេះ ដល់ឈឺទៅជួបកាត់វិញ កាត់មានកន្លែងទីតាំងកាត់ ភូមិកាត់ ទីលំនៅកាត់នៅហ្នឹង ដល់ខ្ញុំទៅស្នាក់នៅក្បែរកាត់ ។

ជានីៈ ចុះអីដូចជា អត្តចរិក តាអាន ហើយអត្តចរិករបស់ប្តីអីយ៉ាងម៉េចដែលខុសគ្នាយ៉ាងម៉េចដែលបើតាមអីសន្តេតឃើញ?

សេមៈ បើតាមសន្តេតមើល បើប្តីខ្ញុំមិនមែនថានេះទេ អត្តចរិក បងអាន អត្តចរិកកាត់ចាស់ខ្ញុំ បើប្តីខ្ញុំក៏ចាស់ខ្ញុំដែរ តែគ្រាន់ថា នៅពេលខឹងអីកាត់ច្រើន កាត់មានមាត់ខ្លាំងៗ អីធ្ងន់ៗ ។

ជានីៈ កាត់ឡឡា?

សេមៈ បា! កាត់ឡឡាអីចឹង ។

ជានីៈ កាត់ខុសៗហ្នឹងឡឡា ខុសៗហ្នឹងអីដែរ?

សេមៈ បា! កាត់មិនខុសៗអីទេ បើខឹងពីណាមួយដែលមិនធ្វើ កាត់ប្រាប់ហើយដូចជាក្មេងអីចឹង ក្មេងហើយកាត់រំលឹកឡើងវិញកាត់និយាយធ្ងន់អីចឹងទៅ ។

ជានីៈ អីធ្លាប់នៅជាមួយកាត់ កាត់ដូចជាកាត់អី ដូចជាកាត់ខឹងអីកាត់គ្រាន់តែថាចឹងហើយឬកាត់ពាលតែកាត់ធ្វើអីបានកាត់បាត់ខឹង?

សេមៈ បា!

ដានី: ដូចជាអ្វីធ្លាប់នៅជាមួយគាត់ ទាំងក្រុមសារអ៊ីទាំង តាអាណ អីចឹង បើសិនជាគាត់ខឹងហើយ ទាល់តែឆ្កើយ៉ាងម៉េចបានគាត់បាត់ខឹង?

សេម: តាមពិតគ្រប់ម៉េចគាត់ក្រាន់តែមួយឆ្នាំហ្នឹង គាត់អត់មានខឹងទុកអីណាទេ តែមួយភ្លែតហ្នឹង ។

ដានី: ជាមួយនិរសាជាមួយកូនចៅអី បើគាត់ខឹងគាត់មានដែលដេញអីបញ្ឈប់អី?

សេម: អត់មានទេ សូម្បីតែជាមួយខ្ញុំជាប្តីប្រពន្ធ មិនដែលមានឈ្មោះមិនដែលមានខឹងអីហ្នឹងគ្នាទេ អត់មានដែលដូចជាក្មេងៗ ឥឡូវផង ។

ដានី: គាត់មិនដែលមាត់ក្អមាត់ធំជាមួយអីទេ?

សេម: គាត់អ្នកចេះអីចឹង ខ្ញុំនេះដែលបើថាខឹងអី បើគាត់ខឹងគាត់មិនដែលមាត់ថាអីទេ គាត់ សរសេរជាសំបុត្រអីចឹងទៅ ។

ដានី: គាត់សរសេរថាយ៉ាងម៉េច?

សេម: គាត់សរសេរដាក់ថាចេះៗ ប្រាប់គាត់ខឹងអីចេះៗ ទៅ ។

ដានី: គាត់ដែលខឹងនិយាយផ្ទាល់ទេ?

សេម: គាត់មិនដែលនិយាយផ្ទាល់ទេ ។

ដានី: ចឹងម្យ៉ាងដែលអត់មានថាខឹងចេះចុះឡឡារអ្វី ឬក៏យ៉ាងម៉េចទេ?

សេម: គាត់មិនឲ្យពិណាដឹងផង ។

ដានី: គាត់សរសេរតែសំបុត្រ?

សេម: គាត់សរសេរអីចឹងមក ។

ដានី: ជំនាន់ណាសរសេរសំបុត្រហ្នឹង?

សេម: ជំនាន់អី តែជាប់ម៉ាដឹកតាំងពីគាត់បានខ្ញុំមក ពេលខឹងខ្ញុំអីហ្នឹង ឬក៏ខឹងប្រាប់ថាណាៗ អី គាត់សរសេរប្រាប់អីចឹងទៅ ។

ដានី: ចង់ពេលអីចឹងអីឆ្កើយ៉ាងម៉េចទៅវិញ?

សេម: ខ្ញុំសរសេរតបទៅវិញ ខ្ញុំឆ្លើយថា មិនមែនទេ អីចេះចុះអីចឹងទៅគាត់បាត់ទៅមានអី ។

ដានី: បើតាមអីមើលគាត់ស្រឡាញ់អ្វីខ្លាំង ឬមួយយ៉ាងម៉េចដែរ បើតាមអីសន្តើកមើលគ្នាជាប្តី ប្រពន្ធ?

សេម: មិនដឹងថាស្រឡាញ់ខ្លាំងយ៉ាងម៉េចទេ ក្រាន់តែខ្ញុំមិនដែលឈ្មោះហើយខ្ញុំក៏មិនដែលខឹងអីគាត់ ហើយមិនដែលខឹងឈ្មោះប្រកែកគ្នា អត់ទេ ។

ដានី: ចឹងកាត់ដូចជាក្រសាខាងអីវិញ ដូចជាឪពុកម្តាយបងប្អូនអីកាត់រាប់អានកាត់ស្រឡាញ់អី យ៉ាងម៉េចដែរ?

សេម: បើនិយាយខាងហ្នឹងវិញ បើបងប្អូនខាងឪពុកម្តាយកាត់រាប់កាត់ស្រឡាញ់តែមករកនេះមក រកនោះអី កាត់មិនបាច់ខ្ញុំទ្រនេះទេ កាត់រៀបចំខ្លួនកាត់ ។

ដានី: កាត់រៀបចំបងប្អូនខាងអី?

សេម: ប៉ា!

ដានី: ចុះកាលអីមកនៅខាងកំពង់ចាម ខាងកំពង់ធំពួកខាងឪពុកម្តាយខាងអីបងប្អូនអីមានមកនៅ ជាមួយទេ?

សេម: អត់ទេ មានតែឪពុកម្តាយកាត់ ។

ដានី: អីចឹង! ឪពុកម្តាយកាត់យ៉ាងម៉េចដែលជាមួយឪពុកម្តាយ ដូចជាមានមនោសញ្ចេតនាស្ម័គ្រ ស្មាល ឬក៏មិនសូវទេ?

សេម: អត់ទេ ជាមួយឪពុកម្តាយកាត់ កាត់ស្រឡាញ់ឪពុកម្តាយ តែយើងដឹងថាកាត់ស្រឡាញ់ ឪពុកម្តាយអីចឹងខ្ញុំអីហ្នឹងអត់មានធ្វើអីឲ្យកាត់ទាស់ចិត្តដែរ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទាំងសងខាងខ្ញុំរៀបចំ កាត់អីចឹងទៅ ។

ដានី: អីចឹងឪពុកម្តាយក្មេកអីមកនៅជាមួយអីតាំងពីឆ្នាំណា?

សេម: នៅកន្លែងកំពង់ចាមមកនៅ ។

ដានី: ពេលនៅតាកែវអត់ទេ?

សេម: អត់ទេ ។

ដានី: អីចឹងដល់ពេលមកកំពង់ចាមកាត់មកនៅ?

សេម: ប៉ា!

ដានី: ពេលនៅកំពង់ធំក៏កាត់មកដែរ?

សេម: ដល់ពេលផ្លាស់មកកំពង់ធំកាត់មក ដល់ពេលយើងរត់ចូលព្រៃឆ្នាំ៧៧កាត់រត់តាម ។

ដានី: មកតែឪពុកម្តាយទេ ចុះបងប្អូនកាត់?

សេម: បងប្អូនកាត់គេធ្វើការដែរ ដូចថាណានៅខាងស្វាយ នៅខាងស៊ីសាដុនអីគេទៅធ្វើការ ហើយ មួយនៅស្រុកហ្នឹងគេនៅធ្វើការ មួយនៅខាងកងទ័ពអីចឹងទៅ បែកៗគ្នា ។

ដានី: អត់មានមកនៅកំពង់ចាម កំពង់ធំជាមួយទេ?

សេម: អត់ទេ! រៀងៗខ្លួន ។

ដានី: តែឪពុកម្តាយមកនៅជាមួយ?
 សេម: ឪពុកម្តាយគាត់ចាស់ហើយ គាត់នៅតែម្នាក់ឯង ។
 ដានី: គាត់នៅផ្ទះទៅពេលជំនន់ហ្នឹង?
 សេម: នៅផ្ទះតែហៅគាត់មកនៅជាមួយ គាត់មានកូនណាទៅជាមួយ ។
 ដានី: ប៉ុន្តែគាត់នៅហ្នឹងគាត់អត់មានធ្វើការអីទេ គាត់នៅតែផ្ទះទេ?
 សេម: អត់ទេ គាត់នៅតែផ្ទះគាត់ចាស់ហើយ យើងឲ្យអ្នកនេះដាំបាយលើក្បាលគាត់មួយចានៗ
 ទៅ ។
 ដានី: ចឹងប្តីអីគាត់ចូលចិត្តអី គាត់ចូលចិត្តម្ហូបបាយអីយ៉ាងម៉េចទៅ គាត់ចូលចិត្តសម្លអី?
 សេម: សម្លឈ្មាយរួមទៅគាត់មិនចូលចិត្តនេះទេ មួយពេលគាត់ច្រើនចូលចិត្តបីមុខអីបួនមុខអី តែ
 មួយមុខអីគាត់អត់ ប្រហុកអីគាត់អត់ទេ ។
 ដានី: គាត់ចូលចិត្តម្ហូបចាប់ពីបីមុខឡើងទៅ?
 សេម: បា!
 ដានី: គាត់ចូលចិត្តសាច់អីទៅត្រី សាច់គោ សាច់មាន់ សាច់ជ្រូក?
 សេម: ឈ្មាយរួមគាត់ចំរុះភ្នំហ្នឹង យើងធ្វើដូចជាម្ហូបហ្នឹង កុំសម្លតែមួយមុខហើយសម្លស្រៃ
 សម្លឲ្យមានច្រើនមុខ មានឆា មានស្លោអីចឹងទៅ មានអីចឹងទៅ ដាស់កុំឲ្យដដែលៗ ឲ្យមាន
 បញ្ចប់ទៅហូបអីចឹងហើយ គាត់ធ្លាប់ប្តូរសៀវភៅណាមួយ ឲ្យមានបង្អែម ។
 ដានី: អីចឹងកាលពីអីនៅតាកែវ? នៅកំពង់ចាម នៅកំពង់ធំ អីធ្វើឲ្យគាត់ផ្ទាល់ប្តូរធ្វើ?
 សេម: ម្ហូបរបស់គាត់ពេលណានេះ ដល់ម៉ោងខ្ញុំធ្វើឲ្យគាត់ ។
 ដានី: កាលនៅកំពង់ចាមអីហ្នឹង?
 សេម: បា! នៅកន្លែងណាក៏នេះដែរក៏នេះ ដល់ម៉ោងខ្ញុំមករៀបចំឲ្យ ហើយយើងធ្វើអត់មាននេះ
 ទៀតនៅក្នុងសម័យនោះ អ្នកធ្វើទាល់តែយើងទៅភ្នំ ។
 ដានី: បើសិនគេធ្វើឲ្យហូបទាល់អីទៅភ្នំ?
 សេម: លើកទៅទាល់តែភ្នំ ឲ្យគេភ្នំអីចឹងទៅឲ្យនិរសាភ្នំ ភ្នំហើយបានលើកយកឲ្យគាត់ ។
 ដានី: បើគេធ្វើទាល់ឲ្យនិរសាភ្នំបើសិនជាអីធ្វើមិនអីទេ?
 សេម: ខ្ញុំធ្វើអត់អីទេ ។
 ដានី: តែញឹកញាប់អីធ្វើប្តីយូរៗម្តង?

សេម: ខ្ញុំជួនណាខ្ញុំជាប់ការងារទៅទំនប់ប្រឡាយអីចឹងទៅ ខាងកូនក្មួយនៅជាមួយហ្នឹងធ្វើ តែធ្វើឲ្យ
អ្នកនេះហ្នឹងភ្នក់ ។

ដានី: គាត់មាននិរសាប៉ុន្មាននាក់កាលហ្នឹង?

សេម: និរសាគាត់មួយក្រុម ។

ដានី: ទៅពីតាកែវជាមួយគ្នា?

សេម: ទៅពីតាកែវ ។

ដានី: មានអ្នកកំពង់ឆ្នាំងដែលប្តូរមួយអត់ទេ?

សេម: កំពង់ឆ្នាំងមាន ។

ដានី: ចឹងដល់ពេលគាត់ពិសារបាយមានបង្កើមដែរ?

សេម: មានបង្កើម ។

ដានី: បង្កើមគាត់ចូលចិត្តស្អីតេ?

សេម: គាត់ចូលចិត្តជាប់បបួនបាញ់ចាញ់ទៀតអីចឹងទៅ មានដៃឈើ ដៃចេក ដៃអី ដៃល្មត់អីចឹង
ទៅ ។

ដានី: អីចឹងតាំងពីតាកែវ កំពង់ចាម កំពង់ធំ ទម្លាប់គាត់ហូបតែអីចឹង?

សេម: បា!

ដានី: ចុះមានពេលខ្លះយើងអត់បានធ្វើម្ហូបក្របំ ដូចគាត់ចូលចិត្តបីមុខ យើងធ្វើបានតែមួយមុខ
ហើយអត់មានបង្កើមមានអីគាត់ខឹងដែរអត់ទេ?

សេម: គាត់ថាអាហ្នឹងវាអត់ទាន់សម័យគាត់និយាយអីចឹង គាត់ថាយើងត្រូវរៀនសូត្រឲ្យទាន់
សម័យ ។

ដានី: ពេលគាត់ហូបបាយគាត់ហូបម្នាក់ឯងឬមានឪពុកម្តាយឬអីហូបជាមួយគ្នា?

សេម: ឪពុកម្តាយរៀបផ្សេង គាត់! បើខ្ញុំនៅខ្ញុំហូបជុំគ្នា បើអត់នៅគាត់ហូបម្នាក់ឯង ។

ដានី: ចុះកូន?

សេម: កូននៅផ្សេង កូនឲ្យអ្នកដាំបាយរៀបចំឲ្យ ។

ដានី: គាត់មាន គាត់ហូបអីចឹងដែរឬក៏អត់ទេ?

សេម: គាត់មាន ក៏ហូបអីចឹង ។

ដានី: គាត់មាន គាត់ហូបនៅផ្ទះ គាត់ធ្វើម្ហូបអី?

សេម: ធ្វើម្ហូបមានអ្នកនេះដូចគ្នាអីចឹង តាអាណ បើសិនជាខ្ញុំទៅជួបដូចជា តាអាណ អីចឹង បើសិន ខ្ញុំទៅជួបអ្នកដាំបាយអ្នកស្នើខ្ញុំ ខ្ញុំទៅចឹងបើសិនជាខ្ញុំចូលទៅធ្វើជាមួយអីចឹងទៅមិនបាច់អ្នក នេះមកភ្នាក់ទេ ខ្ញុំលើកទៅខ្លួនឯង បើសិនទ្រុឌទ្រោមតែរសារនឹងភ្នាក់ ។

ដានី: កាលហ្នឹងប្រពន្ធអត់ធ្វើទេ?

សេម: ប្រពន្ធកាត់និយាយរួមទៅកាត់មិនសូវចេះធ្វើម្ហូបទេ ។

ដានី: ដូះ តាអាណ នឹងដូះអីនៅជិតគ្នាទេ ពេលនៅកំពង់ចាម?

សេម: នៅកំពង់ចាមនៅជិតគ្នាតើ ។

ដានី: នៅជាមួយគ្នាឬនៅជិតគ្នា?

សេម: ក្រាន់ជិតគ្នាឆ្លងផ្លូវទៅចេះ ។

ដានី: ប៉ុន្តែអីទស្សនាហ៍ទៅធ្វើម្ហូបកាត់ដែរ?

សេម: ដល់នេះទៅខ្ញុំទៅលេងអីចឹង ។

ដានី: តាអាណ កាត់ចូលចិត្តម្ហូបអីដែរ?

សេម: បើនិយាយតាអាណ កាត់ហូបតែនេះទេ ម្ហូបកាត់មិនមានច្រើនទេ ។

ដានី: ម្ហូបអីកេ?

សេម: ម្ហូបកាត់តែក្រៀមៗ ។

ដានី: កាត់ប្លែកពីក្រសារអី ហើយបង្កើតអីកាត់ចូលចិត្តទេ?

សេម: បង្កើតកាត់ចូលចិត្តម្តងៗ មិនដូចជាក្រសារខ្ញុំទេ ។

ដានី: ចំរិតខុសពីក្រសារអី?

សេម: បា!

ដានី: ដល់ពេលយួនចូលឆ្នាំ៧៧យ៉ាងម៉េចទៀតទៅ ជីវិតអីពេលដែលយួនចូលមកយើងរត់ អីយ៉ាងម៉េច?

សេម: ជីវិតខ្ញុំឆ្នាំ៧៧ យ៉ាងដែលហ្នឹងរត់មកចូលព្រៃមានកូនប៉ុន្មានរឹចស្តាយរត់ខ្ញុំកាលហ្នឹងនៅកំពង់ ធំចេញពីកំពង់ធំទៅតាមផ្លូវសណ្តាន់ ទៅតាមផ្លូវសណ្តាន់ឡើងមកភ្នំនេះតាមផ្លូវស្តីទេ ហើយ យួន នៅតាមជាយមុនឡើងភ្នំនេះ នៅក្នុងស្រុកសណ្តាន់រត់ចូលព្រៃចុះឡើងៗ នៅកន្លែង សណ្តាន់ ដល់ហើយក៏គេហៅខ្មែរសហ័ក៏អីកាលហ្នឹង ។

ដានី: យ៉ាងម៉េចទៀតទៅ?

សេម: ខ្ញុំធ្វើរោងធ្វើផ្ទះតូចៗក្នុងព្រៃ រនាបបូស្សីហ្នឹងដល់ហើយគេស៊ើបពិនិត្យចូលទៅវ៉ែស្លាប់
កូនខ្ញុំអាមួយបងគេជាប្រុស ។

ដានី: គេបាញ់ត្រូវ ឬយ៉ាងម៉េច?

សេម: គេបាញ់ត្រូវ ។

ដានី: ត្រូវគ្រាប់អីទៅ?

សេម: បាញ់អី សម្លាប់តែម្តង គេចាប់បានវារត់បែកគ្នា ទៅវាយទាំងព្រឹកប្រហែលជាម៉ោង៦ភ្លឺ
វានៅពួនក្បែរកន្លែង ។

ដានី: អាយុប៉ុន្មានឆ្នាំ?

សេម: កូនខ្ញុំ៦ឆ្នាំ មិនទាន់ដល់៦ឆ្នាំផង ។

ដានី: នៅឆ្នាំ៧៧ហ្នឹងដែរ?

សេម: បា! ៧៧ហ្នឹង ។

ដានី: នៅណាហ្នឹង?

សេម: នៅក្នុងសណ្តាន់ហ្នឹងដែរ ។

ដានី: ហើយយ៉ាងម៉េចទៀតទៅ?

សេម: ដល់វាយគ្នាហើយកាលហ្នឹងខែទឹកជន់ ខែទឹកជន់វាយអីចឹងទៅកូនខ្ញុំរត់បែកគ្នាខ្ញុំរត់ ខ្ញុំឆ្លង
ស្ទឹងមិនរួចកូន ខ្ញុំមីមួយនេះ មីបងនេះនៅតូចដែរ ដល់ហើយពរកូនទៅព្រឡើម កនៅប្រាំ
ស្ទឹងហ្នឹង ។

ដានី: ចុះអីប្រុសគាត់ទៅណាពេលហ្នឹង?

សេម: គាត់នៅផ្សេង គាត់នៅខាងពេលចូលព្រៃអីចឹង វាមាននៅខាងមុខ ប៉ុន្តែអ្នកខ្មែរសហ្នឹងគេ
មានគិញស៊ើបអីហ្នឹង ចូលពីក្រោយមក អ្នកខាងមុខគ្រាន់តែតាមដាន គេចូលខាងនេះចេញ
ខាងនេះ ប៉ុន្តែអីដឹងចូលទៅវាយ វាយស្លាប់ខាងក្មេងៗស្រីៗនៅជាមួយខ្ញុំហ្នឹងត្រូវជាមួយ
មកពីភាគកែវម្នាក់ ។

ដានី: ពេលហ្នឹងឪពុកម្តាយក្មេងអីមកជាមួយអីប្តីក៏នៅជាមួយគាត់?

សេម: កាលហ្នឹងនៅជាមួយខ្ញុំ ។

ដានី: ដល់ពេលគេវាយអីចឹង?

សេម: ដល់គេវាយអីចឹងគាត់រត់បែកចូលព្រៃផ្សេងពីរនាក់តាយាយគាត់ រត់ទៅពួនកន្លែងផ្សេងទៅ
គាត់ទៅក្បែរច្រាំងស្ទឹងទៅ កាលនេះហ្នឹងខ្ញុំមានសម្លៀកបំពាក់ក្រណាត់អីយើងទើបចេញទៅ

នៅនេះណា ចេញពី៧៧ហ្នឹង ដូចយាយចូលហ្នឹង ចេញពីកន្លែងទៅ ទៅនៅខាងសណ្តាន់ ហ្នឹងមានខោអាវសម្លៀកបំពាក់អី គេហៅថា ដាក់សាក់កាដូកាលហ្នឹងរបស់ចិន ស្តាយទៅ ដល់ពេលវាយកន្លែងអីចឹងខ្ញុំអត់មាននៅសល់អីទេ ។

ដានី: កាលហ្នឹង តាអាន ប្រពន្ធតាត់អីមកជួបគ្នានៅហ្នឹងដែលអត់?

សេម: អត់ទេ តាត់នៅតំបន់៤១ តាត់រត់មិនដឹងទៅជួរណាទេ ។

ដានី: អត់ដែលបានជួបគ្នាទេ?

សេម: អត់ទេ ។

ដានី: តាអាន ហើយនិងគ្រួសារអីពីណាអាយុច្រើនជាង?

សេម: តាអាន តាត់អាយុច្រើនជាង ។

ដានី: ច្រើនជាងច្រើន?

សេម: មិនច្រើនជាងប៉ុន្មានទេ ខំណាស់ពីរឆ្នាំ បីឆ្នាំ បួនឆ្នាំ ។

ដានី: តាអាន តាត់អាយុច្រើនជាង អីចឹងអីបែកពីប្តីដល់ពេលណាបានជួបគ្នាវិញ?

សេម: គ្រាន់ថាដាក់អីចេះទេ ដាក់ខាងមុខខាងក្រោយ តាត់នៅខាងមុខអីចឹងទៅ ដូចថាខាងយោធា ដូចថាខាងស្រីៗ មានកូនចៅអីគេដាក់នៅក្រោយអីចឹងទៅទ្រទ្រទៅកន្លែងស្ងាត់ ដល់វាមិនស្ងាត់ វាយពីក្រោយមកវិញ ខ្ញុំកាលហ្នឹងនិយាយរួមកំសត់មែន កន្លែងក៏អត់ក្រហាយើងក៏អត់ ហ្នឹងនៅតែខាងមួយ ព្រលឹមឡើងខ្ញុំផ្តុះសាយខ្ញុំដាំទឹកតូចហើយ មានតែខាងហ្នឹងសំពត់ផ្ទះ ភ្លាមហើយខាងហ្នឹងសើមទៀតនៅតែប៉ុណ្ណឹង ហ្នឹងនៅជាប់នឹងខ្លួន អត់មានស្តីស្លៀក ពាក់អាចកូនចៅក៏អស់ ដល់ពេលនេះទៅមកកន្លែងតាត់ហ្នឹង មកខាងមុខហ្នឹងតាត់មាននៅ ក្រណាត់ ។

ដានី: ចុះអីកាលហ្នឹងអីនៅតាកែវ តាំងពីជំនាន់ស្តីមក ការហើយនៅតាកែវនៅកំពង់ចាមអីអី មានដែលមានរូបថត ថតអីជាមួយគ្នាដែលប្តីអត់ យើងថតជារូបថតជាអីមានដែរ?

សេម: មានភី ។

ដានី: ឥឡូវហ្នឹងនៅដែរ ចាំបន្តិចទៀតចាំខ្ញុំសុំមើលមិនអីទេ មានច្រើនសន្លឹកទេ?

សេម: រូបថតតាត់ទៅធ្វើបុណ្យធ្វើអី ។

ដានី: ធ្វើបុណ្យនៅណា?

សេម: ធ្វើបុណ្យនៅតាកែវ ។

ដានី: ចុះកាលពីនៅកំពង់ចាម អីមានដឹងដំណឹងព្រះអង្គម្ចាស់វារីវារីដេប៉ូទេ? មានដែលពួកអត់?

សេម: កាល៧៧ ហ្នឹងនៅតាមកន្ទុយទាល់ឡើងមកនេះបាន កាលរត់រត់ចុះឡើងហ្នឹងយួននៅហ្នឹងរុក
រកតើនៅក្នុងព្រៃហ្នឹង យួនទាំងខ្សែៗខ្ញុំនៅក៏បនៅហ្នឹង ។

ដានី: តែឪពុកក្មេងមិនទាន់ខូចទេ?

សេម: ឪពុកក្មេងនៅទេ ដល់ពេលដិតដឹងរយៈឡើងភ្នំបានគាត់យ៉ាងម៉េចគាត់ បាយរកឲ្យគាត់ហូប
បានដែលកាលហ្នឹង កាលហ្នឹងគាត់រក គាត់ឈឺរកមើលណាវត់ដងយួន ហើយខ្ញុំអស់ស្នី
រលីងហើយមានតែសំពត់ខោមានក្រណាត់កាត់បានខោមួយហើយអាថ៌ទឹកនិងមួយហើយ
ខោកាត់ក្រណាត់នៅសល់ហ្នឹងមួយ អត់មានស្នីហើយ ដល់ហើយស្តាយកូនដង មានពេល
ណាមើលគ្នាអត់ ។

ដានី: ដល់ពេលឡើង?

សេម: ដល់ពេលហើយគាត់ស្លាប់នៅកន្លែងយើងរត់នៅវិលវល់នៅហ្នឹង ។

ដានី: វិលវល់នៅណា?

សេម: នៅក្នុងព្រៃសណ្តាន់ហ្នឹង ។

ដានី: កាត់ស្លាប់នៅហ្នឹង?

សេម: បា! ស្លាប់នៅហ្នឹងដល់នៅយាយមួយដល់ពេលឡើងភ្នំនេះ ដល់យើងឡើងមកភ្នំដងវែក
នេះ មកតាមផ្លូវមានយួនចេញស្តាប់តាមភូមិទៀតក្បែរភូមិគេ មិនដឹងជាភូមិអីយើងមិនដឹង
យើងអត់ចូលសព្វ កាត់តាមហ្នឹង ហើយគេស្តាប់ផ្លូវស្តាប់អីហ្នឹង ដល់ទៅបាញ់គ្នា រត់បែក
គ្នា កាត់ទៅកាត់ចេះតែគោរងខ្ញុំដល់ហើយ នៅតាមផ្លូវមកទំរំដល់ឡើងហ្នឹងពីសណ្តាន់ទំរំ
ដល់ភ្នំដងវែកហ្នឹងចង់ជាប់កន្លះខែ ចុះផ្លូវរៀងដង ផ្លូវមិនត្រង់ណាយើងរៀង ។

ដានី: ចឹងមកដល់ភ្នំដងវែកហើយនៅណាទៅ?

សេម: ដល់ភ្នំដងវែកយើងជួបតាម កន្លែងតំបន់កន្លែងកងគេថា១០០៣អីចឹង ។

ដានី: អីចឹងអីនៅ១០០៣ ឬនៅ១០០១?

សេម: ខ្ញុំឡើងរយៈដំបូងខ្ញុំឡើងទៅ១០០៣ហ្នឹង មានអ្នកខ្លះទៅ១០០៣ហើយរៀបចំឲ្យទៅ ១០
០១, ១០០១ ហើយទៅ១០០៣ ។

ដានី: ចុះអីនៅណា?

សេម: ខ្ញុំនៅ១០០៣ ។

ដានី: អត់នៅ១០០១ទេ ឡើងទៅអត់ចំទន្លេល្អៅទេ?

សេម: អត់ទេ ខ្ញុំអត់មាននៅទន្លេល្អៅទេ ខ្ញុំទៅខាង១០០៣ ។

ដានី: នៅជាមួយពីណា ១ ០ ០ ៣ ?
 សេម: ១ ០ ០ ៣ ទៅដំបូងអត់មានដឹងពីណាទេ ដល់ហើយស្រាប់មានយ៉ាងអង្ករមានអីឡើងទៅមិន
 ដឹងដង ដល់ឡើងទៅខ្ញុំអ្នកខ្លះមិនទាន់កន្លែងយ៉ាងហូបដំឡូងមី ដំឡូងមីសនោះឡើងហើមខ្លួន ។
 ដានី: ប៉ុន្តែ ១ ០ ០ ៣ ហ្នឹង មានតា ?
 សេម: ដល់ហើយយើងទៅបួនដប់ថ្ងៃបាន តាម៉ុក ហ្នឹងទៅ ។
 ដានី: ទៅមុនតាម៉ុក ទៀត ?
 សេម: បា! តាម៉ុក គាត់នៅហ្នឹងហើយតែកន្លែងគាត់ចល័តជាប់ជាមួយកន្លែងថែអី ។
 ដានី: ចុះនៅ ១ ០ ០ ១ អីអត់ដែលទៅទេ ?
 សេម: ១ ០ ០ ១ ខ្ញុំមិនដែលទៅទេ ។
 ដានី: ពីណាគេទៅគ្រប់គ្រង ១ ០ ០ ១ ?
 សេម: ១ ០ ០ ១ មាន តាអាន ហ្នឹងគាត់ធ្លាប់នៅ ។
 ដានី: ដល់ពេលហ្នឹងអីបែកគ្នាហើយលែងនៅជាមួយ តាអាន ហើយ ?
 សេម: បា!
 ដានី: អីមកនៅ ១ ០ ០ ៣ ជាមួយពីណាវិញអីចឹង ?
 សេម: ខ្ញុំឡើងទៅចឹងនៅ ១ ០ ០ ៣ មានតែ តាម៉ុក ហ្នឹង គាត់នៅកាន់មុនសញ្ញាហ្នឹង ។
 ដានី: មុនសញ្ញាហ្នឹង តាម៉ុក ចុះប្រជាជន ?
 សេម: ប្រជាជនទៅដល់ហ្នឹងយើងមានរៀបចំជាកងៗ ចុះមកវាយវិញ មានតាមុត, មាស មុត
 ហ្នឹង តារ៉ែន ។
 ដានី: តារ៉ែន អីស្គាល់គាត់គាំទ្រពីពេលណា ?
 សេម: តារ៉ែន ត្រូវជាគូរចៅ តាមុត ដែរ ។
 ដានី: កាលនៅតាកែវ គាត់ធ្វើអីដែរ ?
 សេម: គាត់នៅតាកែវខ្ញុំមិនដែលជួបទេ ទាល់តែបានកូនតាម៉ុក ហ្នឹង ពីដើមមកខ្ញុំមិនដែលជួប
 ទេ ។
 ដានី: ចុះ ១ ០ ០ ៣ យាយបែម គាត់នៅហ្នឹងដែលប្តូរអត់ទេ ?
 សេម: ១ ០ ០ ៣ យាយបែម គាត់មិនទាន់ទៅទេ ។
 ដានី: គាត់នៅណា ?
 សេម: ខ្ញុំទៅមុន យាយបែម, យាយបែម ឡើងតាមបឹងត្រកូន បារាំងធ្លាក់អី ។

ដានី: ខាងម៉ាត្រៃខាងអីណោះវិញ?
 សេម: បា! ខ្ញុំឡើង១០០៣ ចំដួវអីគេហៅព្រះវិហារ គេហៅព្រៃឡើង ព្រៃស្នាក់ ។
 ដានី: ចុះអីកាលនៅតាតែវាមានជួបយាយ បែម ដែលអត់?
 សេម: អត់ដែលជួបគាត់ទេ ខ្ញុំជួបតែ យាយបូ ។
 ដានី: យាយបូ គាត់នៅណា?
 សេម: យាយបូ គាត់នៅធ្វើការជាមួយ យាយយុត អីហ្នឹង កាលនៅតាតែវា ។
 ដានី: គាត់ធ្វើការខាងណា ខាងស្រុកឬមួយខាងតំបន់?
 សេម: មិនខាងស្រុកខាងតំបន់ទេ គាត់ខាងនារី នារីដឹកជញ្ជូននារីអប់រំខាងអីហ្នឹង ។
 ដានី: ជាមួយយាយយុត អីហ្នឹង?
 សេម: បា ។
 ដានី: កាលពីអីនៅដីរមៀលអាហ្នឹង?
 សេម: បា! អត់មាន យាយបែម ទេ ដល់ខ្ញុំចេញមកខ្ញុំឡើងភូមិភាគហើយ បានយាយបែម គាត់មកធ្វើខាងអីហ្នឹង ពីមុនមកខ្ញុំអត់ដែលស្គាល់គាត់ទេ ។
 ដានី: ចុះមានដឹងថា ក្រោយមកគាត់មានផ្ទះនៅណាទៀតទេ?
 សេម: ដល់ក្រោយខ្ញុំមកជួបត្រីម១០០៣ហ្នឹង យាយបែម នោះ ។
 ដានី: កាលនៅ១០០៣គាត់ធ្វើអីវិញទៅ?
 សេម: នៅ១០០៣ គាត់នៅកន្លែងប្រជាជន គាត់អត់មានធ្វើអីទេ ។
 ដានី: គាត់អត់មានគ្រប់គ្រងប្រជាជនអីទេ?
 សេម: ម៉ាក្នុងដែលគាត់អ្នកដែលរត់ឡើងភ្នំជាមួយគាត់ហ្នឹង គាត់ក្តាប់តែគ្នាគាត់ប្រជាជនតែមួយ កងគាត់ ។
 ដានី: តាមគាត់និយាយកាលហ្នឹងគាត់គ្រប់គ្រងប្រជាជនហ្នឹង ដំបូង តាចៀម និង តាជីម?
 សេម: ហ្នឹងហើយ តាចៀម និង តាជីម ។
 ដានី: ស្គាល់ តាចៀម ដែរ?
 សេម: តាចៀម ស្គាល់ ។
 ដានី: តាជីម គណៈចម្ការកៅស៊ូហ្នឹង?
 សេម: បា ។
 ដានី: ហើយកាលហ្នឹងយ៉ាងម៉េចដែលគាត់?

សេម: តាចៀមអី តាចាយទេ ជាមួយយាយចែម ហ្នឹងមាន តាចាយ និង តាចៀម មួយ ទៀតមែន ។

ដានី: តាចៀម ជនជាតិ?

សេម: បា! តាចៀម និងមាន តាចាយ ហ្នឹងដឹងថាស្រីស្រាប់ទេ ប្រពន្ធតាត់ឈ្មោះយាយ ខ្លួន ។

ដានី: តាចាយ ប្រពន្ធតាត់ឈ្មោះ យាយ ខ្លួន នៅណា?

សេម: នៅជាមួយយាយ ចែម ហ្នឹង តែឥឡូវដឹងតាត់ស្រាប់ដឹងនៅណា ។

ដានី: តាចាយ និងស្គាល់តាត់នៅណាដែរ?

សេម: តាចាយ នៅស្រុកជាមួយខ្ញុំ នៅស្រុកត្រពាំងធំ ។

ដានី: នៅស្រុកត្រពាំងគល់?

សេម: ហ្នឹងហើយ អត់ដឹងតាត់ចេញតស៊ូ កាលពីមុនខ្ញុំនៅរៀនតាត់នៅផ្ទះនៅអីហ្នឹង ប្រវត្តិកាត់ពី ដើមកាត់ធ្វើសៀង កាត់ចេះធ្វើសៀង ។

ដានី: តាដឹម កាត់ធ្វើក្រូបច្រៀន?

សេម: ធ្វើក្រូបច្រៀន ។

ដានី: កាត់ធ្វើក្រូបច្រៀននៅណា?

សេម: ក្រូបច្រៀននៅខាងត្រពាំងធំតែម្តង សាលាថ្នាក់ទីពីរដើមថ្នាក់ទី១២ យើងហៅ ។

ដានី: ហើយដល់ពេលកាត់ទៅ១០០៣កាត់ធ្វើប្រធាន មើលខុសប្រជាជនដែលអត់ តាដឹម?

សេម: តាដឹម និយាយទៅយើងនិយាយជាក់ស្តែងមិនថាវាយប្រហារទេ ដល់កាត់នៅជាមួយ ប្រពន្ធតាត់បែកគ្នាមិនអីចឹងប្រពន្ធដើម ដល់ក្រោយមកកាត់ទៅនៅ១០០៣ ប្រពន្ធតាត់នៅ ផ្សេងទេ កាត់ទៅនៅតែម្នាក់កាត់ កាត់ឡើងទៅបែកពីប្រពន្ធ ដល់ពេលហើយយកប្រពន្ធ នេះមួយទៀត អ្នកដែលមានប្រពន្ធអីចឹងច្រើនខាងគេហៅអង្គការគេមិនសូវទុកចិត្តឲ្យធ្វើ អីទេ ។

ដានី: ដល់ពេលកាត់មានប្រពន្ធពីប្រពន្ធក្រោយទៀតខាងអង្គការគេមិនសូវទុកចិត្តទេ?

សេម: អត់សូវទេ មិនសូវទុកចិត្តឲ្យធ្វើអីទេ ។

ដានី: ប្រពន្ធក្រោយកាត់ឈ្មោះអីទៅ?

សេម: ឈ្មោះ នី ។

ដានី: ឈ្មោះ នី?

សេម: ឈ្មោះ ណេង ។

ជានី: ដល់ពេលអីចឹងទៅគេមិនសូវទុកចិត្តឲ្យធ្វើអី?
 សេម: ហ្នឹងហើយដូចជាអង្គការមិនសូវទុកចិត្ត ។
 ជានី: ចុះអីទៅ១០០៣ អីប្រុសទៅជាមួយគ្នាដែរ?
 សេម: ខ្ញុំ១០០៣ទៅជាមួយគ្នាកាលឡើងភ្នំ ។
 ជានី: ដល់ក្រោយមកខាងអង្គការចាត់តាំងឲ្យគាត់ធ្វើអីវិញទៅ?
 សេម: កាន់ខាងកងទ័ព ។
 ជានី: ខាងកងទ័ពនៅខាងកងពលប្រមូលយ៉ាងម៉េច ឬគណៈសមរក្សាមិ?
 សេម: ទេ បើតាមនេះគេថាគណៈសមរក្សាមិកងពលធំ ។
 ជានី: កងពលធំនៅណាទៅ?
 សេម: កងពលនៅខាង១០០៣ហ្នឹងហើយ ចុះខាងកំពង់ធំខាងអី ។
 ជានី: កងពលលេខប៉ុន្មានមានដឹងទេ ជាមួយពិណ្ឌខ្លះ?
 សេម: ខ្ញុំមិនសូវដឹង បើកងពលតូចមាន តាហ្វៀន មានមួយទៀតឈ្មោះអីទេ ។
 ជានី: តាហ្វៀន?
 សេម: តាហ្វៀន ឥឡូវនៅភ្នំ ដឹងថានៅកងទ័ពមិនដឹងនៅខាងណា ។
 ជានី: ប៉ុន្តែកាលហ្នឹងគាត់ កងពលតូចទេ តែអីប្រុសគណៈកងពលធំ?
 សេម: បា! កងពលធំ ។
 ជានី: គាត់នៅខាង១០០៣ហ្នឹងដល់ពេលណាបានគាត់ចេញមកខាងណាវិញ?
 សេម: កាលហ្នឹងដល់ពេលនេះទៅមករៀបចំមកខាងកងពលធំហ្នឹងគាត់មកពីហ្នឹងមកនេះគេហៅ
 កោះកុងឆ្នាំ១៩៧៥សាបមកខាងនេះមក ។
 ជានី: អីចឹងឆ្នាំណាដែលគាត់មកកោះកុង?
 សេម: ឆ្នាំប៉ុន្មានទេ ។
 ជានី: កាលហ្នឹងនៅ១០០៣បានរយៈពេលប៉ុន្មាន?
 សេម: ខ្ញុំរកនឹកមុនខ្ញុំនេះប្រហែលមួយឆ្នាំ ។
 ជានី: មុនពេលណា?
 សេម: មុនអ៊ុនភាក់ចូលប្រហែលជាមួយឆ្នាំ ។
 ជានី: មុនអ៊ុនភាក់ចូលឆ្នាំ៧១ អីហ្នឹង៧២ បានន័យថាអ៊ុនភាក់ចូលមកយើងមិនទាន់រៀបចំបោះ
 ឆ្នោតទេ?

សេម: នៅទេ ។

ដានី: ដល់បោះឆ្នោតឆ្នាំ៧៧ ៣ បីឆ្នាំអ៊ុនតាក់ចូលអាចថា៧១ - ៧២ ?

សេម: បា!

ដានី: តាតមកមុនមួយឆ្នាំ?

សេម: មកមុននេះហើយមួយឆ្នាំបានអ៊ុនតាក់ ។

ដានី: កាលប្តឹង តាមត តាតមកមុន?

សេម: ទេ កាលប្តឹង តាមត ដូចជាអត់មកមុនទេ តាតឆ្នាំតាមទន្លេសាប តាមត អត់ឆ្នាំតាម ទន្លេសាប តាមត តាមដីថៃ តាតឆ្នាំទុកតាមទន្លេសាប ។

ដានី: តាតមកប្តឹងអីស្រីកូនហៅអីប្តឹងមកទាំងអស់គ្នា?

សេម: អត់ទេ ខ្ញុំនៅនោះ ។

ដានី: នៅ១០០ ៣ ប្តឹងដដែល?

សេម: ដល់ពេលតាតមកនេះរៀបចំបាននេះហើយ កងទ័ពគេឡើងមកនេះដឹងពីទីតាំងហើយ បានឲ្យ ប្រពន្ធកូនដឹកតាមដីថៃ ។

ដានី: មកនៅណា?

សេម: ដឹកមកចេញតាម តាតោកស្ពានយោលនេះខាងទ្រើងត្រឡាចស្តីតេ ។

ដានី: ទ្រើងត្រឡាចនៅក្នុងខេត្តណា?

សេម: នៅក្នុងដីថៃប្តឹង ។

ដានី: ដីថៃខាងកោះកុង?

សេម: ខាងលើតាតោក ស្ពានយោលសំឡូតនេះ ។

ដានី: ខាងសំឡូតនេះវិញ?

សេម: ខាងសំឡូត ។

ដានី: នៅខាងភ្នំក្បាលឡានអីប្តឹង?

សេម: បា!

ដានី: ខាងភ្នំ៤០០ អីនេះបូមនិមែនទេ ក្បាលឡានលើភ្នំ?

សេម: បា! អាកន្លែងក្បាលឡាននិងប្រកបុះតាមប្តឹងខ្ញុំមកពីដីថៃ ។

ដានី: ដំបូងមកនៅប្តឹង?

សេម: បា!

ដានី: នៅហ្នឹងបានរយៈពេលប៉ុន្មានទៅបានដាស់ទៀត?
 សេម: មកនៅហ្នឹងដល់មកនៅហ្នឹងនេះទៅ មកនៅខាងក្រោមភាគោកគេហៅអូរចែក មកនៅហ្នឹង
 ចុះឡើងៗ ដេញគ្នាទៅឡើងទៅនៅជំរំខាងលើក្បាលឡាន ។
 ដានី: ជំរំហ្នឹងនៅខាងដីថៃដែរឬមួយអត់ទេ?
 សេម: ជំរំហ្នឹងនៅព្រំប្រទល់ ជំរំមិនមែននៅក្នុងដីថៃទេ ព្រំប្រទល់ដីថៃយើងអីចេះ តែឥឡូវថា
 កន្លែងជំរំហ្នឹងថៃទាំងអស់ហើយ ។
 ដានី: កាលមុនព្រំប្រទល់ទេ ឥឡូវថៃទាំងអស់?
 សេម: ឥឡូវថៃទាំងអស់ ។
 ដានី: ហើយទៅនៅជំរំហ្នឹងបានយូរទេ ទៅនៅជំរំហ្នឹង?
 សេម: ទៅនៅជំរំហ្នឹងបានប្រហែលជាប៉ុន្មានខែ ។
 ដានី: បានប៉ុន្មានខែហើយទៅណាទៀត?
 សេម: នៅជំរំបានប៉ុន្មានខែថាអត់អីទេយើងផ្តាច់ខ្លួនហើយ យើងចុះមកហ្នឹងដឹកអីវ៉ែអីវ៉ាន់តាមដូរ
 ហ្នឹង តាមដូរព្រៃហ្នឹងដើរតាមហ្នឹងមកបានមកនៅភូមិក្រោយហ្នឹងបានមកនៅ ។
 ដានី: ចម្ការជ្រៃនៅខាងក្រោយនេះហ្នឹង?
 សេម: បា!
 ដានី: ភូមិចាស់គេហ្នឹង?
 សេម: ភូមិចាស់ ។
 ដានី: ឆ្នាំណាបានមកនៅភូមិក្រោយហ្នឹង បោះឆ្នោតហើយនៅ បោះឆ្នោតឆ្នាំ៧៧ហើយនៅ
 អ៊ុនតាក់ចេញវិញហើយនៅឬមួយមិនទាន់ទេ?
 សេម: អ៊ុនតាក់ចេញហើយ ។
 ដានី: ចេញបានយូរទេ?
 សេម: មើល ។
 ដានី: បោះឆ្នោតហើយឆ្នាំ៧៧អ៊ុនតាក់ចាប់ផ្តើមចេញ?
 សេម: អេ! មិន ។
 ដានី: អ៊ីចានបានបោះឆ្នោតទេកាលហ្នឹង?
 សេម: កាលហ្នឹងមិនបានបោះឆ្នោតទេ កាលនៅហ្នឹង ។
 ដានី: មិនបានបោះទេ?

សេម: បា!

ដានី: កាលហ្នឹងអ្វីប្រុសគាត់ស្លាប់ហើយនៅ?

សេម: ខ្ញុំចុះមកនៅនេះ ។

ដានី: បាទ! ចុះមកនៅចម្ការជ្រៃ?

សេម: ខ្ញុំចុះមកនៅហ្នឹងគាត់ខូចហើយ កាលឡើងទៅពីនេះទៅមុនដំបូងមកពីដីថែចុះមក មកនៅអូរ
រំចេកហ្នឹង ។

ដានី: បាទ!

សេម: ចេញពីអូររំចេកមក មកនៅនេះ ដល់មកនៅហ្នឹងហើយ នៅទៅវាអត់ស្លាប់ចេញពីហ្នឹងទៅ
ជំរំទៀត ។

ដានី: ទៅជំរំកន្លែងក្បាលឡានហ្នឹង?

សេម: បា!

ដានី: គេហៅជំរំអីគេហ្នឹង?

សេម: ជំរំខាវភូ ។

ដានី: យ៉ាងម៉េចទៀតទៅនៅជំរំហ្នឹង?

សេម: នៅជំរំហ្នឹងហើយបាទឡើងទៅហ្នឹង គាត់ហៅទៅធ្វើការនៅ១០០៣នោះ ដល់ទៅគាត់ឈឺ
នៅ១០០៣ហ្នឹងគាត់ស្លាប់ទៅ ដល់គាត់ស្លាប់ហើយបាទខ្ញុំមកតាមដូរថែហ្នឹងមក មកខាង
ក្បាលឡានហ្នឹងមកវិញបាទជួបកូនចៅកន្លែងជំរំហ្នឹង គេបែកអីហើយបាទចុះដឹកកូនចៅហ្នឹង
មកនៅអូររំចេកនេះហើយបាទចេញពីហ្នឹងមកនៅនេះជាប់ ។

ដានី: ដោយសារអ្វីធ្វើការច្រើនកន្លែងដណែកដំណើរមក អ៊ីមាននៅសេសសល់ឯកសារអី កាលពី
នៅកំពង់ចាម នៅកំពង់ធំនៅភាគខាងកើតនៅពេលអីមាននៅសល់ឯកសារអីខ្លះទេ?

សេម: អត់មាននៅសល់ឯកសារអីទេ នឹកឃើញដុតចោល ។

ដានី: ទុកតែរូបថត?

សេម: មានតែរូបថត ។

ដានី: បាទ! ខ្ញុំដូចជាខំរំខានអ្វីយូរហើយជាងបីម៉ោងហើយ ចឹងខ្ញុំអរគុណអ្វីច្រើន ដែលបាទផ្តល់ឲ្យខ្ញុំ
សួរនាំទាក់ទងពីបទពិសោធន៍ពីជីវិតអ្វីមក ខ្ញុំអរគុណច្រើនហើយ បើសិនជាមានពេលថ្ងៃ
ក្រោយ ខ្ញុំស្គាល់អ្វីស្រាប់ហើយខ្ញុំឈៀងចូលលេងអ្វីមានអីខ្លះខាតអី ខ្ញុំមកសួរនាំអីថែម
ខ្លះទៀត ។

សេម: ចា!

ជានី: អរគុណអំប្រើអីចឹង ។

សេម: ចា!

ចប់